

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Broj 1./373. Zagreb, ožujak 2014. Godina – LIX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e- mail: d.s.s.malog-isusa@zg.tcom.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Ljilja Marinčić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

200 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Radost Evanđelja

„Radost Evanđelja ispunja srce i čitav život svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od grijeha, žalosti, duhovne praznine i osamljenosti. S Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa.“

Ovim je riječima, papa Franjo započeo svoju Apostolsku pobudnicu „Radost Evanđelja“. U samom je uvodu Papa istaknuo kako se njome želi „obratiti kršćanskim vjernicima i pozvati ih na novu etapu evangelizacije označenu tom radošću i pokazati put kojim Crkva treba ići u godinama koje su pred nama.“ (RE 1.)

Od vitalne je važnosti da Crkva danas iziđe naviještati Evanđelje svima, u svim mjestima, u svim okolnostima, bez oklijevanja, nevoljkosti i straha, ističe papa Franjo. Evangelizacijska zajednica koja je prihvatila nalog Uskrsloga, jest zajednica učenika, misionara koji preuzimaju Gospodinovu inicijativu i „izlaze“ naviještati radost Evanđelja.

Ta zajednica jest zajednica koja **čini prvi korak** bez straha, ide u susret, traži one koji su daleko na raskrižjima putova i poziva isključene. **Uključuje se** u svakodnevni život drugih ljudi, premošćuje udaljenosti, spremna je poniziti se, ako je potrebno i prigrljuje ljudski život, dotičući Kristovo trpeće tijelo u narodu. **Spremna je „pratiti“** ljude na svakom koraku koji čine na svom putu, ma koliko on bio mukotrpan i dug. Dobro su joj poznata duga čekanja i apostolska ustrajnost. U evangelizaciji je **strpljiva**. Ona ne mari za vremenska ograničenja. Vjerna Gospodinovu daru, zna također donijeti ploda. Evangelizacijska je zajednica uvijek **pozorna na plodove**, jer Gospodin želi da bude plodna. Brine se za zrno i ne uznemiruje se zbog kukolja. Njezin učenik je spreman **uložiti čitav život**, sve do mučeništva, kao svjedočanstvo za Isusa Krista. Evangelizacijska zajednica **zna se uvijek radovati**. Slavi i raduje se svakoj maloj pobjedi, svakom koraku naprijed učinjenom u evangelizaciji. Radosna se evangelizacija **pretače u ljepotu u liturgiji**, kao sastavni dio naše brige da širimo dobro. Crkva evangelizira i sama je evangelizirana ljepotom liturgije, koja je ujedno i proslava evangelizacijskog djelovanja i izvor novog poticaja na sebedarje. (usp. RE 22)

„Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži da prihvatimo ovaj poziv. Izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na periferije koje trebaju svjetlo evanđelja.“

Uskrsli, neka nas ohrabri za novi misionarski „izlazak“ u ovome vremenu, na svakome mjestu, u svim okolnostima i izazovima koji su pred evangelizacijskim poslanjem Crkve, tako da se vjera u njega proširi do svakoga kutka svijeta...

Isus je Uskrsnuo! Aleluja!

RIJEČ CRKVE

Duhovna zvanja - svjedočenje istine

Poruka pape Franje za 51. svjetski dan molitve za duhovna zvanja,
11. svibnja 2014., nedjelja Dobrog Pastira

Draga braćo i sestre!

1. U Evanđelju se kaže da "obilazio je Isus sve gradove i sela... Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika malo" (Mt 9, 35-38). Te nas riječi iznenađuju jer svi znamo da

najprije treba orati, sijati, obrađivati, da bi se poslije, kada za to dođe vrijeme, moglo ubrati bogatu žetvu. Isus naprotiv kaže da "žetve je mnogo". Ali tko je to radio da je urod tako obilan? Odgovor je samo jedan: Bog. Očito je da je njiva o kojoj govori Isus čovječanstvo, a njiva smo mi. A plodonosni rad koji daje "obilje ploda" je Božja milost, zajedništvo s njim (usp. Iv 15, 5). Molitva koju Isus traži od Crkve je molitva da se poveća broj onih koji su u službi njegova Kraljevstva. Sveti Pavao, koji je bio jedan od tih "Božjih suradnika", neumorno se posvećivao evanđelju i Crkvi. Sa sviješću onoga koji je osobno iskusio koliko je Božja spasenjska volja nedokučiva i kako je u temelju svakog poziva Božji milosni zahvat, Apostol podsjeća korinške kršćane: "Božja ste njiva" (1 Kor 3, 9). Zato se u našem srcu javlja prije svega divljenje zbog obilne žetve koju jedino Bog u svojoj darežljivosti može dati; zatim zahvalnost zbog ljubavi koja nas uvijek pretječe; i, konačno, klanjanje zbog djela koje je on učinio, koje traži naš slobodni pristanak da djelujemo s njim i za njega.

2. Toliko smo puta molili riječima psalmiste: "on nas stвори, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove" (Ps 100, 3); ili: "Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu" (Ps 135, 4). Međutim, mi smo Božja "svojina" ne u smislu posjedovanja koje nas čini robovima, već čvrste povezanosti između Boga i nas, u skladu sa savezom koji je vječan, jer "vječna je ljubav njegova" (Ps 136). U izvješću o pozivu proroku Jeremije, na primjer, Bog podsjeća da on neprestano bdije nad svakim od nas da se u nama ostvari njegova riječ. U tekstu se koristi slika grane badema, stabla koje prvo procvate, najavljujući tako ponovno rađanje života na proljeće (usp. Jr 1, 11-12). Sve dolazi od njega i njegov je dar: svijet, život, smrt, sadašnjost i budućnost, ali – umiru je apostol – "vi [ste] Kristovi, Krist Božji" (1 Kor 3, 23). Time je objašnjen način na koji pripadamo Bogu: kroz jedinstveni i osobni odnos s Isusom, koji nam je dan krštenjem od samog početka našeg preporođenja na novi život. Krist je, dakle, taj koji nas stalno poziva svojom riječju, da bismo se pouzdali u Njega, ljubeći ga "iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage" (Mk 12, 33). Zato svaki poziv, premda su putovi različiti, uvijek zahtijeva izlazak iz sebe kako bismo u središte vlastitog života stavili Krista i njegovo evanđelje. I u bračnom životu i u različitim oblicima redovničkoga posvećenja, kao i u svećeničkom životu, treba prevladati načine razmišljanja i ponašanja koji nisu u skladu s Božjom voljom. To je, dakle, "izlazak koji nas vodi na put klanjanja Gospodinu i služenju njemu u našoj braći i sestrama" (Obraćanje članovima Međunarodne unije generalnih poglavara, 8. svibnja 2013.). Svi smo zato pozvani klanjati se Kristu u našim srcima (1 Pt 3, 15), kako bi dopustili da ih zahvati svojom milošću sadržanoj u sjemenu riječi, koje mora rasti u nama i pretvoriti se u konkretno služenje našim bližnjima. Ne smijemo se bojati: Bog s velikom ljubavlju i spretno prati djelo svojih ruku, u svakoj životnoj dobi. On nas nikada ne napušta! Stalo mu je do ostvarenja njegova nauma o nama i namjerava to ostvariti uz naš pristanak i suradnju.

3. I danas Isus živi i kroči kroz stvarnosti našeg svakodnevnog života da se približi svima, počevši od posljednjih, da nas ozdravi od naših slabosti i bolesti. Obraćam se sada onima koji su spremni čuti Kristov glas koji odzvanja u Crkvi i shvatiti koji je njihov poziv. Pozivam vas da slušate i slijedite Isusa i da dopustite da vas iznutra preobrazе njegove riječi koje "duh su i život su" (Iv 6, 63). Marija, Isusova i naša majka, ponavlja također nama: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5). Bit će vam od velike koristi uključiti se s pouzdanjem u zajednički hod neke zajednice koji je kadar osloboditi u

vama i oko vas najbolje energije. Poziv je plod koji dozrijeva na dobro obrađivanoj njivi uzajamne ljubavi koja se pretvara u uzajamno služenje, u kontekstu autentičnog crkvenog života. Nijedan se poziv ne rađa ili živi sam za sebe. Poziv se rađa iz Božjeg srca i niče u dobrom tlu vjerničkog naroda, u iskustvu bratske ljubavi. Nije li Isus rekao: "Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (Iv 13, 35)?

4. Draga braćo i sestre, živjeti to "visoko mjerilo redovitoga kršćanskog života" (usp. Ivan Pavao II., Apost. pismo Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće, 31) znači pokatkad ići protiv struje i nailaziti na svom putu na prepreke, izvan nas i u nama samima. Sâm Isus nas opominje: dobro sjeme Božje riječi često otme Zli, zapriječe nevolje, uguše brige i zavodljivosti svijeta (usp. Mt 13, 19-22). Sve bi nas te teškoće mogle obeshrabriti i navesti da se priklonimo naizgled udobnijim putovima. Ali prava radost pozvanih sastoji se u vjeri i iskustvu da je on, Gospodin, vjeran. A s Njim možemo hoditi putom života, biti učenici i svjedoci Božje ljubavi, otvoriti srce za velike ideale, za velike stvari. "Gospodin nije izabrao nas kršćane za male stvari; uvijek težite naprijed, stremite velikim stvarima. Utrošite svoj život za velike ideale!" (Homilija na misi s podjeljivanjem sakramenta potvrde, 28. travnja 2013.). Od vas biskupâ, svećenikâ, redovnikâ, te kršćanskih zajednicâ i obitelji tražim da pastoral zvanja usmjerite u tom pravcu, prateći mlade na putovima svetosti koji, budući da su osobni, "zahtijevaju istinsku i vlastitu pedagogiju svetosti, koja treba biti sposobna prilagoditi se pojedinim osobama. Ona će morati spojiti bogatstva ponude upućene svima, dakle tradicionalne oblike osobne i zajedničke pomoći te novije oblike ponuđene u skupinama i u pokretima koje Crkva priznaje" (Ivan Pavao II., Apost. pismo Novo millennio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće, 31).

Oraspoložimo dakle svoje srce da bude "dobro tlo", da slušamo, prihvaćamo i živimo Božju riječ i tako donosimo rod. Što se budemo bolje znali sjediniti s Isusom kroz molitvu, Sveto pismo, euharistiju i sakramente slavljene i življene u Crkvi i živom bratstvu, to će više u nama rasti radost suradnje s Bogom u službi Kraljevstva milosrđa i istine, pravde i mira. I žetva će biti obilna, razmjerna milosti koju budemo s poučljivošću znali primiti u sebe. U toj nadi, i s molbom da molite za mene, svima od srca podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 15. siječnja 2014.

USKRSNA ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE

Evo Jaganjca Božjega, koji odnosi grijehе svijeta! (Iv, 1,29)

Uskrs, 2014.

Drage sestre!

Liturgijska čitanja koja slušamo posljednjih dana korizme navješćuju nam najvažnije događaje iz kojih je proizišlo naše otkupljenje. Naš hod s Isusom kroz korizmu doveo nas je do Vazmenog trodnevlja u kojem ćemo na poseban način razmatrati Isusovo djelo ljubavi koje je učinio za nas. *Ljubio nas je do kraja* (Iv. 1, 31). Toliko nas je ljubio da je umro za nas na križu. Divnog li nam svjedočanstva Kristove ljubavi koja nam je darovana s drva križa!

Događaji Vazmenog trodnevlja koje ćemo slaviti „mogu u nama ponovno probuditi još življu vjeru da prionemo uz Krista, te ga velikodušno slijedimo.“ Oni su upravo najviša objava te Božje ljubavi prema čovjeku. Oni su srce, samo središte našeg spasenja. Doista, *uzalud bi bila naša vjera da Krist nije uskrsnuo* (1. Kor 15,17) .

Veliki je četvrtak obilježen pripravom i slavljem večere koju je Gospodin želio blagovati sa svojim učenicima. „Slobodnu žrtvu samoga sebe potpuno je Isus izrazio na večeri koju je blagovao s apostolima.“ I danas na našim oltarima Isus nam daruje isti onaj dar što ga je dao svojim učenicima u dvorani posljednje večere. *Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo* (Mt. 26, 26). U Hostiji, malom bijelom kruhu, imamo i imat ćemo uvijek Kristovo tijelo - žrtvovano Janje Božje, a u kaležu njegovu presvetu krv prolivenu za nas na drvu križa.

Drage sestre, dok se na Veliki četvrtak budemo klanjale Kristovom tijelu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, klanjajmo se Jaganjcu Božjem koji oduzima grijehе svijeta ... Zahvaljujmo Jaganjcu Božjemu na daru njegove žrtve, vječne hrane. On je Onaj koji u svakoj Euharistijskoj žrtvi izgovara ove riječi: *Evo Jaganjca Božjeg, evo onoga koji oduzima grijehе svijeta, blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu...*

Razmatrajući o vječnom Isusovu daru primljenom na posljednjoj večeri, uronimo u otajstvo njegova poniženja, trpljenja i umiranja na križu koje se zbilo na Veliki petak. Možda ćemo se zapitati: Zašto je Isus sve to podnio za nas? Priznajemo: *Gospodine Isuse Kriste, o šestom si času, dok je tama sav svijet prekrivala, radi našega spasenja uzišao nevin na drvo križa. Radi našeg spasenja pokorio se Očevoj volji. Prihvatio je svoje darivanje, mučeništvo do kraja, kao jedini put kojim je Otac želio otkupiti palog čovjeka. Sv. Petar nam naviješta: Otkupljeni ste ... dragocjenom krvlju Krista Jaganjca nevinna i bez mane (1Pt 1,19). A kad se sve ispunito što su Pisma naviještala o Njemu, (usp. 1 Kor.15,3) sunce pomrča a hramska se zavjesa razdrije po sredini. I povika Isus iza glasa: Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj! To rekavši, izdahnu (Lk 23,45-46).*

Kristova je smrt i *Vazmena žrtva*, ono što ostvaruje konačno otkupljenje ljudi po *Jaganjcu Božjem koji oduzima grijehе svijeta (Iv. 1,29). Ona dovršuje i nadilazi sve žrtve.*

Promislimo, drage sestre, o svakoj riječi koju je Jaganjac Božji izgovorio viseći na križu. Zaustavimo svoj pogled na svakoj gesti koja je učinjena Jaganjcu Božjemu dok je umirao na križu. Razmatrajmo brižnost Majke, ljubljenog učenika i svih koji su ostali uz križ. Promatrajmo kako skidaju mrtvo Isusovo tijelo s križa..., kako njegovo izmučeno tijelo umataju u novo platno ..., kako ga polažu u novi grob ... i, na poslijetku, kako zatvaraju grob stavljajući veliki kamen na grobna vrata. (usp. Mt 27,57-60)

Razmatrajući ove događaje koji su obilježili Veliki petak, klanjamo se Jaganjcu Božjemu koji oduzima grijehе svijeta... Zahvaljujmo Jaganjcu Božjemu, na prolivenoj krvi koja je potekla iz Njegova probodenog boka i oprala nas od naših grijehа ... Zahvaljujmo Jaganjcu Božjemu, što nam svaki dan daruje na našim oltarima svoju nekrvnu žrtvu govoreći: *Ovo je kalež moje krvi koja će se proliti za vas.*

„Otajstvo Velike subote, kad je Krist položen u grob, očituje veliki subotnji počinak Božji, nakon što je dovršeno spasenje ljudi i time uspostavljen mir u cijelom svemiru.“ (KKC br. 624)

Na Veliku subotu približimo se drage sestre Isusovu grobu. Bdijmo i u molitvi iščekujmo svečano vazmeno bdijenje, kada će u svakoj crkvi širom svijeta odjeknuti radosni kliktaj *Slave*, uskrсни *Aleluja*, a zvuk zvona s naših crkava najavit će Kristovo uskrснуće i Njegovu pobjedu nad smrću.

U svetoj uskrсноj noći Krist, Jaganjac Božji, razvalit će okove smrti i grijeha, i darovati nam vječnu radost, vječni život. Odvalit će kamen s groba i „učiniti da iz dna smrti provre život.“ Tom pobjedom Uskrснуće postaje „najviša istina naše vjere u Krista, kao središnja istina vjerovanja i življenja“ od prve kršćanske zajednice pa sve do danas. O, sretna li oslobođenja od smrti i grijeha!

Uskršli Krist, pobjednik nad grijehom i smrću ostaje s nama. Nastavlja svoj hod uza sve one koji su povjerovali navještaju radosne vijesti njegovih učenika. Ostaje s nama lomeći i dalje kruh i hraneći nas svojim tijelom. Poziva i nas, poput svojih apostola, da blagujemo njegovo tijelo. Pokazuje nam svoje rane, tješi nas, pred nama ide u Gelileju. Jaganjac Božji vodit će nas dalje kroz život. Uvijek je živ da se za nas zauzima (usp. Heb 7, 25).

Drage sestre, dok u danima Vazmenog trodnevlja budemo promišljale o Kristu Jaganjcu nevinu a žrtvovanu radi nas i našega spasenja, nastavimo istim žarom tijekom Vazmenog vremena živjeti radost Uskrснуća Kristova. Poput prvih svjedoka koji su u rano jutro došli grobu i našli ga prazna, pođimo i mi svaki dan ususret Uskrslome, koji nas poziva riječima: *Blago onima koji su pozvani na Gozbu Jaganjčevu ...*, a onima koji se odazovu daruje samog sebe za hranu. O, blagoslovljenog li poziva Uskrsllog Krista! Odazovimo se njegovom pozivu i dođimo mu svakog dana na gozbu njegove vječne ljubavi. S toga najsvečanijeg slavlja pođimo naviještati ovome svijetu primljenu radost Uskrsa, jer sve što se zbililo onih Vazmenih dana, obvezuje svakoga apostola, obvezuje danas i nas - izgrađivati novo Božje kraljevstvo koje je započelo u Uskrсно jutro...

S tim mislima, svim sestrama, novakinjama, postulanticama i kandidaticama u dragoj nam Družbi, u ime sestara iz Vrhovne uprave, od srca želim sretan i blagoslovljen Uskr. Aleluja! Aleluja!

Vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

USKRSNE ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Zagreb

Uskrs, 2014.

**Tražite Isusa Rasketoga!
Nije ovdje! Uskrsnu kako reče! (Mt 28,5-6)**

Drage sestre!

Korizmeno vrijeme nam je bilo darovano za povratak u svoje dubine, kako bismo s Isusom pronašle odgovore na mnoga životna pitanja. Na razne načine to je uvijek vrijeme milosti u našem hodu s Isusom i za njega. Dopuštamo odjek u sebi na Isusove poruke i preporuke koje nam apostoli prenose u Evanđelju. Isus nam govori: "Ištite, i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!.. Sve dakle što želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima" (Mt 7, 7-12). Budite milosrdni, ne sudite, praštajte, dajite... (Lk 6, 36-38). "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima, da vas oni vide, nego Otac koji vidi u tajnosti, On će vam uzvratiti".

Poziva nas na međusobnu i bezuvjetnu ljubav kako bismo ga mogle prepoznati, zavoljeti i služiti mu u najmanjima. Kad nas njegova ljubav ispuni tada nam je sve jasno.

Ljubav je odmaknula kamen s Isusova groba, pretvorila žalost u radost, strah u nadu, smrt u život vječni. Ljubav je Mariji Magdaleni donijela svanuće, ubrzala korak, rastjerala tamu s pogleda i srca i darovala joj prvi i najdraži susret s uskrsnim Učiteljem. On ju je imenom zazvao, najljepše što joj se moglo dogoditi.

Njegovom smrću i naša je smrt pobijedena. „Tko izgubi svoj život poradi mene, taj će ga spasiti“, rekao je Isus. Ovdje nam valja ići za njim, odreći se sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga do smrti. Na križu nam je Isus pokazao svoju bezuvjetnu ljubav prema nama, a u uskrsnuću plod takve ljubavi. Poziva nas da budemo kao djeca, jer takvih je Kraljevstvo nebesko. Podsjeća nas da se smijemo najvećma radovati što su nam imena zapisana na nebesima (prema Lk 10,20-b). Po imenu pod kojim smo se darovale njemu, On će nas prepoznati i proslaviti na nebesima kamo je kao prethodnik pred nama otišao po svojem uskrsnuću.

Drage sestre, novakinje i kandidatice, svojim redovničkim pozivom mi živimo i svjedočimo Radosnu vijest i pozvane smo slijediti uskrslog Krista.

S ovim mislima želim vam puninu uskrsne radosti i mira!

s. M. Katarina Penić-Sirak

provincijska glavarica

s članicama vijeća zagrebačke provincije

Split

Uskrs, 2014.

Drage sestre!

Proljeće je. Nakon zime i magle, tmurne kiše i vlage, prosijava sunce, širi se svježiji zrak, sja plavetnilo neba. Sve se u prirodi budi, mijenja, oživljuje, obnavlja. Vrijeme je čišćenja, paljenja korova, obrezivanja, vrijeme oranja, sijanja i sadenja sjemena, vrijeme provjetravanja i preslagivanja. A sve to da bi pup propupao i prolisao, da bi cvijet svoju čašku rastvorio i ljepotu mirisa i boja pružio, da bi sjeme svoju klicu bacilo, da bi klas isklijao, da bi trava rasla, da bi mladi plodovi

zemlje bili hrana, na korist i veselje mnogima. Sve mora proći kroz muku, bol, umiranje sebi da bi se rodilo nešto novo.

I naš život u korizmi, više nego obično, bio je ispunjen čišćenjem i pospremanjem duše, provjetravanjem naših dubina, ispunjen malim djelima ljubavi u običnosti svakidašnjeg života, hvatanjem svježeg

zraka međusobne ljubavi i pozornosti prema drugima, prema onom pokraj mene, traženjem oprosta i pomirenja. Bio je ispunjen poniranjem u otajstvo Božje ljubavi u molitvi i razmatranju otajstva križa i muke. Umirali smo i rađali se na novost života. Živjeti znači u ovom svijetu umrijeti da bi imali život u izobilju u vječnosti.

Krist je umro za naše grijeha i treći dan uskrsnuo po Pismima. Svojim križem, mukom, smrću i uskrsnućem osmislio je i naše patnje i životne križeve. Pokazao nam je da ljubav Božja može preobraziti naš život, da mogu procvasti pustinje našeg života.

Kada zajedno pijemo kalež kojega je Isus pio, pretvaramo se u jedno tijelo živoga Krista koji stalno umire i stalno uskrisuje za spasenje svijeta. Snaga uskrsnuća mora se očitovati u našem svakidašnjem životu, u našim radostima i patnjama. Dopustimo da snaga Božje ljubavi preobrazi i naš život, da postanemo kanali Božjeg milosrđa.

Zamolimo ga da nas preobrazi i ispunja svojom milošću. Isus nam je pružio nam nadu u vječni život, radost da nas Bog ljubi, da je Bog s nama i za nas, da nam je na dohvata ruke, da je prisutan u našoj svakidašnjici, da je naš suputnik dok za života putujemo ovom zemljom, da je s nama i u času smrti, da nas čeka i prima i u vječnosti.

Časnoj Majci i njezinu vijeću, sestrama provincijalka i njihovim vijećima, svim sestrama, novakinjama, postulanticama, kandidaticama i Prijateljima Malog Isusa želim Sretan Uskrs, uz molitve i želje da u svojim konkretnim životnim prilikama svagđano rastemo u vjeri i novosti života duha u svjetlu Uskrsa, u Malom Isusu odana

s. Anemarie Radan,
provincijska glavarica splitske provincije

Sarajevo

"Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio?" Lk 24,32

Drage sestre!

Zorna pripovijest svetoga Luke o događaju na putu u selo Emaus (Lk 24, 13-35) svaki put pobudi svojevršno uspoređivanje doživljaja toga razgovora sa sadržajima razgovora na našim putovima. Sveti pisac u pojedinosti opisuje okolnosti, sugovornike, dinamičnost razgovora, njihovo emotivno stanje. Svaki od dvanaest redaka otkriva bogate pojedinosti učeničkoga putovanja.

Dok sam razmišljala o ovom događaju, zablistao mi je jedan dragulj skriven u rečenici spomenute pripovijesti koja opisuje spoznaju i sigurnost učenika da je njihov suputnik uistinu bio Gospodin. Zanimljivo je da za znak prepoznavanja uzimaju nutarnji doživljaj srca. Nisu ga vidjeli fizičkim očima, niti opipali tjelesnim rukama. Gotovo usklikujući svjedoče da je gorjelo srce u njima dok im je govorio.

Pokušala sam razumjeti što su nam time htjeli kazati.

Kada kažemo da nam srce gori kakve osjećaje duše želimo prenijeti. Učenici su doživjeli Učitelja kako im se objavio osjećaju srca. Dotaknuo ih je. Svakoga ponaosob upravo u srce. Prisjetili su se kako su se osjećali dok im je govorio: njegov glas, način, poruka! Sve im je u

srcu stvaralo milinu topline. Ustvrdili su da im je srce gorjelo. Zapalio im je srce. Oni su to osjetili i upravo po tomu osjećaju su ga prepoznali.

Ima li išta ljepše i draže od toga kada spoznaš da je u tvome životu, kad si dvoumila, progovorio On, da ti se objavio na Njemu svojstven način. Da je došao tiho, nenametljivo, pridružio se tvojem hodu i u srcu proizveo milinu topline i sigurnosti, radosti. Mislim da su Učenici u tom osjećaju „žara u srcu“ spoznali: To je On! Nije nas iznevjerio! On je uistinu božanskom snagom sve strašne muke pobijedio, a u konačnici i žalac smrti. On im je dotaknuo srce slično kao kada je u krajevima Dekapolisa dotaknuo gluhonijemoga i odmah su mu se otvorila čula (Mk 7, 33).

Spoznaja je milost, milina. Spoznaja je pokretačka snaga radosnoga navještaja Radosne vijesti. Nestaju dvoumice, nesigurnosti. Nema više rasipanja energije u traženju, lutanju u nesigurnosti. Smjer kretanja je siguran. Sadržaj navještaja je jasan: On je živ. Imala sam milost osjeti Ga u srcu. Nesvjedoči li nam upravo to iskustvo doživljaja Uskrsloga Gospodina i najnovija apostolska pobudnica Svetoga Oca Franje jednako kao i dar njegova života Crkvi našega vremena?

Radosna sam što smo kao sestre sjedninjene najvećom svetkovinom Crkve. Molimo milost topline u srcu, topline koju u našim dušama proizvodi Isusov dodir. U ovim mislima preporučam u vaše svete molitve naš skori provincijski Kapitul, srdačno čestitamo sveti Uskrs poštovanoj Časnoj majci Radoslavi, dragim sestrama provincijalkama Anemarie i Katarini, svim sestrama, novakinjama i pripravnicama. Prenesite, drage sestre, naše čestitke i sjedinjenost u slavlju i molitvi prijateljima Družbe, svim članovima Društva PMI-a, i svim dragima kojima i s kojima služimo u duhu karizme našega oca Utemeljitelja, sluge Božjeg Josipa Stadlera.

U ime sestara Sarajevske provincije, osobito mojih suradnica u upravi, vaša po Božanskom Djetetu Isusu i Bezgrešnoj Majci Mariji

sestra M. Admirata Lučić,
provincijska glavarica sarajevske provincije

UTEMELJITELJEVE STRANICE

Bula pape Leona XIII. nagorjela u požaru

Svi smo se zgrozili gledajući prosvjede koji su rezultirali velikim požarom 7. veljače 2014. kad je bila zapaljena zgrada državnog Predsjedništva u kojoj je smješten i arhiv BiH.

Saznali smo da je u tom vandalskom činu uništavanja stradao između mnoštva važnih dokumenata i jedan, nama posebno drag. Nagorjela je *Bula* pape Leona XIII., od 18. studenoga 1881. kojom imenuje Josipa Stadlera prvim vrhbosanskim nadbiskupom. U toj *Buli* papa Leon XIII. obavještava cara Franju Josipa I., o obnovi redovite crkvene uprave u pokrajinama Bosni i Hercegovini, te imenovanju Josipa Stadlera prvim vrhbosanskim nadbiskupom.

Bulom *Ex hac augusta* od 5. srpnja 1881. papa Leon XIII. je obnovio redovitu crkvenu upravu i ustanovio novu crkvenu pokrajinu kojoj je pripadala stara Bosanska biskupija u Vrhbosni. Ova je crkvena pokrajina postojala još u drugoj polovici XI. stoljeća. Sada je uzdignuta na razinu nadbiskupije i pridodane su joj nove područne biskupije sa sjedištem u Mostaru i Banjoj Luci.

Kao što je tada bila redovita praksa, Sveta Stolica i austrougarska vlada izabrale su za prvog vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera, profesora i dekana Teološkog fakulteta u Zagrebu. Stadler je, kao novoizabrani nadbiskup, 18. studenoga 1881. na Konzistoriju u Rimu svečano imenovan prvim vrhbosanskim nadbiskupom. Tada je od pape Leona XIII. primio palij, znak nadbiskupske službe i metropolitanske časti. Nakon toga je *Bulom* Papa obavijestio cara o imenovanju.

Ova *Bula*, iako teško oštećena čuvat će se i dalje u arhivu BiH. (a.b.743)

s. Vesna Mateljan

NA IZVORU DUHOVNOSTI

Vlastitosti sestre Služavke Maloga Isusa

Nastavljamo iščitavati vlastitosti sestre Služavke Maloga Isusa kako ih je opisao otac Utemeljitelj i mons. Tomo Igrc, koji u *Tumaču ustanova*, između ostaloga, napisao: *Da služavke Maloga Isusa uzmognu prema svojoj dužnosti [...] s uspjehom težiti za savršenošću i bolje napredovati na putu Božjem [...], veoma je potrebno, da višeput uniđu u unutrašnjost svoje duše i ondje sebe promatraju, proučavaju, ispituju i upoznaju svoje dobre i slabe strane, svoje vrline i mane, u svrhu, da mane ispravljaju, a vrline učvršćuju i umnažaju.*¹

Evo životnoga puta sestre Služavke Maloga Isusa koja je **dužna težiti za savršenošću**, i to težiti ne bilo kako, već s uspjehom. Težnja za savršenošću jeste prvotna težnja svake sestre SMI. Savršenost nije neki nedostižni cilj. To nije nešto što se može, a i ne mora. Savršenost je prvo što mi trebamo! Sve drugo je drugo. U nama treba uvijek biti živa želja za savršenošću. I što bude veća želja, to će ostvarenje biti bolje. Znamo da svatko postigne ono što želi. Pitanje je samo: što želim/š, za čim težim/š i je li to u skladu s Božjim planom sa mnom? Dogodi se, naime, da Bog ima svoj plan, a mi svoj. Bog hoće da budem savršena kao što je On savršen, a ja bih radije da usvojim nešto od onoga što nudi ovaj svijet. I tako se, eto, sudara u nama Božje i svjetovno.

O savršenosti je pisao i naš otac Utemeljitelj, koji u poslanici za srebrni jubilej Družbe, između ostaloga, kaže: *U tome bo sastoji savršenost svakoga čovjeka, da bude ono, što treba da bude.*² Djeluje tako jednostavno, biti ono što jesamo. No, često su jednostavne stvari najteže. Biti sestra, zar je to teško? Ne bi trebalo biti, a dogodi se da baš tu zakažemo. Znamo iz iskustva da nije uvijek jednostavno biti svima sve (usp. 1Kor 9,22), no mi **imamo dar biti sestre**. Naš sestrinski stav nije samo plod osobnoga truda, već i Božjega dara. Stoga je ono posvećeno, duhovno, vrhunaravno. Naše sestrinstvo ima pečat vječnosti.

¹ Msgr. Tomo Igrc, *Tumač ustanova i običaji*, str. 74.

² *Utemeljiteljeva pisma sestrama*, Zagreb – Sarajevo 2000., str. 37.

Mons. Igrc savjetuje zatim sestrama **da češće uđu u svoju nutrinu**. Nisu dovoljni samo povremeni „izleti“ u vlastitu nutrinu. Isusova Služavka treba s Isusom živjeti svoj dan, s Njime hodi, u Njega gledati, u Njemu i po Njemu živjeti. Nema trenutka, i ne bi ga trebalo biti, kada ona nije „kod kuće“, kada nije u svojoj nutrini, kada je – da tako kažemo – izvan sebe.

Zatim se kaže da Služavka Maloga Isusa **promatra, proučava i ispituje sebe**. Predmet njezina promatranja nije netko drugi, ona ne ide za tim da vidi i sazna kakav je ovaj ili onaj. Isusova Služavka želi prvotno znati kakva je ona! Dogodi se da olako svratimo pogled sa sebe na druge. Nismo baš uvijek u stanju paziti na svoje korake. Radije se pozabavimo drugima. Poznato je kako nam otac Utemeljitelj u poslanici za srebrni jubilej Družbe piše: *A ima ih, koje hoće da sve ostale sestre isprave i posvete, a na se posve zaborave, kano da na sebi nemaju ništa ispraviti.*³ Gle kako je otac Utemeljitelj direktan i jasan! Zna on i tebe i mene. Ponekad se ponašamo poput djece koja misle da je moguće sakriti se od pogleda roditelja. A znamo dobro kako Isus reče: „Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati.“ (Mt 10,26). Što god činimo ovdje, ostaje zapisano za vječnost. Utemeljitelj piše sestrama da, ako ih nitko ne vidi, Bog ih vidi *komu će morati svaka za svaki posao, za svaku riječ i za svaku misao i želju račun dati.*⁴ Zamislite samo, vidio te tko ili ne vidio, čuo te ili ne čuo, mogao tko prodrijeti u tvoje misli, želje i planove ili ne, Bogu ćeš za to ipak polagati račun. Nije tu više pitanje vještine, kako na najbolji način zamaskirati i prikazati svoje planove. Služavka Maloga Isusa je svjesna da će se ovdje **živeti i hodeći prema vječnosti**, njezin ovozemaljski stav itekako odraziti na vječni život.

Upravo gledajući na vječnost, Utemeljitelj piše sestrama: *Više tebi škodi tvoja jedna pogreška neispravljena, nego li sto tugjih, koje ti hoćeš da ispraviš, a za to ti Bog nije dao milosti.*⁵ Znao je on da **svakoga nagrđuju njegove pogriješke**. Moramo najprije urediti teren koji je nama povjeren, tj. našu nutrinu. Čudno bi bilo pomisliti da možemo pomoći drugima, a da se nismo okušali na sebi. Kako mislimo iskorijeniti tuđe mane, ako u svome životu nismo iskusili kako se s time nositi i što poduzeti da mane iskorijenimo, a vrline njeđujemo. Treba se najprije na sebi naučiti, a onda možemo s ljubavlju pomoći drugima. Stoga je

³ Isto, str. 42-43.

⁴ Isto, str. 44.

⁵ Isto, str. 43.

poznavanje sebe, svojih slabosti i nemoći bitno za dobro razumijevanje drugih. Svijest o vlastitim slabostima zaustavit će, ili bi barem trebala zaustaviti, sud o slabostima i pogreškama drugih. Utemeljiteljev tajnik nam je zapisao kakav je bio Utemeljitelj u susretu s drugima. Tako ga je jedne prilike tajnik dr. Antun Buljan molio za oprostjenje. Utemeljiteljev odgovor je bio: *Ništa se ne bojte [...] poznajem samoga sebe pa zato razumijem i Vas.*⁶ Eto, tako je odgovarao naš Utemeljitelj! Očito je da onaj **tko istinski poznaje svoje slabosti, ne može ne razumjeti slabosti drugih!** Stoga, čim nam se javi osuda i zamjeranje, upitajmo se: kakva sam ja na tom, ili nekom drugom području života? Ako ni to ne pomogne, sjetimo se što Isus reče: „Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvat mjeriti.“ (Lk 6,37-38)

Pogledajmo još jednu pojedinost iz Utemeljiteljeve rečenice. On naglašava kako treba imati dara da se pomogne osobi koja griješi. **Ne možemo tek tako ići i ispravljati sve po redu**, a da prije toga nisam/i razgovarala s Gospodinom. Možda je to zadatak koji nije povjeren meni/tebi?! Zato, prije nego što progovoriš, prosuđiš ili presuđiš, zastani i vidi spada li to uopće na tebe, koju je ulogu Gospodin tebi povjerio i kako je vršiš. Neka nam Utemeljiteljeve riječi budu stalni poticaj i ohrabrenje na putu savršenosti.

s. M. Ljilja Marinčić

⁶ *Sveti budite. Crtice iz života nadbiskupa Josipa Stadlera*, Zagreb-Sarajevo 2005., str. 36.

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

Djetinjstvo mladoga Stadlera

(Iz mojih zapamćenja)

Marko Tvrtković, bivši tajnik nadbiskupa Stadlera

Riječ o piscu

Don Marko Tvrtković rodio se u Fojnici 30. listopada 1868. godine. Bio je bogoslov u Sarajevu od šk. godine 1890/1891. Zaređen je za svećenika 29. lipnja 1896. Bio je Stadlerov tajnik, zatim kateheta u gimnaziji u Tuzli, koja je osnovana i svečano otvorena 12. rujnu 1899.

Vršio je službu župnika u župi Oprisavci od 1919. do 1. lipnja 1923. Nakon što je umro župnik župe Oprisavci don Stevo Kokanović, 8. veljače 1928., ponovno dolazi za župnika u župi Oprisavci i ostaje ovdje do 1933., do svog umirovljenja. Nakon umirovljenja, 1933., živio je na Palama i u Ilidži. Umro je 18. listopada 1940. u bolnici u Sarajevu.

I.

Na pragu tužne sirotice Bosne, koja je teško uzdisala pod nesnosnim turskim jarmom, bjelasao se godine 1780. na ravnim poljanama slavonskim ubavi grad Brod. Njemu nasuprot ležao je gotovo sakrit Bo-

sanski Brod koji je brojio nekoliko turskih čardaka. Kršćanski dio bio je mala blatna varošica, točnije govoreći, neznatna hrpica, trošnih jadnih kućica, koje su se stidno stisle tik obale Save te poput jata sjetnih i bolesnih galebova tužno dremuckale, gotovo izdisale pod udarcima otomanskih zuluma.

Dok su talasi hladne Save bojažljivo zapljuskivali žalove klimavih drvenara bosanskih, dotle je neustrašivo branila Sava gorde, sure i ohole bedeme tvrđave veselog Slavenskog Broda, te nježno umivala i oplakivala sive i garave zidine utvrđenog samostana Franjevačkog i onih ponosnih okolnih zidanica.

I danas se usred Mesićeve ulice br. 21 između Kasije i kipa sv. Florijana iza Hrvatskog doma uzdiže jedna potleušica s tri prozora, hras-tovom šindrom pokrivena. Bilo je to vlasništvo Ivana Stadlera god. 1780., pučkog učitelja u Slavenskom Brodu. Kako su bili na granici njemački vojnici, bit će da je i on kao isluženi vojnik graničar, trajno se ovdje nastanio, oženivši se djevojkom Anom Mutavelija. Od njih potekoše 6. travnja 1810. dva blizanca Dragutin i Djuro. Djuro, po zanatu šeširdžija, uze za družicu Anu Baladžić rođ. 17.III 1811. kćerku Josipa i Katarine Čaić. Oni su starosjedioci graničari koji i danas obitavaju po selima župe Klakar.

Mutavelija i Čaići vuku lozu iz Bosne, pa tako i djeca Djure i njihove bake Ane jesu po tankoj krvi Bosanci.

Bog je obdario kuću Djure sa brojnom djecom. Djuro je većinom bio slaba zdravlja, zarada kukavna, žena mora sama sa deset nokata kuću uzdržavati, devetero djece hraniti i odgajati. To je više nego mati, ona je prava mučenica koja će biti spremna prije vremena iz čiste materinske ljubavi da prinese najteže žrtve, da se naime dragovoljno na oltaru majčinske ljubavi kao nevina žrtva paljenica spali za dobro svoje mile djece. Inače su Stadlera slavili kao poštenjačinu, čovjeka kreposna i pobožna. Svoju je djecu brižno odgajao nastojeći ih zadahnuti istim duhom, kojim je sam disao i kojim se je svuda i vazda odlikovao, kao praktičan katolik, kao uzoran muž i brižan otac svoje djece.

Njegovo i majčino najmilije mezimče bijaše mali Jozo, šesti po redu. On ugleda svjetlo Božje 24. siječnja 1843., jer je bio najvjernija slika očeva u krepostima i životu. Kao da je otac pretočio svoju dušu u sina. Dostora se zavi u crno Stadlerova kuća. U kratkom roku od 6 mjeseci nemila smrt pokosi 40-godišnju mučenicu majku 6. lipnja

1853., a četiri godišnjeg sina Miju 24. kolovoza 1853, najstariju dvadeset godišnju kćerku Ružu 2. rujna 1853., a napokon ugasnu patnički 40 godišnji život oca Djure dne 14. veljače 1854. I danas počivaju njegove kosti na brodskom groblju, a jedno 50 metara istočno od njih mrtvi ostaci njegove žene usred 4 nevina njena anđelića: Ivana Kapis-trana, Katarine, Mije, te kćerke Rozalije.

Zaplakalo 6 sinjih kukavica, šestero neopskrbljene djece, sve jedno drugom do uha. Zanimljiva je pojava kod kasnijeg nadbiskupa Stadlera, da nije nikakvih uspomena ni epizoda iz života svoje majke spominjao. Nu taj slučaj možemo sebi protumačiti, ako uzmemo u obzir, da mu je majka kroz 20 godina bračnoga života imala devetero djece, pa je sirota svu brigu posvećivala poglavito tjelesnom odgoju brojne djece. Osim toga se je ona morala brinuti za hranu i odjeću ne samo djeci, nego i mužu, jer on radi bolesti nije mogao raditi u obrtu. Tako je bio preuzeo ulogu matere dobri otac, da djecu odgaja vjerski i moralno. Od tu ona privrženost i ljubav spram dragog oca. Ali da je majku morao nježno ljubiti, vidi se po tom, što je uvijek zazivao ime svoje majke, kad ga je zadesila kakva jača bol, „O, majko moja“, uskliknuo bi tada kao malo dijete, koje potpunim pouzdanjem očekuje sućut, sigurnu i brzu pomoć svoje ljubljene majke. Bez sumnje mu je ostala kroz cijeli život u svježoj uspomeni ta žarka ljubav nježnog majčina srca, koja ga je kao mezimče jače grijala od ostale djece. No zato je Stadler to više govorio o krepostima, pravednosti i izvanrednoj pobožnosti svoga oca, osobito postima pravednosti i izvanrednoj pobožnosti svoga oca. Osobito je rado opisivao njegovu svetu i blaženu smrt. Kako je sveto živio, tako je sveto i umro. Kad je kao pravi kršćanin primio svete sakramente umirućih, kad mu je kucnuo zadnji čas, onda je sam molio, molitve za sebe umirućeg, pa je tako moleći, sklopljenih ruku na prsima i s nekim rajskim smiješkom na usnama predao u ruke Bogu svoju pravednu dušu. Taj ganutljivi prizor gledao je mali Jozo svojim očima i to mu se tako duboko zasjeklo u srce i pamet, da mu je kasnije najmilije bilo u intimnim društvima ovaj uzbudljivi i rijetki događaj pripovijedati.

„Molim vas, ovako je moj otac umro“, dodao bi nakon opisa smrti očeve, pa bi onda zorno oponašao umirućeg oca, prateći pri tom svaku riječ živim kretnjama, gestama i mimikom, te bi i sam zaklopio svoje oči, sklopio ruke na prsima, kao nekoć njegov otac. Ovo je utoliko još značajnije, što je kasnije – kako ćemo vidjeti - i sam nadbiskup Stadler sličnom smrti umro. I nadbiskup je Stadler predao moleć, duh

svoj Bogu kome je cijeli život služio i koga je nada sve ljubio. Ali je on još istoga dana prije smrti slušao sv. misu i kod nje se pričestio. Kao neustrašivi junak dočekao je svoga Spasitelja Isusa i svoju nebesku majku, koju je toli žarko ljubio u životu, pa se potom preselio Bogu svome u mjesto blaženog mira. O koli sretan svršetak oca, koli slavna i sveta smrt, tako svetoga i slavnoga sina. Riječima: „Evo, Gospodine, ja sam spreman, gotov“, i sjedeći na stolici dočekao je moleći smrt. U to vrijeme bio je kapelan u Brodu uzoran svećenik, osobite pobožnosti. Stadler nije nikada spominjao njegova imena. Bili su dani poklada. „Draga djeco“, govorio je kapelan u školi, „ovih dana ljudi najviše griješe, a najžalosnije je to, da i mnogi kršćani teško vrijeđaju dragoga Boga“. Stoga se dobri kršćani, a i dobra kršćanska djeca u ovo vrijeme najviše mole u crkvama, da tako dadu zadovoljštinu Bogu za teške uvrede što mu ih grijeshnici nanose.“ Riječi kapelanove: “Ovih pokladnih dana ljudi najviše vrijeđaju Boga“, duboko se kosnuše mladoga Stadlera. U ušima mu sve to snažnije odzvanjaju riječi kapelanove: „I isti kršćani vrijeđaju Boga.“ Strašna istina potrese cijelim bićem pobožnog Stadlera. I on zaplače. Smjesta napušta veselo društvo vršnjaka i bježi sa živahnih, bučnih ulica, gdje je zahvatilo raspojasano, mahnito, pokladno ludilo građane i seljake, pa se sklanja u tajanstvene i svete zidine hrama Božjega. Tu se moli Stadler dragom Bogu, da mu dade makar malo zadovoljštine za velike uvrede, što mu ih ovih dana raskalašani kršćani nanose i tu, u molitvi njegova duša nalazi utjehu. Za njega je ovaj svijet mrtav. Ta on je ostao potpuna sirota bez oca i majke, izgubio je sve blago, sve dobro ovoga svijeta. I zadnje spona s njim zauvijek su raskinute. Sad može punim pravom reći: „Pošto me moj otac i mati ostaviše, Ti me k sebi primi.“ (Ps 26,16). Potpuno je shvatio riječi Bogom nadahnutog psalmiste: “Eto vrabac nađe sebi kućicu, a prepelica gnijezdo, gdje da smjesti mlade svoje, a ja Tvoj žrtvenik, Bože moj!” (Ps 83). Sav zadubljen u molitvu, razabrao je u srcu glas Božji, koji mu je šuteći glasno govorio, a mali sluga njegov sve je razumio. Poput jutarnje rose, koja suncem opaljenijem cvijetom osvježuje i povraća mu život, tako i nježno srce maloga Joze utješi, osvježi molitva: „Jer je čuo Bog i smilovao mu se. Gospod mu je pomagao i promijenio mu plač u veselje i veoma ga je obradovao. (Ps 30, 12).

Nastavlja se ...

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Travanj, 2014.

Tema: Srce Isusovo utjeho naših srdaca – zahvalnost

Poticajna misao

„Posebna svrha pobožnosti k presv. Srcu Isusovu jest: probuditi u srcima našim zahvalnost spram našega Gospodina, stavljajući nam pred oči bezbrojne i neizmjerne milosti i darove, koje imamo zahvaliti njegovoj ljubavi, što nam predstavlja njegovo presv. Srce. I tako je ta zahvalnost bitna čest prave ljubavi k presv. Srcu Isusovu, kao što je i bitna čest prave pobožnosti k istom presv. Srcu davati mu naknadu za uvrjede, nanesene mu od većega dijela roda ljudskoga.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova - Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Ljubav i zahvalnost Bogu“, 20. veljače 1909., str. 581 - 590)

Adoracija

Pjesma: U slavu Svetog Srca.....

Promatrat ću kako me Spasitelj bolno i žalosno gleda i govori: „Tražim, tko će Me tješiti, a ne nalazim nikoga.“

Ljubljeni moj Spasitelju, daj da te ja tješim!

Njegova najljuća bol

Nutarnja duševna muka, bol Njegova Srca, bila je teža i ljuća od neiskazano gorke tjelesne patnje.

a. Postupak Njegovih neprijatelja duboko je ranio Njegovo Presveto Srce. Oni su Ga prezreli u najboljem i najsvetijem. Osudili su Ga, jer je svjedočio, da je istinito Njegovo Božansko dostojanstvo. Rugali

su Mu se i pogrdili Ga, jer je drugima pomogao. Proglasili su Ga luđakom, jer je iz ljubavi šutio, a mogao je druge optužiti. Da Ga još više pogrde ovjenčali su Ga trnovom krunom, jer se nije odrekao Svojega neosporivog kraljevskog prava.

b. Još Mu ljuće raniše Srce Njegovi „prijatelji“. – „*Da me bio pogrdio neprijatelj moj, bio bih podnio... Ali ti, moj prijatelj, moj pouzdanik s kojim sam slatko drugovao...*“

Njegov prvoodabrani učenik Petar osramoti Ga govoreći, da Ga ne pozna. Jedan od apostola ode i reče: „*Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati.*“

Ostali Ga apostoli ostaviše i pobjegoše A što boli plemenito Srce više nego kad ne nalazi ljubavi i vjernosti ondje, gdje je toliko ljubavi dijelilo?... „Najviše Me boli, što i Meni posvećene duše vraćaju nezahvalnošću i hladnoćom,“ tuži se Spasitelj učenici Svoga Srca.

Primjena

- Da li se Spasitelj prošloga mjeseca i u tebi prevario?
- Nisi li mu i ti – ako ne riječima, a ono činom hladno, ravnodušno, površno i sebično rekla: „Ne poznam Ga.“
- Možda si radi slabosti uskratila Isusu što je jasnim, određenim nadahnućem Svoje milosti od tebe želio?

Gospodine i Spasitelju moj, daj mi milost, da to popravim sve većom i žarčom ljubavlju!

Pjesma: O ljubavi božanska vjerna....

Njegov najteži čas

Na Maslinskoj gori ležala je sva gorčina boli kao nesnosno breme na Njegovu Srcu. Nečuvjena je ova muka, ali je i moć ljubavi bila snažna, koja je istisnula od straha svu uzburkanu krv iz Srca u pore da kao kaplje teku po Presvetom Tijelu! Što Mu je zadalo tu nečuvenu, nepojmljivu muku?

a. Ponajprije strah od blize, strašne muke i užasne sramote. U duhu je gledao posve blizu sve grozote Svoje muke: cjelov Judin, zataju Petrovu, bolne udarce bičeva, porugljivi ophod s trnovom krunom... Njegovo se Srce grčevito stiskalo, kad je pomislio na Svoju Majku, koja će Ga vidjeti križem opterećena, na križ pribijena, svega krvava. Zar, neizmjerne Veličanstvo, Gospodar neba i zemlje sve to

primi na Sebe?... Jest, tisuću puta radije daje Svoj život, samo da djeca nebeskoga Oca, Njegova braća i sestre, ne izgube vječni život. Spasitelju hvala Ti na ovoj velikoj ljubavi!

b. Ali eto još teže i strašnije za Njega! Kad je u Svojoj ljubavi već spreman na ovu užasnu sramotu i ruglo, mora – kao talac – zamjenik grešnoga čovječanstva – primiti na se teret grijeha svijeta – tj. sve grijeha svih ljudi – svih vjekova – svih strana svijeta. Kako se Njemu, Najsvetijemu moralo gaditi sve to! Sve prostote, kojih se sami ljudi stide i skrivaju ih, mora preuzeti, da za njih zadovolji sramotom, koju nosi iz ljubavi... Kolikogod puta sam i ja sagriješila; Kolikogod sam bila nevjerna i nezahvalna, toliko kapljica gorčine sam ulila u kalež Spasiteljev... Žalim i kajem se radi svih svojih grijeha, kad vidim kako sam ljuto ranila Presveto Srce!

c. Još je jedna bol bila Srcu Isusovu teža od straha i gnjusobe! Gospodin je već po proroku izrekao tu svoju duboku žalost: „Koja korist što prolijevam Svoju krv?“ On će sada pretrpjeti ruglo i boli, a za tolike uzalud! On će sada iz ljubavi iskrvariti, samo da ljudi spoznaju, kako ih On i Otac duboko ljube, a kako malo će ih se potruditi, da ovu ljubav uvide i uzvrate! Zašto da pretrpi tu strašnu muku, kad će malo tko ljubav uzvratiti, kad će toliki proživjeti kao da Gospodar, Spasitelj i Bog njihov nije za njih ni trpio ni umro? Čemu je onda živio i zašto će sada umrijeti, kad je tolika ljubav i tolika muka ipak uzalud; kad i vjerni spavaju – Petar, Ivan i Jakov...

Pjesma: Srce božansko Isusa moga...

Njegova utjeha

A kad traži utjehu, ne nalazi nikoga... Zbilja nikoga? Zar nema danas duša da s njim čute i trpe, da se uživaju u Njegovu bijedu? Koje ne samo obećavaju, da će sve učiniti, da Njegova krv ne teče uzalud za njih, nego se žele povrh svega, po odredbama Providnosti s Njim žrtvovati i tako svojom žrtvom nastaviti i dovršiti patnje Kristove. Nekoć je u časovima muke ljubav šutjela, samo su mržnja i strašljivost govorili. U svim jezicima govorila je zloća i ranila Srce Gospodinovo! – „Dolje na križ, raspni Ga“, a vikaše puk. „On je Boga pogrdio“, podvališe Mu suci. „Proreci tko Te udari,“ „Zdravo kralju“ urlaju sluga. „Sidi s križa“ rugaju se mnogi – samo ljubav šuti. Neka zato ljubav tim glasnije govori, da nadviče – koliko može – mržnju i zlobu... Ako su nekoć mnogi gledali đavolskom mržnjom na izmorenoga Otkupitelja, neka

danas ljubav ne prestane upirati svoj pogled u ono Srce, koje je toliko ljubilo i trpjelo, a ipak kao uzvrat prima toliko nezahvalnosti.

Primjena

Neka Isus danas ne ide uzalud Svojim prijateljima i zaručnicama, neka u njihovoj ljubavi nađe naknadu i zadovoljštinu za nezahvalnost i za tuđu i za njihovu vlastitu prijašnju krivicu. Isus mora danas naći duše, koje će izvući trnje iz Njegova Srca i ovjenčati Ga ružama ljubavi.

- Jesam li ja prošli mjesec bila uvijek na radost i utjehu Spasiteljeva Srca?
- Jesam li sve radila iz ljubavi? Nisam li propustila koju priliku, da se svladam i da bližnjemu iskažem ljubav?
- Jesam li rado priznala ono što je teško i neugodno u mom zvanju, jer mi to daje prilike, da naknadim Isusu i dovršujem patnje Kristove?

Što ću učiniti rassetom Spasitelju slijedeći mjesec u ovakvim prilikama?

Molimo Zlatnu kronicu: Isuse blaga i ponizna srca...

Zaključna molitva

Gospodine, evo me pred Tobom. Koliki su mi dani već dosad darovani? Sad ti kažem: Hvala. Želim danas ući u svetu tišinu i prepoznati tihi zvuk molitve. S vjerom da prepoznaješ glas moje duše želim izgovoriti Tvoje sveto Ime, Isuse!

Gospodine, Bože i Oče naš. Hvala ti na otkupljenju i spasenju koje nam darivaš po Srcu svoga ljubljenog Sina Isusa Krista. Daruj nam danas svetu budnost – da radimo zahvalni za darove koje smo primili i da u ljudima prepoznajemo zrake one ljubavi koja gori u Srcu Isusu.

Pjesma: ***Hvaljen budi, o Bože, Kralju naš...***

Svibanj, 2014.

Tema: Evo ti Majke - velikodušnost

Poticajna misao

„Ima slikah, koje predstavljaju Isusa kano diete pokraj majke Marije. U njem je izražena i ljubežljivost njegova djetinjstva i veličanstvo njegova božanstva. Jednom ručicom pokazuje on nebu i zemlji, pokazuje ljudem i anđelom, pokazuje pravednikom i griješnikom, pokazuje nam i Mariji svoje srce kano ognjište svoje ljubavi i vrutak svih milostih, drugom pako rukom umiljato pokazuje na majku Mariju; tim što nam htjede reći? Htjede reći: Dodjite svi k meni, srce vam moje obilne će milosti dati, al obratite se na majku moju i vašu Mariju; jer ona mojim srcem gospoduje, ona ima ključ k mojemu srcu, ona je posjednica, čuvarica i dieliteljica svih milostih srca moga.”

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova - Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Pod zastavom Srca Isusova“, 15. siječnja 1882., str. 17 - 23)

Adoracija

Pjesma: ***U srcu Majke Marije.....***

Slušaj zadnji šapat umirućeg Spasitelja: „Evo ti Majke!“

Moli da sve bolje razumiješ značenje i dubinu ove riječi.

Njegova najveća ljubav

U Božanskom Srcu živi i kuca vječna, božanska, neizmijerna ljubav. Ipak je kadkada iz osobite ljubavi brže i radosnije zakucalo. A često su posebne brige, strah i nevolje sprečavale redovito kolanje krvi Njegova Srca. Koga je Srce Isusovo najviše ljubilo uz beskrajnu ljubav nebeskoga Oca i Njegove volje i želje? Ako je i sve ljubio neograničenom ljubavlju, koga je među ljudima kao čovjek posebno, srdačno ljubio?

Prvu ljubav Svojega Srca goji bez sumnje prema Mariji; Nju ljubi iznad svih, srdačno, nježno, zahvalno i vjerno. Njezina je duša sva lijeпа, bez ljage. Sveznajuće oko Božje počiva na Njoj rado i oduševljeno: Koliko ju je stoga morao Isus ljubiti!

Božja ljubav ne nalazi u Njoj ni najmanjeg otpora, uvijek je bila prevjerna službenica Gospodnja! Koliko ju je morao zato Isus ljubiti! Od prvoga časa Njezina života odgovarala je vječnoj, Božanskoj ljubavi svom snagom ljubavi svog srca i duše. Punina milosti, kojom je obdари Božja dobrota, stalno je rasla Njezinim vjernim sudjelovanjem. Kako ju je zato morao Isus ljubiti!

Od onoga časa, kad je postala Majkom, imala je nova prava, da je Njezino dijete, Bog, zahvalno ljubi. Bolje od svake Majke, njeгоvala je svoje Božansko Dijete, ljubeznom i brižnom materinjom ljubavi. Kao nijedna majka, trpjela je radi Svoga Djeteta, koga su ljudi tako slabo razumjeli, tako malo ljubili. Živio je među ljudima, a ovi ga nisu ni upoznali ni ljubili. Kako ju je zato Isus morao zahvalno ljubiti!

Kao nijedna majka trpjela je od onoga časa, kada je Isusa prikazala u hramu do velikoga žrtvovanja na Kalvariji. Neprestano je obnavljala žrtvu svoga predragog i presvetog Djeteta. Uvijek je osjećala mač boli u svome srcu. Ali njezina ljubav za sve ono, što je Isus ljubio, bila je veća od boli. Kako ju je Isus za to morao ljubiti!

Neizmјerno velika i duboka bijaše žalost Njezina, kad je znala da Isus trpi, da je na smrt osuđen, sramotno šiban i pogrđen...

Kad Ga je posve izobličena jedva prepoznala na križnom putu, kad je morala gledati kako Ga razapinju na križ, oštре čavle zabijaju u svete ruke i noge, kako Njegova sveta krv teče, kako se bolno trza, kako Ga uzdižu, rugaju Mu se, hule Ga... a kad je i Ona žrtvovala Svoju neiskazanu bol zajedno s nakanama Svoga Sina, kako ju je zahvalno morao onda Isus ljubiti! Kolika utjehа, da Ga je jedna duša, najsvetija i najveća, Njegova presveta Majka, razumije.

Kad je Spasitelj vidio, koliko Njegova Majka trpi pri pomisli na rastanak, na Njegovu smrt, kako pati, jer Mu ne može olakšati ni pomoći,

ni kap vode pružiti, ni poduprijeti trnjenu glavu, kako je moralo Njegovo djetinje Srce ljubavlju uzvraćati bolnu ljubav Svoje Majke!

Primjena

Zaista, nijedna majka nije osjetila toliko ljubavi kao Isusova Majka! Zato ćemo i mi najviše razveseliti Njezina Božanskog Sina, ako ljubimo Onu koju je On ljubio djetinje, božanski, neizmjereno.

- Ljubim li ja Mariju?
- Ljubim li čistom ljubavlju tu prečistu Djevicu?
- Ljubim li djetinjom ljubavlju prežalosnu Majku Isusovu?
- Ljubim li pouzdanom ljubavlju Majku Božje milosti?
- Što činim, da ovu ljubav i u drugima budim?

Ljubljeni Spasitelju, daj mi, što od mene želiš: da sve više ljubim Mariju, Bezgrješnu, prvu Svećenicu roda ljudskoga, Majku boli, Majku Božje milosti i Lijepe ljubavi!

Pjesma: ***Vež Ljubavi vjekovite.... ili Kao Marija da te Ljubim...***

Zadnja želja Njegovog Srca

Jer je Isus Svoju Majku toliko ljubio, zato Njoj namjenjuje zadnje misli, zadnju brigu usred Svojih muka. Još ima zadnju riječ, zadnji nalog za Onu, koja Mu je do sada bila Majka. To je ujedno za nas nalog. Ona se ne može više kao Majka brinuti za Svoga Božanskoga Sina, ali Njezino materinje Srce neka i dalje uživa, da može kao majka moliti i dijeliti! Neka od sada bude majka svima, koje je Njezin Sin učinio Svojom braćom, za koje je dao Svoj život, Svoju krv. Ivanu, koji zastupa sav ljudski rod, navješćuje Isus ovo - govoreći Svojoj Majci: "Ženo, evo ti Sina" - evo ti djece!

- Spasitelju, hvala Ti na ovoj Tvojim zadnjoj, velikoj ljubavi!
Što Ti je najmilije, najdraže, daješ nama: Mariju, da nam bude Majkom. Ona, koja je toliko ljubila I neiskazano mnogo trpjela, postala je od sada našom Majkom. Ovdje opet prepoznajem Tvoje Srce! Tako nebi nitko drugi učinio!

Pjesma: *O mila Majko nebeska...*

“Evo ti Majke”

Ova je riječ ujedno prošnja i nalog za mene. Trideset i tri godine ljubio je Isus Svoju Majku toplo, srdačno, čovječanskom ljubavi Svoga Srca. Sada će ovo Srce zadnji put kucnuti, sva će Njegova krv isteći do zadnje kapi. Zato On hoće, da Njegova Majka uživa ne samo Božansku, nepromjenljivu, vječnu ljubav, nego i djetinju, živu ljubav ljudskih srdaca. Ta ljubav osvaja srca; u sreći i zadovoljstvu nema riječi, a u teškoj patnji može samo plakati. Ova ljubav hrli u svim potrebama i malim radostima k Majci; ona je prokušana bolima i žrtvama te izgara od čeznuća za majkom. – Trideset i tri je godine Isus iskazivao Svojoj Majci ovu ljubav. Sada će Mu Srce skoro iskrvariti, neka zato u buduće ljudi ljube Njegovu Majku. Zato je Njegova zadnja riječ ujedno i zadnja molba: Dijete, - mislim i na tebe – evo Ti sada Majke! Pokloni sada Njoj, svojoj Majci, onu čovječansku, osjetnu, toplu ljubav, koju joj moje srce ne može davati. Budi joj ti sada dijete, kao što sam Ja bio. Potuži joj se i priopći svoje radosti; tješi je i gledaj da joj ugodiš, da je razveseliš, da joj s očiju čitaš svaku želju, kako Sam nekoć Ja činio...

Spasitelju, ne mogu odbiti Tvoju zadnju molbu i želju – tim više, što ću ovako naći svoju sreću i napredak! Jest, ja želim biti dijete Tvoje Majke?!

- Nastojat ću Je ljubiti, kao Ti, djetinje, pouzdano, vjerno i zahvalno. Ljubi Je Ti mojim srcem, koje je po milosti s Tobom sjedinjeno.
- Marija neka mi bude majka; ništa neću činiti proti Njenoj volji; ništa bez Nje; sve samo po Njoj i s Njom, kao i Ona, u Njeginom duhu, i u Njeginoj ljubavi.

Molimo Zlatnu kronicu – Isuse blaga i ponizna srca...

Zaključna molitva – u tišini

Ljubljeni Spasitelju, čuj moje obećanje i ujedno prošnju: neću mirovati dok ne uz ljubim Mariju usrdno, djetinje, vjerno i trajno – kao Ti! Daj mi ovu ljubav iz preobilja Tvoga Presvetog Srca!

Pjesma: Kao Marija da te ljubim, Tvoj put da slijedim ja...

Lipanj 2014.

Tema: Srce Isusovo u Sakramentu Ljubavi! - strahopoštovanje

Poticajna misao

„Nebo ne posjeduje ništa više, nego što mi posjedujemo u presv. oltarskom sakramentu, ako i jest različitim načinom. Hvala presv. oltarskom sakramentu, Isus Krist je uvijek i sada kao i za vrijeme svoga boravka na zemlji Emanuel, to jest Bog s nama. Čudesna li zaista pronalaska, što je presv. oltarski sakrament! Čujmo, kako je Gospodin taj pronalazak svoje neizmjerne ljubavi navijestio: Ne ću vas ostaviti sirotne, jer gle ja ću s vama ostati do svršetka vijeka. Ja ne ću prestati među vama stanovati. U buduće ne će me ljudi naći samo u jednom kraju zemlje kao do sada, nego ću se ja do konca vijeka po svem širokom svijetu, gdje god ima svećenikâ, radjati s nova u njihovim rukama, kao što sam se u Betlehemu rodio u krilu Marijinu.

Kao što sam ja činio u Judeji, tako ću se za vas moliti neprekidno u svetohraništu; kao što sam na zdencu Jakobovu čekao grješnicu Samarjanku, tako ću vas ja ustrpljivo čekati u mojem svetohraništu, da vas salušam u svaki čas i da vam dâm odgovore na vaša pitanja, da vas utješim i ojačim.

Kada me u presv. oltarskom sakramentu zamolite, ja ću svaku oluju bilo naravnu bilo duševnu odstraniti; gladne ću nahraniti, bolesne izliječiti, vragoduhe osloboditi od gjavola, grijeha ću oprostiti, mrtve ću uskrisiti. A kada na vas teška smrtna bolest dogje, te ne uzmognete k meni doći, da vas utješim i ojačim, onda ću ja doći k vama, da vas

pohodim i za smrtnu borbu pripravim, ter vas iza smrti k sebi uzmem. Na oltaru ja ću svaki dan obnavljati nekrvno krvnu žrtvu na Kalvariji; k stolu svojemu sve vas pozivam i molim, da i svaki dan k meni pristupljujete te se pričešćate, da vas očuvam od svakoga smrt-noga grijeha, pa vam osiguram spasenje duša vaših i nebo, ter da i vašim tijelima pribavim slavnu besmrtnost. „

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova - Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Ljubav i zahvalnost Bogu“, 20. veljače 1909., str. 581 – 590.)

Adoracija

Pjesma: ***Riječ vječna tijelom postala...***

Gledaj Spasitelja kako potresno, ozbiljno i svečano govori: „Uzmite i jedite!“ Ovo je tijelo Moje, koje će se za vas predati.“

Moli, da ovu nepojmljivu ljubav bolje razumiješ i vjernije uzvraćaš.

Spoznaj cijelo Njegovo Srce u Sakramentu ljubavi, - Nitko drugi ne bi ovako učinio.

a. Nijedan čovjek – ako nije ujedno i Bog – ne bi došao na misao, ustanovi Svetu Euharistiju. Ovu misao je nadahnula samo prevelika, neizmjerna ljubav jednoga ljudskoga srca, koje je ujedno Srce Sina Božjega. Ovdje se najjasnije pokazuje Njegova ljubav do kraja i bez kraja. Ljubav Njegova Srca ponukala Ga je, da ostane među ljudima, među Svojom braćom i sestrama, da s njima dijeli radost i žalost, da tješi, pomaže i liječi. To je bila sreća Njegova zemaljskog života. On je želio, ne samo jedanput dati Svoj život i proliti Svoju krv, nego to ponavljati svaki dan na nebrojenim oltarima. Njegova ljubav nije umrla na križu, nego živi i plamti dalje. Ona Ga nuka i nastoji – koliko je samo moguće, da bude jedno s ljudima, da se s njima sjedini, da bude jedno srce i jedna duša u ljubavi i žrtvi. Ljubav Mu je udahnila ovu misao i zapovijedila Njegovoj svcemogućnosti da je izvede. Isus ostaje s ljudima otajstveno zastrt, ali uistinu nazočan u malom Svetohra-

ništu u maloj bijeloj hostiji. On ponavlja Svoju Žrtvu pod prilikama kruha i vina, koje označuju Njegovo mrtvo tijelo i prolivenu krv, kojima je otkupio ljude. On nam želi iskazati ljubav, prijateljstvo, ne samo dok počivamo na Njegovu Srcu i do Njegovih nogu kao Ivan i Magdalena, nego hoće ući i nastaniti se u našem srcu. Može li ljubav ikada dalje ići? Zaista, ovdje je išla do kraja svake mogućnosti, ovdje je učinila Svoje najveće čudo... A ovu veliku ljubav daje Isus meni... Ovo se čudo radi mene i iz ljubavi prema meni trajno ponavlja, ova ljubav Božanskog Srca čeka stalno na odgovor moga srca.

b. Još više ćemo uvidjeti kako je ova ljubav nepojmljiva i neizmijerna, ako se sjetimo kada i u kojim prilikama je Spasitelj ustanovio ovaj Sakrament Svoje ljubavi, Sakrament Svoga Srca. „U noći u kojoj bi izdan“. To je Njegov odgovor na nerazumijevanje i nezahvalnost na nevjeru i zloću ljudsku. Kad Njegova čudesa nisu oživjela vjeru, kad Njegove riječi nisu naišle na razumijevanje – ode, napuni kalež Svojom krvlju i učini Svoje tijelo žrtvom i hranom. Htio je time reći: Ipak vas neću napustiti. Znajte, jer vas ljubim, dajem vam pravi život i donijet ću vam novi vrhunaravni, božanski život. Znajte i vidite, da je Moja ljubav veća i dublja od najcrnje nezahvalnosti. Znajte, da jedno Srce uvijek za vas bije, ako ga vi i zaboravljate.

„Presveto Srce Isusovo, vjerujem, da me neizmijerno ljubiš“. Vjerujem u onu ljubav, koja nadilazi svaki pojam.

„Presveto Srce Isusovo, daj da Te ljubim sve to više“!

Pjesma: ***Samo Bog je ljubav moja...***

Nijednoj se boli nije oteo, a ipak žanje toliku nezahvalnost

„Gle ovo Srce, koje je ljude toliko ljubilo... ali od većine prima samo hladnoću i nezahvalnost... osobito u Sakramentu Ljubavi. Što Me najviše boli jest to, da i Meni posvećene duše ovako sa Mnom postupaju. Drugi ranjavaju Moje tijelo, a one Moje Srce“. – Ove potresne tužbe Spasiteljeve na učenike Svoga Srca, otkrivaju nam još dublje ponore Srca Isusova, pokazuju uz beskonačnu ljubav i ponor boli. „Jedan od vas je Sotona“ morade Isus reći Svojoj okolini, kad je prvi put govorio

o najuzvišenijoj tajni Svoje ljubavi. Koliku bol naslućujemo u ovim riječima! Ali u tom jednom vidio je toliko drugih koji đavolskim osjećajima prolaze pokraj ljubavi Isusove u Presvetom Sakramentu... Uz ove vidi druge, koji misle i kažu da vjeruju, ali su ipak hladni i ravnodušni napram tolikoj ljubavi... onda vidi i druge, koji su nekoć živo vjerovali i okusili milost Njegove nazočnosti... Pogled se Isusov zanosio preko blagavaonice zadnje večere. U duhu gleda sve crkve i kapelice, gleda množinu ljudi gdje kleče pred Presvetim Sakramentom, gleda u sva njihova srca – i Njegovo se Srce bolno i grčevito stisnulo. On vidi Sebe kao žrtvu na oltaru s krvavim Srcem i otvorenom ranom, - a oko Njega rastresenost, ravnodušnost. Vidi mnoge, gdje pristupaju k stolu Gospodnjem da Ga prime u srce puno odvratnosti, opačina koje Ga tako bole; puno neiskrenosti, pretvaranja i licemjerja što je Njemu odurno, puno malodušnosti i bojažljivosti, koje su nepravda Njegovoj neizmjerljivoj ljubavi.

Primjena

Onaj čas zagledao je i u moje srce, jeli Ga taj pogled mogao ohrabriti ili odvratiti da ne ustanovi ovaj Sakrament ljubavi?

Daj popravi sada sve i čuvaj se onoga što Isusa boli!

Kako nam je Spasitelj uza sve to mogao dati Presveti Oltarski Sakrament? Jednom reče svetoj Margareti Mariji, kad je živo zaželjela svetu Pričest: „Da još nisam ustanovio ovaj Sakrament, učinio bih sad, da tvoju želju zadovoljim. Ako bi se samo jedna duša koristila Mojom velikom ljubavlju, ne bi Mi ništa bilo previše. Jedna jedina duša koja iskreno ljubi, može naknaditi za tisuću grešnika“.

Primjena

Spasitelju, oprosti mi radi slabog počitanja i slabog poštovanja, rastresenosti i nehaja u Tvojoj nazočnosti!

Daj, da popravim što sam sama pogriješila; daj da, nadoknadim, što su drugi zanemarili. Tebi moj prvi pozdrav ujutro i zadnji navečer. Prva velika radost svakog dana za mene jest, što smijem k Tebi doći, što me već čekaš u svetoj Hostiji. Moja velika sreća svaku večer jest,

što izmorena još jednom mogu k Tebi doći, da sve stavim u Tvoje Srce i da zamolim Tvoj zadnji blagoslov. Kad god poklekнем, želim, tim poklonom izraziti svoje kajanje, zahvalnost, pouzdanje i ljubav. I moje vanjsko držanje neka bude izljev moje vjere i moga poštovanja. Žrtva Svete Mise nek je i mojem životu vrhunac milosti. Tu ću uvijek crpsti ljubav za žrtvu, koja me čini veselom i zadovoljnom i u teškom poslu i u ljutoj boli. Po Tebi, i s Tobom, u Tebi i s Tvojim duhom, s Tvojom nakanom i s Tvojom ljubavlju neka bude svaki čas hvala i slava Ocu! Njegovoj se svetoj volji sva predajem. Trajno sjedinjenje s Tobom u svetoj Prikjesti neka bude čeznuće mojih dana i uvijek nova sreća moga života! Ti u meni, a ja u Tebi! Ti ćeš u meni živiti i nastaviti po meni Svoj život, Svoju ljubav i Svoje trpljenje. Gledat ću samo Tvojim očima, misliti Tvojim mislima, ljubiti u Tvojem i s Tvojim Srcem sve što i kako Ti ljubiš. Dođi, Isuse, dođi i živi u mom srcu, kako si nekoć živio u Mariji! Daj, da Ti i ja budem bar malo ono, što Ti je nekoć bila u životu Tvoja Presveta Majka Marija; Svojom vjernom ljubavlju radost i utjeha Tvoga Srca, usred hladnog i nerazumnog i nemilog svijeta!

Spasitelju daj mi, što od mene očekuješ! Presveto Srce Isusovo, goruće od ljubavi za nas, raspali srce moje ljubavlju prema Tebi!

„Srce Isusovo, žrtvo ljubavi, učini mene žrtvom živom, svetom, Bogu milom za Tebe!“

Molimo Zlatnu kronicu: Isuse blaga I ponizna srca...

Zaključite ovo razmatranje činom predanja Božanskom Srcu Isusovu i podkrijepite ovo prikazanje obnovom svojih svetih zavjeta.

Obnova svetih zavjeta: **Svemogući vječni Bože...**

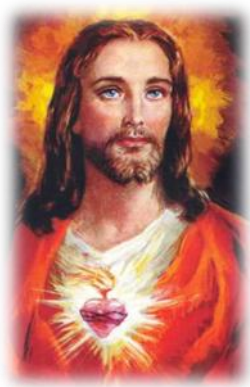
Molitva

O neizreciva Ljubavi koja si trajno željela ostati s nama u Sakramentu ljubavi, hvala ti. Tvoj euharistijski blagoslov nek se trajno izliva u naša srca i u njima čini sve novo, novi život koji će nas voditi putem kreposti. O, bezgranična Ljubavi, koja nas hraniš Sobom, Svojim Pre-

svetim tijelom i krvlju kako bi postajali šve više slika Tvoje ljubavi, Tvoga milosrđa. Hvala Ti za sva Tvoja dobročinstva. Naš život nek bude trajna hvala i slava Tebi u Presvetom Oltarskom Sakramentu, tom čudesnom Otajstvu Tvoje skrivene Prisutnosti, kako bi Ti naša srca uzvraćala ljubav ljubavlju i davala zadovoljštinu za bezbrojne grijeha i hladnoću tolikih srdaca.

Bezgrješna Djevica Marija, Tvoja i naša Majka neka skupa, sa svim anđelima i svecima, moli s nama i zahvaljuje za taj veliki dar i čuderno Otajstvo Tvoje ljubavi, sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

Priredila: s. M. Mirijam Dedić

Zato i sada na raskršću devetnaestoga i dvadesetog vijeka, ... ja razvijam opet barjak presv. Srca Isusova i pozivam vas sve svoje surdnike i borioce u boju Gospodnjem, da se okupite oko toga stijega znajući sigurno, da ćemo pobjediti i obraniti sebe i svoje vjerne od svih napada neprijateljskih te omiljeti svojem Gospodinu Isusu Kristu, Sinu Boga živoga i Marijinu, pošto je njegova naročita želja, da se pobožnost presv. Srcu njegovu kao zadnji pokus njegove ljubavi što više među svim vjernicima raspotre.

Sluga Božji Josip Stadler

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Zagreb

Proslava

95. godišnjice smrti sluge Božjega Josipa Stadlera

Na svetkovinu Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, navršilo se 95, godina otkako se za nebo rodio sluga Božji dr. Josip Stadler – prvi vrhbosanski nadbiskup i Utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Taj veliki događaj svečano smo proslavile večer uoči dana smrti započevši jednosatnim klanjanjem pred Presvetim, pred kojim je nadbiskup Stadler provodio sate i gdje je tražio odgovore na sva svoja pitanja. Potom smo se prisjetile posljednjih dana njegova života u pismu vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave Radek te zapjevale Tebe Boga hvalimo. Nakon molitve Večernje, prisjetile smo se i poruka koje je Utemeljitelj stavio na srce nama, svojim sestrama, u prezentaciji koju je pripremila Vijeće za duhovnost i promicanje baštine Oca Utemeljitelja naše zagrebačke provincije.

Na sam dan smrti, 08. prosinca 2013. održan je prigodni meditativni program u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja o životu Sluge Božjega uz molitvu za njegovo proglašenje blaženim u organizaciji Vijeća za zvanja i PMI naše provincije. Tog dana na poseban smo se način zaustavljale u našoj samostanskoj kapeli u doba kada je Otac Utemeljitelj provodio posljednje sate ovozemaljskog života, između 14 i 22 sata, moleći kronicu u spomen na onu koju je molio kao posljednju molitvu sa svojim sestrama.

Proslavu Utemeljiteljeva rođenja za nebo, završile se svečanom Svetom misom u našoj kapeli koju je na svetkovinu Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije (koja je ove godine liturgijski slavljena 09. 12.) predslavio o. Antonio Čirko, karmelićanin.

sestra

Slavonski Brod

Stadlerov rođendan u Slavnskome Brodu

Podne je 24. siječnja 2014. godine i svi napokon krećemo na put ka Slavnskome Brodu, gdje bi trebala biti vanjska proslava rođendana našega Utemeljitelja – sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Vrijeme je oblačno i polako najavljuje da bi možda mogla pasti koja kap kiše. Put do Žepča je bio dosta do-

bar, no kad pođosmo prema Maglaju, kiša poče jako padati. Oko Dervente već polako padaju pahuljice snijega. Prilazimo Brodu, gdje je snijeg već odavno počeo padati. U Samostanu nadbiskupa Stadlera dočekaše nas naše sestre i iskazaše nam dobrodošlicu. Popričavši se s njima krenusmo ka centru grada, točnije ka spomeniku našem Utemeljitelju, koji se nalazi u blizini njegove rodne kuće. Molitvu kod Stadlerova spomenika, kao i euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Gospe od brze pomoći predvodio je mons. dr. Pavo Jurišić, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu i postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, a sestra Monika, uršulinika, je s prvopričesnicima priredila prigodni program Stadleru u čast.

Uz domaćega župnika – preč. Ivana Lenića – koncelebrirali su mons. Stjepan Belobradić i vlč. Mato Matasović. Sudjelovalo je dvadesetak sestara Služavki Maloga Isusa – Stadlerovih duhovnih kćeri iz Zagrebačke i Sarajevske provincije na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe

– s. M. Radoslavom Radek. „Sluga Božji Josip Stadler, najveći sin našega grada, svoju je obitelj uvijek nosio u srcu, te rado propovijedao o obitelji i obiteljskome životu. Zato smo ovogodišnje Stadlerovo posvetili obitelji“, rekao je u pozdravnoj riječi domaći župnik – preč. Lenić, te pozvao vjernike da mole za svoje obitelji. Promišljajući o obitelji, mons. Jurišić je naglasio kako je u nedavnim događanjima bilo svakakvog govora o obitelji i braku, kada su padale i teške, prazne i ružne riječi koje su s ulice i preko medija ulazile u naše domove, prozivalo se Crkvu, a vjernici etiketirali. „U pozadini svega što se događalo oko nas mi smo kršćani svoj pogled na obitelj i bračnu zajednicu uskladili s naukom Svetoga pisma, crkvenim naukom i našom tradicijom“, istaknuo je predsjedatelj pojašnjavajući: „Kad čitamo Sveto pismo, uočavamo da nam ono ne stavlja pred oči nekakve sociološke modele idealne obitelji, nego nam želi prikazati u čemu ona jest ono što jest – obitelj koja je vrijedna pred Bogom“. Kroz nekoliko je Stadlerovih poslanica aktualizirao njegova promišljanja o odnosima u obitelji, u kojima nas upozorava da smo, kao udovi jednoga tijela, pozvani odbacivati laž i govoriti jedni drugima istinu, te tako svjedočeći pomoći drugima da se vrate na pravi put. Zapitao se kakav je život nas kršćana, je li doista svjedočki, gdje su te duše koje smo pridobili za Boga svojim životom, gdje su ti grješnici koje smo obratili svjedočanstvom svoga života, te gdje su ti pravednici koje smo u ljubavi sačuvali. Ustvrdio je da su najveća opasnost za razvoj mladoga čovjeka narušeni obiteljski odnosi dobrohotno potičući da Crkva i sve udruge trebaju svojim zalaganjem dati obitelji priliku da živi po kršćanskim mjerilima. Na kraju je poručio: „Ako obitelj bude mjesto vjere, mjesto na kojemu majke i očevi svoje planove ravnaju u skladu s Božjom voljom, a ne prema svojim raspoloženjima, nagonima i prohtjevima, te ako djeca i mladi neprestano traže darove Božjega Duha i žive prema njegovim uputama, tada će ta obitelj sigurno ići putem koji je Gospodin zacrtao čovjeku i kojim ga želi privesti do vječnoga spasenja“. U suprotnom, upozorio je: „Ako nam obitelj kao jezgra našeg društva naroda i Crkve bude trula, bit će pokvareno i društvo i Crkva, i politika i škola, i sve ono što nas ispunja u životu“. Nakon svete mise u prostorijama Župnoga ureda ugostio nas je župnik, ali smo se tu zadržali kratko jer je snijeg jako padao i trebali smo poći kući, u Sarajevo. Hvala Bogu, što smo se više približavali Sarajevu, snijeg je sve slabije padao. Tako smo sretno stigle svojoj kući, zahvalne Bogu za ove susrete.

s. M. Klara Jerković

Stadlerovo u Brodu

U Slavonskom Brodu, dana 24. siječnja 2014. godine obilježen je i svečano proslavljen 171. rođendan sl. Božjega Josipa Stadlera, prvog Vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Kako je bilo predviđeno programom, slavlje je započelo molitvom kod kipa sl. Božjega Josipa Stadlera koji se nalazi blizu mjesta gdje je nekada bila Stadlerova rodna kuća. Slavlje je nastavljeno u crkvi Gospe od Brze Pomoći u kojoj je sl. Božji na isti dan duhovno rođen kao dijete Božje po sakramentu krštenja. Uz koncelebraciju domaćeg župnika vlč. Ivan Lenića euharistijsko slavlje je predslavio postulator kauze sl. Božjega, preč. Pavo Jurišić. Nakon sv. Mise u dvorani centra je upriličen susret krizmanika s "Josipom Stadlerom" koji su animirale i vodile sestre Služavke Maloga Isusa zagrebačke Provincije. Mladi su tom prilikom mogli zajednički promišljati o životu, djelovanju i osobnom profilu njihovog sugrađanina Josipa Stadlera koji je unatoč obiteljskoj tragediji izgradio zadivljujući osobni i duhovni profil prepuštajući se u svemu u ruke Božje providnosti. Sestre su, također potaknule mlade da se nadahnjujući na primjeru života i vjere sluge Božjega i sami "pitaju" o izborima koje čine, izvorima na kojima se nadahnjuju te o izazovima koje za sebe otkrivaju! Druženje, na kojem je sudjelovalo stotinjak krizmanika i njihovih vjeroučitelja, je bilo prožeto pjesmom, molitvom i igrom u znaku životnog gesla sl. Božjeg Josipa Stadlera: "Imaj prema Bogu srce djetinjne, prema bližnjem srce materinje, a prema sebi srce sudačko".

Prisutna setra SMI

Split

Ulazak u redovničku postulaturu

Samostan sv. Ane

Subota, dan prvi u mjesecu veljače 2014., po mnogočemu jedinstven, značajan i znakovit. U samostanu sv. Ane obilježile smo taj dan ulaskom u redovničku postulaturu naših četiriju kandidatice: **Marije Žegarac, Karmen Bolanča, Anotonije Čobanov i Jelene Gligora**. U predvečerje blagdane Svijećnice -blagdana *Gospodinova prikazanja u Hramu, uz Dan Bogu posvećenog života*, učinile su korak dalje na putu ostvarenja redovničkog poziva. Prikazale su sebe Gospodinu da budu svjetlo služeći Gospodinu u bližnjima u redovničkoj zajednici Sestara Služavki Malog Isusa.

Srcem zahvalnim slavile smo Gospodina za Njegovu ljubav i dobrotu kojom je milosno pogledao na našu Družbu, na našu splitsku Provinciju sv. Josipa. Gospodin nam je uputio milosnu riječ: Ne bojte se! Ne klonite, ne gubite nade! Bacite mreže svoje na moju Riječ na drugu stranu lađe. Veslajte s veslima u rukama mojim, na pučini mojoj. I prije tri godine na pučini Kaštelanskog zaljeva, u Kaštel Sućurcu sreli su se Gospodin i djevojka Marija Žegarac. Odazvala se na njegov milosni zov i došla u našu redovničku zajednicu, u samostan sv. Ane u Splitu. Jednog toplog srpanjskog dana prošle godine uputi se Gospodin ploveći put Šibenika i svrnu pogled u Primoštenu na djevojke Karmen Bolanču i Antoniju Čobanov. Zavolio ih, a one se spremno odazvaše da ga slijede u Družbi sestara *Služavki Malog Isusa*. Gospodin im se zahvalno osmjehnu i radosno zavesla naprijed i na Pagu primijeti spremno srce Jelene Gligora. I ona se na Njegovu Riječ uputi u Split u samostan sestara *Služavki Malog Isusa*. Kako da mi sestre i ove naše drage kandidatice ne hvalimo Gospodina za dobrotu Njegovu, za ljubav Njegovu? Kako da ne molimo Gospodina da ih uzdrži u svojoj ljubavi, u pozivu koji im je uputio?

Jutarnju svečanu sv. misom s prigodnom homilijom slavio je župski pomoćnik u našoj župi sv. Križa u Velom Varošu don Vedran Torić. Pjevanje su predvodile naše kandidatice sa sestrama pod vodstvom predstojnice s. Eduarde Marić. U homiliji je don Vedran Torić, osvrnuvši se na poruku današnjeg evanđelja Mk, 4, 35-41, istaknuo žarom srca važnost i značenje današnjeg događaja u našoj zajednici ulaska u redovničku postulaturu četiriju naših kandidatica. Naglasio je važnost vjere hranjene molitvom u našem životu. Po uzoru na Isusa molitelja pozvane smo njegovati molitveni život. Isus je uvijek molio. Svakom njegovu činu, osobito važnom, prethodila je molitva, povlačenje na samotno mjesto, u osamu. I u našem životu molitva treba biti na prvom i najvažnijem mjestu. Molitva u našoj svakidašnjici treba imati svoje vrijeme i prostor. Ona treba nadahnjivati, hraniti, pokretati i osmišljavati sav naš život i rad. Sve drugo onda će imati smisla. Bit ćemo sretne, radosne, ispunjene ljubavlju prema Bogu i bližnjima. Pozivom u redovnički život Isus nam ništa ne oduzima. Isus nam sve daje, zaključio je na kraju don Vedran.

Nakon sv. mise slijedilo je cjelodnevno euharistijsko klanjanje Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu. Sestre i kandidatice su u tišini svoga srca izljevale svoju dušu pred Gospodinom. Osluškivale su Božji govor upućen njima, a On je očinski slušao njihov govor i misli

srca upućen Njemu. Poslije podne, zadnji sat euharistijskog klanjanja bio je zajednički. Animirale su ga naše postulante. Najprije smo izmolile svečanu molitvu I. Večernje iz Božanskog Časoslova blagdana Svijećnice. Otpjevale smo prvu kiticu pjesme "Milost", pod vodstvom predstojnice s. Eduarde na orguljama. Nakon toga je postulantica **Jelena Gligora** milozvučnim glasom pročitala svoju zahvalnu molitvu Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu, koja je potekla iz dubine njezine duše, dok ju je akordima gitare brižno pratila postulantica Marija.

Gospodine, Ti koji si prisutan ovdje u Sakramentu oltara.

Ti, Gospodine stojiš na vratima moga srca, dan i noć. Tu si, i onda kada ja sumnjam u tebe. I čekaš da ti dozvolim da uđeš. Molim te, Gospodine, oprosti mi sve moje nemarnosti. I hvala ti što dolaziš svaki puta kada te zazovem. Hvala ti što dolaziš i s ljubavlju mi donosiš tolike darove. Ti divna milosti Sakramenta, hvala ti što dolaziš sa svojim milosrđem i povijaš mi rane. Ti si, Isuse, moje svijetlo, Ti mi daješ snagu.

Tu sam pred tobom da ti izrazim svoju ljubav i zahvalnost. Bože moj, zahvaljujem Ti što si uvijek tu za mene, iako znaš sve moje grijehе. Ti me ljubiš zbog mene same, toliko me ljubiš da si prolio svoju krv za mene, hvala Ti. Hvala Ti što sve činiš da bi me pridobio natrag. Isuse, Ti znaš moju potrebu za ljubavlju, ali toliko sam puta uzalud žudila, pokušavajući ispuniti prazninu u sebi prolaznim zadovoljstvima. Molim te, Isuse, oprosti mi što nisam toliko žudila za tobom. A znala sam da si Ti jedini koji me može ispuniti. Nikome nisam dragocjena kao tebi. Molim te, pomoz mi da ti otvorim svoje srce. Molim te, preuzmi nadzor nad mojim životom i pomoz mi da ti se potpuno predam. Molim te pomoz mi da se mogu vratiti svojoj kući, u kraljevstvo vječnoga Oca.

Hvala ti na tvojoj beskonačnoj ljubavi. Tvoja ljubav me pokreće, govori mi: Ustani i kreni za mnom! Tvoja ljubav mi daje snage da ostavim sve iza sebe. Molim te da mi po svojoj dobroti podaš mudrosti kako te nikada ne bi iznevjerila i da uvijek mogu donositi odluke koje su u skladu sa tvojom voljom. Neizmјerno Ti hvala što mi svaki dan daješ priliku za duhovni rast i hvala Ti što nikada ne odustaješ od mene. Hvala ti na svim ljudima što mi ih stavljaš na put, i na svima onima koji me vode k

tebi, blagoslovi ih Isuse. Ispuni srca svih ljudi svojom ljubavlju, da samo tebe traže, da Te hvale i slave. Hvala ti Isuse na svemu što nam daješ. Volim te Isuse i zahvaljujem Ti na svim milostima primljenim u ovom trenutku.

Jelena Gligora

Nakon kratke šutnje otpjevale smo drugu kiticu pjesme "Milost", a zatim je postulantica Karmen Bolanča ganutljivim srcem pročitala svoj tekst, a pratila ju je na gitari Marija:

*"Gospodine, već ujutro čuješ moj vapaj,
dok stavljam pred Tebe svoje molitve.
Kažem Ti, smiluj se meni grešniku,
pokaži mi putove svoje
i uči me svojim stazama.*

*Željela bih u Tvojem šatoru prebivati uvijek
i zaklanjati se pod krovom Tvojih krila.*

*I kad pomislih u svojoj tjeskobi,
da sam odbačena od Tvoga lica,
čuješ moj vapaj, uzimaš moju desnu ruku
i vodiš me po svome naumu.*

*Slavo moja koji mi glavu podižeš
učinio si mi velike stvari.*

Bože, tko je kao Ti?!

*Jer ljubav je Tvoja, velika prema meni,
a ja, zahvaljivat ću Ti iz svega srca
i opjevati sva čudesna djela Tvoja.*

*Jer Tvoja je milost više od života
i moje će Te usne slaviti!*

*Nek je blagoslovljen Bog koji ne odbi moju molitvu,
zavapih mu iza glasa, a On mi odgovara:*

*'dođi i odmori se u mojim ranama,
ne treba mi tvoja snaga, nego tvoje predanje.'*

*Tada legoh da se odmorim, zaspah
i probudih se sigurna, jer me zaštitio Gospodin."*

Karmen Bolanča

Kratka šutnja i pjeva se treća kitica pjesme "Milost". Postulantica produhovljeno i iskustveno čita svoj tekst:

"Da! To si Ti. Ponovno si tu... na vratima mog srca... nikada nisi ni otišao..."

I kucaš. Zoveš me, svaki dan, cijeli dan... uporno kucaš...

Želiš da Ti dođem, želiš da razgovaram s Tobom i da podijelim sve svoje s Tobom...

Evo me... Pred Tobom, Presveti, savijam koljena... Smiluj mi se!

Pitam se, ponovno... O Bože... Zar si zaista pozvao mene, zar si zaista rekao moje ime... zar zaista želiš da i ja budem jedna od tvojih, ribara ljudi... da Te slijedim...

Tražim odgovor... Posvuda ga tražim...

No, jedino mi moji snažni al drhtavi otkucaji srca, duboki mir u duši, neizmjerna čežnja za Tvojom ljubavlju i potpunim predanjem mi govore... Taj milosni trenutak mi je donio odgovor: "Da! Želim poći za Tobom, želim Te slijediti sa svojim križem na leđima..."

Nakon što osjetiš da si tako neizmjerno voljen, kad osjetiš da si voljeno Božje dijete... Ne... Ne možeš ostati isti... Ne... Ravnodušan ostati ne možeš...

Daleko, u dubini duše svoje, čujem Tvoj glas... Govoriš mi: "Otvori Mi svoje srce. Dođi k Meni. Žudi za Mnom... Ja sam tvoj Put, Istina i Život..." Sada Te jasno čujem Isuse; pozivaš me da ti predam svoj život.

I dalje... Dalje ne mogu... Bez Tebe sigurno ne...

Od sada, ovdje, na zemlji, ja sam hodočasnik na putu kući.

Dalje idem sigurno... Jer Ti si uvijek tu, milosrdan i pun ljubavi. U svakom trenutku... Kad god me snađu kušnje, teški trenutci i kad križ ima nenasnosnu težinu... Ti si tu!

Utjehu i snagu mi daju Tvoje riječi: "Sve sam to podnio prije tebe... za tebe... ne boj se!"

I ja... Ja nemam riječi... Ništa ne izlazi iz mojih usta, osim dubokih uzdaha duše moje i pokoje suze iz očiju mojih.

Isuse, Bože moj... Molim Te... Zamolila bih Te za... Sve što bi htjela je to da svaki trenutak života moga bude volja Tvoja. Što god da me snađe na ovom putu, neka bude volja Tvoja... Bila svjetlost ili bio mrak... Bilo slatko ili gorko... Samo Ti znaš što je najbolje za mene, za sve nas.

I molim Te još samo ovo: da Te mogu svim svojim životom ljubiti, blagoslivljati, slaviti, zahvaljivati Ti... Zauvijek... Sve do onog časa, do onog susreta licem u lice... Za kojim čeznem... Kada ću Ti se klanjati još više.

Želim radosno klicati u susret vječnom blaženstvu i zajedništvu s Tobom i Tvojim svetima... Klicati vječnom divljenju i slavljenju Tebe, Bože moj.

Gospodine, hvala Ti! Amen!"

Antonija Čobanov

Nakon kratke šutnje iz dubine srca zapjevale smo pjesmu "Isus", i zahvalno ponavljale: ime Isus, duboko svjesne da samo On nas u potpunosti ispunja. Zatim je postulantica **Marija Žegarac** pročitala svoje razmišljanje:

"Ljudi su ljudi i sve je ljudsko, samo ljudsko, a čovjek čovjeku nažalost samo je čovjek, najveća zvijer, i nije drugo nego posuda u sebi i sebi prazna a puna misli i zadovoljština tuđih. I ispred sebe susreće čovjek čovjeka i skriva se pred njim, a ipak djelima svojim, i dobrim i zlim, i riječima, iznosi dijelove sebe, a tuđima se puni ostajući prazan. A tko bi prazninu ispunio, tko vrata našeg srca rastvorio? Samo On i Bog i čovjek. Ako bi prestali tražiti po ovom svijetu i sebi otvorili vrata svoja, ako bi zastali u tišini „ako bi dopustili tišini da nas približi

Njemu, čuli bi onda Njegov tih, nježan glas, osjetili bi kako nas On drži za ruku i tjera od nas tugu, ispraznost, usamljenost, bol... čuli bi ga govoriti: žedam za tobom. Napunili možda bi tada i riječ hvala, a riječ hvala teško je napuniti kao i čovjeka jer u nju stane cijeli On, čitav njegov beskraj sjećanja, buđenje zaborava i nada u sutrašnji dan... i prolazeći beskrajem sjećanja kroz dane djetinjstva kojima kao da smo protrčali ostavivši neki nedokučivi trag tihi i ne budeći snove, ne prekidajuć igru budeći u njoj zaborav, bivajući tiši kako bi naša hvala postala molitvom za one nam najdraže od kojih nas je stvarnost odvojila, pogleda usmjerenog u mjesto susreta vječnosti i prošlosti, probudimo nadu u sutrašnji dan, u budućnost koja nas i sada doziva da vječno gledamo njihove usnule oči pune tajne i ljepote. I s vjerom u Boga recimo mu hvala, Hvala za svaki put kada je morem oprostjenja i ljubavi da otkupi naše suze i očis-

ti nas tako od boli, potištenosti, nerazumijevanja, razočaranja, pogledao ponovno na nas i podsjetio nas da njemu jedinomu pripadamo jer nas je on za se odredio, imenom nas zazvao. Zahvalimo Gospodinu što nas je pozvao iz svijeta da svijetu, čistoćom, jer samo čistoća daje jasan pogled koji uvijek iznova može prihvatiti pogled drugoga i nesebičnom ljubavlju bez straha mu srce svoje na rukama dati, siromaštvom, ne prazninom nego najvećom životnom puninom koju nam Bog daje, po uzdanju našem u Providnost, i poslušnošću koja je ne poniženje, već us-trajnost ponizna u čekanju Riječi i smjelost šutnje dok boreći se s voljom svojom prihvaćamo Njegovu koja često ide suprotno od naše, budemo svjedoci Njegovi a On da bude ljubav koja biti nam daje. A što da svijet očekuje od nas? Ne mnogo, barem ne od nas, ali preko nas, kroz Njega u našim životima, da ostvarujemo Njegovu ljubav postajući sve više ono što jesmo u Njegovim očima, tragajući uvijek za Njim i pružajući ruke nebu, rukama iznoseći mu čitavo svoje srce i vraćajući mu na dar svoj život, a sve kako bi ljudi ostali ljudi, a ljudske stvari postale Božje, i kako bi čovjek čovjeku bio čovjek, slika Božja i kako bi bio posuda prazna od ispraznosti, boli i tuđih života, a puna poniznosti, nade, ufanja i ljubavi.”

Marija Žegarac

Duboko su nas se dojmili molitveni iskustveni iskreni izričaji naših postulantica pred Isusom u Presvetom oltarskom sakramentu. Bili su to milosni Božji trenutci za njih same i za sve nas u zajednici, a time i za cijelu Provinciju. Bože uzdrži ih u radosnom predanju Tebi.

Nakon stanke u šutnji radosno i zanosno su u nama odjekivale riječi pjesme koju je uz gitaru pjevala postulantica Marija: “Samo Ti znaš koliko mi značiš.... jer Ti si predivan Bog. Završnom pjesmom “Divnoj dakle” završile smo euharistijsko klanjanje.

Nakon toga je slijedio čin primanja u redovničku postulaturu: Marije Žegarac, Karmen Bolanča, Antonije Čobanov i Jelene Gligora.

Obred primanja pred redovničkom zajednicom predvodila je provincijska glavarica s. Anemarie Radan. Postulantica Jelena Gligora pročitala je čitanje iz knjige o Tobiji 4,5-20. Kako se ove svetopisamske riječi lijepo uklapaju, te pobuđuju duh i tijelo mladih pripravnica i sestara Služavki Malog Isusa na duh njihova poslanja i karizme Družbe, što je zanosilo, nadahnjivalo i krijepilo i dušu i srce nadbiskupa sluge Božjeg Josipa Stadlera. Postulantica Marija otpjevala je pripjevni psalam “Blagoslivljat ću ime Tvoje do vijeka Bože kralju moj!”. Pro-

vincijska glavarica je uz službeni obred postulanticama uručila Božanski Časoslov, te im uputila prigodnu riječ. Potakla ih je da po Marijinim rukama prinesu sebe u potpunosti Gospodinu na dar, da rastu u milosti i kreposti, da dublje ulaze u bit redovničkog poziva pod vodstvom svoje prefekte s. Marcele Žolo, te sestara u redovničkoj zajednici.

U dubini duše zahvaljivale smo Gospodinu za našu kandidaticu Renatu i za naše postulantice: Mariju, Karmen, Antoniju i Jelenu, na njihovoj odluci da svjetlo primljeno na sakramentu krštenja još jače i sjajnije svijetle, žive i svjedoče slijedeći Krista u našoj redovničkoj zajednici. Molile smo Gospodina da ih ohrabri i osnaži duhom postojanim, duhom spremnim, da On bude svjetiljka nogama njihovim. Gospodine, daj da rastu u dobi i milosti, da budu uvijek otvorene Duhu Božjem. Ti ih svojom milošću oblikuj, kako bi donosile blago duha i srca svima, i rodu i narodu, svojim obiteljima i našoj redovničkoj zajednici sestara Služavki Malog Isusa i svima kojima smo po svom poslanju poslana. Neka njihov život i rad na zemlji bude dar i sebedarje potrebnima a putokaz prema Božjim nebesima.

s. Maneta Mijoč

*Zajednica sestara u samostanu sv. Ane u Splitu
s postulanticama i kandidaticom*

Proslava Stepinčeva u Krašiću i Zagrebu

Dana 10. veljače 2014., u crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću svečanim euharistijskim slavljem obilježen je spomen-dan smrti blagopokojnog kardinala Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje s četrdesetak svećenika predslavio je mons. Juraj Batelja, postulator Stepinčeve kauze, koji je u svojoj propovijedi istaknuo da smo svi zajedno došli moliti i proslaviti Boga te „Radosno kličemo sa župnikom Vranekovićem: Blagoslovljen Bog u svojim svetima! Blagoslovljen Bog u blaženom Alojziju Stepincu! Molimo i vjerujemo da će Bog providjeti da ga što prije možemo blagoslivljati i po svetom Alojziju Stepincu. Stoga zahvalnog srca prihvatimo Alojzijevo iskustvo vjere i života: "Pečat i znamen križa uvijek je oznaka svih pothvata Božjih", a "poteškoće se mogu nadvladati vjerom u Raspetoga Krista".

Uz sestre koje djeluju u župi Krašić s. M. Mirjam Dedić i s. M. Simeonu Capan, na proslavi Stepinčeva blagdana sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Fridolina Županac, s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak.

Isti dan u 19. sati u zagrebačkoj katedrali svečano euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić koji je u nadahnutoj propovijedi naglasio: "Ova prvostolnica, i zemni ostaci našega blaženika u njoj, magnet su koji privlači i okuplja hrvatske vjernike. Na grob blaženog Alojzija tijekom cijele se godine hodočasti, tu se donose svjedočanstva vjere, polažu zavjeti, zahvaljuje za uslišane molitve i preporučuje u potrebama sebe i svoje, obitelji i narod, Crkvu i svijet". Na euharistijskom slavlju uz mnoštvo vjernika, sudjelovala je s. M. Jelena Burić, s. M. Snježana Nudić, s. M. Emanuela Pečnik i sestre iz naših zajednica.

Sestre

Vitez

Sastanak sestara i djelatnika u kojima se odvija odgojno-obrazovni rad s djecom

U organizaciji Povjerenstva za odgoj djece u odgojno-rehabilitacijskim ustanovama održan je zajednički sastanak sestara i djelatnika iz zajednica u Mostaru, Sarajevu i Vitezu, u kojima se odvija odgojno-obrazovni rad s djecom, sa željom da djelatnici upoznaju naš duh i karizmu služenja. Sastanak je održan u našoj zajednici u

Vitezu u „Centru svetoga Rafaela“ u subotu 15. 2. 2014., s početkom u 10:00 sati.

Svanuo je divan i sunčan dan. Nas četiri sestre i dvije djevatnice, koje s nama rade i djeluju u vrtiću „Srce“, krenusmo prema Vitezu na susret za sestre odgojiteljice u vrtićima i rehabilitacijskim centrima i djelatnike koji surađuju sa sestrama u ispunjavanju njihova poslanja. Dan smo započeli svetom misom u kapelici sv. Josipa koju je slavio fra Bruno Ćubela. Prije svete mise pozdravila nas je s. Admirata Lučić – provincijska glavarica – i uočivši da u kući ima puno sunca, poželjela nam je da gdje god budemo, da budemo sunce. Kao što zrake sunca ne mogu sakriti zavjese, ma kako guste i tamne bile, tako trebaju i iz našeg djelovanja izlaziti zrake koje zrače toplinu i svjetlost oko sebe.

Usljedila je sveta misa. Fra Bruno Ćubela nam je propovijedao o našoj prepoznatljivosti u društvu danas. Nije dovoljno samo se smiješiti i glumiti sretnu osobu, trebamo biti prepoznatljivi po svojim djelima i međusobnim odnosima unutar zajednice. A to možemo samo ako osmislimo život s Bogom i ako nas nosi životno načelo: „Djelovati iz ljubavi nesebično i bez računice, te ljubavi koja je spremna služiti.“

Zatim smo druženje nastavili u dvorani potkrovlja samostana sv. Josip, gdje su nam s. Manda Pršlja i Marica Nedjeljković – odgajateljice u vrtiću „Srce“ – održale predavanje na temu *Odgoj nekad i danas*.

Prešle su kratko o odgoju kroz povijest od starog vijeka pa do nadbiskupa Stadlera i njegove brige za odgoj djece u Sarajevu, o gradnji sirotišta i poučavanju djece u raznim predmeta i u kućnim poslovima.

ma, kao i najnovijem djelovanju danas u vrtićima, centrima, SDDE-a pa sve do dalekih Haitija s kojima smo željeli upoznati naše djelatnike. Stoga smo pred svima pročitale pismo, koje donosimo u cijelosti, a koje je stiglo samo dan prije susreta:

Port au Prince, 14.2.2014.

Draga moje sestre, suradnici i djelatnici naših kuća!

Radujem se da se ponovno sastajete kako biste se međusobno obogatile i ohrabrile te ponovno krenule u život i poslanje s novim zanosom, te u duhu nadbiskupa Stadlera služile najmanjima i najpotrebnijima.

Radost mi je da vam se ovim putem mogu javiti s Haitija, gdje također počinje živjeti Stadlerov duh i ljubav prema najmanjima i najugroženijima.

Već je mjesec dana prošlo kako smo s Liberija i ja stigle na Haiti. Ovdje nas je dočekala velika dobrodošlica osnivača Centra kardinala Alojzija Stepinca vlč. Giordana Belanicha, te osoblja koje vodi Centar, Sandre Stanić i Jane Murphy, kao i dadilja i ostalih djelatnika Centra.

Centar je osnovan neposredno nakon potresa za smještaj djece koja su ostala bez roditelja. Trenutačno u Centru živi 48 djece. Najmlađi dječak Maks ima 5 mjeseci, a najstarija djevojčica/djevojka Naelle ima 18 godina.

Naš prvi susret s djecom ostat će nam zauvijek urezan u srce i pamćenje. Radosne okice djece su nam istog trenutka potrčale u zagrljaj, te se isti čas među nama stvorilo iskreno i pravo prijateljstvo koje traje, i iz dana u dan raste i za koje želimo da se trajno nastani. Djeca su uistinu slatka i „čokoladna“! Naši ljudi su ih naučili da za sebe kažu „mi smo male čokolade“ – ma baš i jesu.

Milost je da Stadlerov duh i karizmu možemo živjeti i u ovako dalekoj zemlji, te da upravo u ovoj djeci i svima koje susrećemo možemo svakodnevno susresti Maloga Isusa i Njemu služiti, jer upravo On u njima trpi, pati, plače, gladije, žeđa, raduje se...

Svi smo upoznati da je nadbiskup Stadler bio jako osjetljiv na najmanje i najugroženije, na siromahe općenito, a napose na one koji su ostali bez ikoga svoga.

Danas se Njegov duh ljubavi izljeva po nama tamo gdje jesmo i gdje djelujemo, jer siromaštvo je danas opće prisutno gdje god se okrenemo i gdje god pogledamo. Materijalno siromaštvo je ljudskom oku vidljivije, a tek duhovno i moralno siromaštvo u kojem ljudi ostaju žedni i gladni riječi, pogleda, zagrljaja... budimo misionari među sobom i obdari-

mo jedni druge ljubavlju, ohrabrimo jedni druge kako bismo lakše i bolje obavljali povjereni nam posao, te druge usmjerili ka rastu, ostvarenju i susretu s Onim koji sve liječi i osposobljava za sve.

Ovdje ne samo da je uočljivo veliko materijalno siromaštvo, gdje ljudi nemaju kruha, vode, struje, žive u šatorčićima, nego je prisutno i veliko moralno i duhovno siromaštvo.

Jedan od možda najrječitijih primjera jest način života i vrijednosti ljudskoga života... Teško je uopće čuti to na vlastite uši, kamoli pomisliti da je život djece (i općenito ljudi) na Haitiju ugrožen samim uvjetima u kojima djeca žive, jer u obitelji veću vrijednost ima životinja – koza (tko ju ima) negoli dijete, jer koza hrani cijelu obitelj. Stoga se veća briga vodi oko životinja nego oko djece. Oni među sobom kažu: "Kad koza umre, nemamo više ništa, a ako dijete umre, sutra će na svijet doći drugo. Lakše dobiti dijete neko kozu."

Stoga možemo s pravom reći da su djeca koja su smještena u ovom Centru lišena takve budućnosti, te da imaju puno svjetliju budućnost od svojih vršnjaka. U Centru svakodnevno imaju 24-satnu skrb o njihovu odgoju, prehrani, spavanju.

Da ova djeca nisu ovdje, u Centru kardinala Stepinca, umjesto kreveta možda bi imala kartonsku kutiju ili golu zemlju, a voda i redoviti obroci su nepoznanica za mnoge njihove vršnjake koji nisu imali njihovu sreću. Briga o djeci je u ovome centru prioritet i sve je usmjereno na njih kako bi imali što radosnije djetinjstvo i dostojanstvenije odrastanje. Svima je omogućeno školovanje, bezbrižno spavanje na krevetu, pitka voda, redoviti obroci, te napose – ljubav.

Puno toga bi se još dalo napisati o siromašnom Haitiju, čije siromaštvo se ne da skriti ničijemu oku, nego samo očima onih koji bi trebali rješavati ovaj problem... Za sad toliko.

Srdačan pozdrav s vrućega Haitija, sa željom da vas susret ohrabri i osnaži kako biste i dalje mogle radosno živjeti svoje poslanje,

Vaša s. Ana Uložnik

Pozdravima se pridružuje i s. Liberija Filipović.

Nakon pročitana pisma iz misijske postaje Haiti dobile smo radne listove na kojima smo trebali predstaviti svoju Ustanovu: kako u njoj vidimo odgoj i rad s djecom, što je dobro, što nedostaje, te koje su metode u odgoju dobre za svaku od nas? Svaka je iznijela svoje mišljenje i zaključili smo da na prvom mjestu treba biti ljubav i strpljenje, te komunikacija između teta odgajateljica, kao i komunikacija

između odgojitelja i dijeteta, kao što smo čuli i u propovijedi na početku susreta na svetoj misi.

Na kraju nam je Svjetlana Martinović, odgajateljica u vrtiću „Sunce“ iznijela kratko predavanje o Mariji Montessori i njezinu djelovanju iznesenu u njezinu životopisu. Potom smo pošli u učionicu, gdje nam je zorno prikazan rad i odgoj putem Montessori metode. Dijete je kao spužva – upijajući um, i sve što dijete čuje i osjeti, jednoga će dana primijeniti kada to bude trebalo. U ovoj metodi su jako bitna osjetila i sve se bazira i uči putem osjetila. Zahvalili smo Svjetlani na iscrpnom predavanju, zornom pokazivanju i tumačenju rada Centara u učionicama gdje djeca borave.

Usljedio je ručak, a potom rekreativno–molitveni dio te posjeti. Posjetili smo naš dom za starije osobe, koji se nalazi u blizini Centra, vrtića „Sunce“, razgledali prostorije, okrijepili se kavom i kolačima.

Posjetili smo brdo Kalvariju i izmolili Prvu postaju Križnoga puta, te se pomolili za sve naše drage pokojne koji su nepravедno osuđeni u bilo kojemu ratu i poraću. Kalvarija je hodočasničko mjesto lašvanjskih Hrvata koji rado dođu ovdje u korizmi i mole Put Križa.

Posjetili smo i Konobu Plava voda – poznato izletišće u Travniku, razgledali ljepote prirode, fotografirali se, pozdravili jedni druge i puni dojmova krenuli kući.

Na susretu su bile nazočne: s. Admirata Lučić – provincijska glavarića, s. Manda Pršlja – pročelnica Povjerenstva za odgoj djece u odgojnim i rehabilitacijskim ustanovama, s. Klara Jerković – odgajateljica u SDDE-a, s. Stana Matić, Marica Nedjeljković i Ivona Markušić – odgojiteljice u vrtiću „Srce“; s. Krunoslava Adžamić, s. Olga Kikić, Katica Pehar, Kristina Marjanović, Marina Zelenika, Marina Antunović, te Ivica Pavlović i Dario Perić – djelatnici centra „Sveta Obitelj“ u Mostaru; te s. Emanuela Juričević, s. Kristina Adžamić, Svjetlana Martinović, Antoaneta Križančić, Marija Milanović i Dragana Maros – djelatnici Obiteljskoga centra sv. *Rafaela* u Vitezu, vrtić „Sunce“.

Zahvaljujemo provincijskoj glavarići – s. Admirati Lučić – na svesrdnoj podršci i sudjelovanju, sestrama predstojnicama i svim sestrama u „Egiptu“ – Sarajevu, Mostaru i Vitezu, te svima koji su na bilo koji način sudjelovali da nama bude lijepo, korisno i poticajno ovo druženje, te još radosnije naše služenje.

s. M. Klara Jerković

Duhovna obnova za roditelje kandidatice

Okupili smo se 22. veljače 2014. u samostanu sv. Ane na duhovnoj obnovi. Iako je to bila duhovna obnova za roditelje, bio sam tu i ja, kao brat moje sestre Renate, i s duhovne obnove se vratio uistinu obnovljen.

Obnova je započela okupljanjem roditelja i upoznavanjem, te toplim dočekom sestara. Nakon toga je don Jure Vrdoljak održao predavanje za roditelje kandidatice osvrnuvši se na to kako je u ovim trenucima potrebna podrška i razumijevanje roditelja za svoju djecu koja su osjetila poziv te kako svi mi u životu odabiremo svoj put, bilo brak, bilo karijera, bilo neki od poziva, i od svojih starijih očekujemo razumijevanje. Tako smo od naših roditelja čuli i kako je istaknuo koliko je u današnje vrijeme mladima život teži u traženju pravih vrijednosti, a još teže im je prepoznati ono dobro s obzirom koliko je Sotona inteligentan u svojim namjerama da ih privuče na svoju stranu. Dojmile su me se riječi don Jure u kojima kaže da je Sotona mudar i pametan, ali nema mudrost od Boga, a znamo da bez mudrosti od Boga koliko kod bili sposobni u životu ne možemo uspjeti u pravom smislu te riječi. Istaknuo je don Jure koliko su bitne vrijednosti obitelji i vjere te koliko je bitno da se obitelj drži na okupu. Tako nas je svojim mudrim riječima naveo na razmišljanje o pravim vrijednostima, na kraju tog mi je kao munja kroz glavu sinula misao svetoga Augustina u kojoj kaže: „Za sebe si nas stvorio, Bože, i nemirno je naše srce dok se ne smiri u Tebi.“ Želio bih da svi to osjetimo.

Slijedila je ispovijed, a potom i misa. U propovijedi sam čuo koliko je važno staviti Boga i Njegovu volju na prvo mjesto u životu. Svidjelo mi se što je don Jure Božju brigu usporedio s roditeljskom. Iako bih ja sto puta učinio drugačije, ali On zna što je najbolje za mene. Govorio je i o Crkvi i svećenicima koje nam je Krist ostavio za pomoć. Nakon mise smo se okupili na ručku kojeg smo završili pjesmom, jer kako to don Jure napominje: "Tko pjeva dvostruko moli." Potom smo se razišli i ispunjeni krenuli kućama, a ja se nadam se da će se ovakvo okupljanje još jednom ponoviti.

Roko Simunić

Zagreb

Služeći Malom Isusu pronosimo radost Evanđelja

U samostanu Antunovac, u Novoj vesi u Zagrebu, održane su od 24. veljače do 1. Ožujka 2014.g. duhovne vježbe pod nazivom „Služeći Malom Isusu pronosimo radost Evanđelja“, koje je predvodila s. M. Vesna Mateljan, SMI, zamjenica vrhovne glavarice. Na duhovnim vježbama prisustvovala je dvadeset i jedna sestra iz raznih zajednica naše Provincije, te s. M. Edita Perić iz provincije Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije iz Sarajeva. S. M. Vesna kroz duhovne vježbe je govorila o raznim temama kao što su šutnja, svetost, vjera, duhovna zvanja, zavjeti, molitva, karizma Družbe, molitva i trpljenje. Govoreći o karizmi naše Družbe, jedno je cijelo razmatranje posvetila Ocu Utemeljitelju, sluzi Božjem Josipu Stadleru. Njezin način izlaganja bio je za sve nas prava novost i mogućnost ponovnog učenja o našim korijenima, jer je svako razmatranje potkrijepila primjerom iz života Oca Utemeljitelja, crticama iz povijesti Družbe i izrekama Oca Utemeljitelja. Za vrijeme večere čitali smo zapise i sjećanja o našim svetim pokojnim sestrama i Ocu Utemeljitelju. Svaki smo dan imale euharistijsko klanjanje, koje je s. Vesna popratila meditacijom, a navečer je na temelju razmatranja dotičnog dana pripremila ispit savjesti. Sv. Misu nam je svaki dan predslavio preč. Ilija Žugaj, prebendar Prvostolne crkve, a zahvalno misno slavlje posljednji dan p. Antonio Čirko, karmelićanin u koncelebraciji s preč. Ilijom. Zahvalne smo s. M. Vesni na daru ovih duhovnih vježbi, jer već dugo godina ni na jednim duhovnim vježbama nismo imale prilike toliko čuti o našoj Družbi i našem Ocu Utemeljitelju. Zahvalne smo i sestrama koje su nas mijenjale na našim dužnostima, kao i svim sestrama u samostanu Antunovac, na čelu sa s. M. Katarinom Penić-Sirak, provincijalkom i s. M. Jelenom

Burić, kućnom predstojnicom koje su se brinule da nam ništa ne nedostaje. Zahvalne smo i Gospodinu na tom dragocjenom vremenu koje nam je tako potrebno da bismo mogle s većim žarom živjeti svoju svakodnevicu.

Hvala Ti Gospodine za svaki trenutak proveden do Tvojih nogu, za radosno zajedništvo i svaki susret s onima od kojih nas dijele kilometri, ali su uvijek u našim molitvama i srcima.

s. M. Jasmina Kokotić

Samobor

Odricanje sebe i spremnost na žrtvu

U subotu, 1. ožujka 2014. u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru održan je susret sestara juniorki zagrebačke provincije s magistrinom s. M. Marijom Kiš. Ovog puta, na susretu im se pridružila novakinja s. M. Kristina Maslač. Tema susreta je bila "Odricanje sebe i spremnost na žrtvu".

Susret je započeo predavanjem fra Krunoslava Kocijana na temu "Žrtva u biblijskom i teološkom smislu". Izlažući smisao i vrstu žrtve, kako u Starom, tako i u Novom Zavjetu, kao vrhunac žrtve, posvijestio je, da je euharistijska žrtva, tj. spomen-čin Kristove smrti i uskrsnuća. Ta žrtva, dar je Boga Oca za nas. Po njoj je Krist spasio svoju Crkvu, a s obzirom da ona čini udove Njega koji je Glava, i ona je sudionica u spasiteljskoj žrtvi Njegovoj. Također je istaknuo da mjesto iz kojeg izlazi žrtva jest srce. Najveća žrtva nije odricanje materijalnih stvari, prinošenje različitih darova Bogu, već odricanje samoga sebe, onog ljudskog, onog što je vlastito. To je žrtva koja rađa milošću, žrtva koja rađa novim životom. Žrtvovanje sebe u ljubavi, Bogu je dragocjen prinos, no žrtvujemo li sebe bez ljubavi sve će biti teško, skrupulozni, puno razočaranja. Stoga je potrebno uzeti si realne ciljeve u životu, znati stati i razmisliti možemo li uistinu ostvariti ono što bi željeli i odvagnuti; ono što možemo u ljubavi učiniti, a ono što ne možemo, u molitvi prikazati Bogu kao žrtvu. Naša patnja dobiva

smisao ako je pridružimo Kristovoj patnji. U vjeri, svoju patnju možemo prihvatiti, a tuđu dijeliti. Jer "križ se treba nositi, a ne vući. Križ treba biti blago, a ne teret. Po križu spoznajemo koliko nas Krist ljubi".

Nakon izlaganja fra Krunoslava i kratke diskusije, povukle smo se u kapelu na klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i molitvu Srednjeg časa. Zajednički rad, nastavile smo u poslijepodnevnim satima izlaganjem s. M. Marte Vunak o samoodgoju kako ga vidi Sveto pismo i dokumenti katoličke Crkve, posebno istaknuvši pojam savjesti kao temeljni element samoodgoja. Po njoj spoznajemo i razlučujemo dobro i zlo te na temelju toga donosimo odluke kako ćemo djelovati, kakvi ćemo biti. S. Marija je učinila poveznicu i istaknula i pojasnila nam pojam i vrste identiteta.

Potom je uslijedilo izlaganje s. M. Martine Vugrinec o odnosima sestara Marte i Marije iz Lk 10, 38-42 i aktualizacije na naš život. Znamo li prepoznati pravi trenutak u našim životima? Vidjeti potrebu svoje sestre? Koliko vremena poklanjamo Kristu? Tražimo li Ga u tišini, molitvi, razmatranju? Tražimo li u svom životu Njegovu volju ili činimo ono što mi same smatramo važnim, ono u čemu se možemo dokazati ili imamo sluha čuti one kraj sebe i učiniti sve što možemo da im pomognemo. Isus je stalno naš Gost. Svakog dana nam dolazi u Svetoj Pričesti. Jesmo li toga svjesne? On je dio mene, dio tebe ...

Susret smo završile prigodnim radionicama propitujući se koliko ljubavi i dobrote unosimo u svoju zajednicu, vidimo li potrebe svojih sestara, zajednice; kako izvršavamo svoje obveze, a kako reagiramo na "iznenađenja" koja nam ulete sa strane; koji su naši motivi na putu predanja Bogu; koji su naši ciljevi u životu; kako nosimo svoj križ života; znademo li pomoći drugoj osobi, ali znamo li i same prihvatiti pomoć druge osobe; kako razvijamo sebedarnu ljubav, koje vrednote negujemo?

Kada pogledamo križ, razumijemo koliko je velika njegova ljubav. Kada pogledamo u jaslice, razumijemo nježnost njegove ljubavi prema tebi i prema meni, prema tvojoj obitelji i prema svakoj obitelji. (Majka Terezija)

sestra

Odjek s duhovnih vježbi u Kući Navještenja

Prvi turnus duhovnih vježbi održan je u Kući Navještenja na Gromiljaku od 9. do 14. ožujka 2014. godine. Na duhovnim je vježbama sudjelovalo 26 sestara, a voditelj je bio fra Damir Pavić – župnik župe Rođenja Blažene Djevice Marije – Brestovsko. O duhovnim vježbama najbolje ćemo doznati iz govora što ga je na kraju duhovnih vježbi fra Damiru uputila s. M. Rafaela Ivić. Govor donosimo u cijelosti:

Dragi fra Damire!

Čast i zadovoljstvo mi je da Vas mogu u ime sestara nazočnih na ovim duhovnim vježbama pozdraviti i uputiti par riječi zahvale. Vi ste nam tijekom ovih milosnih dana nastojali otvoriti oči uma i srca kako bismo dosljednije i kvalitetnije živjele Evanđelje, svoja pravila i nasljedovale život svetih Otaca. Kako Vi rekoste – „da se ne bismo udaljili od teme“, počet ću sa jednom Vašom mišlju, po kojoj su duhovne vježbe zapravo CT ili Rendgen Duha, kojim se može uspostaviti prava dijagnoza Duha. A za to nam je potrebno vrijeme da budemo same sa sobom kako bismo upoznale Isusa. Ako sam se udaljila od svoga Isusa, moram se ponovno vratiti u Njegov zagrljaj, poput djeteta koje uživa u ljubavi svoga Oca. To je osjećaj koji mora imati svaka redovnica, pogotovo u vrijeme kušnje.

Mislim da je svaka od nas mogla sebe naći i prepoznati u ponuđenim temama koje su za nas bile osvježenje i poziv na kvalitetnije življenje redovničkoga poziva. Samo ću spomenuti neke od Vaših tema, a prva je: naši redovnički zavjeti, na poseban način zavjet poslušnosti. Posebno ste naglasili da se „redovnica koja nije poslušna poglavaru, ne može smatrati redovnicom“. Poslušnost poglavaru je naša najveća žrtva Bogu. Nadalje naglasili ste da je strah često povezan s grijehom, tako da su u raju najljepša stabla ona koja su izrasla na gnojivu naših grijeha. Kraljica svih krjeposti je poniznost, to je najljepši nakit jedne redovnice. Sve druge krjeposti bez poniznosti su kao bacanje praha u vjetar. Vaš subrat – fra Vitomir Slugić – reče: „Poniznog čovjeka ne može ništa poniziti.“ Uz ovu lijepu krjepost poniznosti dolazi i biser strpljivosti, koja je lijepa vrlina jedne redovnice. Ako redovnica ima ljubavi, bit će strpljiva, jer poniznost se u strpljivosti usavršuje. A za sve to, kako rekoste, potrebna nam je misaona molitva, jer redovnica bez misaone

molitve nema svrhe. Misaona molitva je ulje koje dolijevamo u svjetiljku svoga života, a sve to nije moguće bez prisutnosti Duha Svetoga. Duha koji je već u nama, samo ga treba raspirivati ispod križa, jer samo se ispod križa dobivaju velike milosti. Vatra mora gorjeti u našim srcima, a drvom križa se raspiruje vatra u našem životu. Kad prihvatimo Isusov križ, manje smo križ jedna drugoj.

Dragi fra Damire, hvala Vam što ste ovih dana naglašavali život svetaca, važnost razmatranja, što ste sjeme Božje Riječi sijali i posijali u našim srcima. Neka Duh Sveti učini da urodi stostrukim plodom u našem svagdanjem služenju. Hvala!

s. M. Rafaela Ivić

Split

Proslavile smo blagdan sv. Josipa

Družba Služavki Maloga Isusa proslavila je 19. ožujka blagdan sv. Josipa, koji je je uz sv. Anu i sv. Rafaela jedan od zaštitnika naše Družbe. Osobito se slavilo u splitskoj Provinciji koja nosi ime svetoga Josipa.

Sestra Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice, imala je duhovnu obnovu pred blagdan sv. Josipa zaštitnika splitske Provincije u samostanu sv. Rafaela u Solinu 16. ožujka, u samostanu sv. Josipa na Šinama 17. ožujka, te u provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu 18. ožujka. Osim kućnih sestara na obnovi su bile prisutne i sestre iz susjednih kuća i filijala.

U svom izlaganju s. Vesna je predočila lik sv. Josipa ponizna i skromna, pravedna muža kako ga ocrtava evanđelje. Nazaretska obitelj trebala biti uzor svake naše zajednice. To je mjesto gdje se ljubi, gdje se

gde se moli, gdje se radi. Svaki trenutak je posvećen, a svaka djelatnost vodi svetosti. Sestra Vesna je također govorila o tome kako je naš Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler kroz svoj život štovao sv. Josipa.

U provincijalnoj kući pripremale smo se svečanom trodnevnicom, kroz koju smo uz sv. misu s prigodnom propovijedi imale kroz tri dana i euharistijska klanjanja.

Za ovu prigodu iz Generalne kuće došle su nam u provincijalnu kuću samostan sv. Ane s. Vesna Mateljan, vrhovna savjetnica i zamjenica vrhovne glavarice, te vrhovna savjetnica s. Marija Banić. Uoči blagdana s. Vesna imala nam je razmatranje na temu štovanja sv. Josipa, kako u Crkvi, tako i u životu sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera i naše Družbe.

Nakon razmatranja bilo je euharistijsko klanjanje. Na ovom razmatranju i klanjanju bilo je i nekoliko sestara iz samostana na Bačvicama, te iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa. U klanjanju pred Presvetim poput sv. Josipa mogle smo prebirati u svom srcu i zahvaljivati za sve milosti što nam je osobno i zajednici mali Isus udijelio.

Na blagdan sv. Josipa svetu misu u samostanskoj kapelici predvodio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, sa svojim tajnikom Franjom Krstom Frankopanom. Svojom propovijedi potakao je nas, kandidatice i sestre, da hrabro kročimo k Isusu ne obazirući se na neshvaćanje koje nerijetko dolazi iz naše okoline. Pozvao nas je da živimo autentični kršćanski život, da se oslobodimo okova ovoga svijeta i da svoje Ja u potpunosti predamo Bogu. Sve to uz pomoć sv. Josipa, našeg najpouzdanijeg zaštitnika.

Zagovoru sv. Josipa, cijela Družba i sve pojedine članice su se predale, želeći da uvijek ostanu njemu posvećene. Vjerujem da se nikada nećemo umoriti promatrajući sv. Josipa koji u svome naručju drži malenoga Isusa. I da ćemo sve svoje potrebe i želje uvijek stavljati pred njega, koji će nam svojim moćnim zagovorom kod svoga Božanskoga Sina izmoliti duhovne blagoslove. Zahvaljujemo sv. Josipu što ovu našu obitelj vodi i upravlja. I nadamo se da će se što veći broj obitelji utjecati ovom moćnom zaštitniku, kako bi vodio i čuvao sve obitelji kao što je čuvao svoju presvetu obitelj. Ovaj prekrasni svetac svima nama dan je kao primjer kojega trebamo slijediti. Istina, možda je lakše griješiti svjesno. Zbog krivih koraka, zbog kapi hrabrosti, zbog kapi odvažnosti. No, zapitajmo se na kraju dana jesmo li napra-

vili sve što smo mogli? Jesmo li dali najbolje od sebe? Poklonili osmjeh, pružili ruku... Ovaj skromni svetac poziva nas na sve to i podsjeća da su najljepše stvari ovoga svijeta besplatne. I sunce, i mjesec, i zvijezde. Dječji osmjeh. I novi dan. I ljubav koja je bitak svega. Početak i kraj. Sv. Josip nas poziva da upoznamo lice Ljubavi. Pružimo i mi njemu svoju ljubav i pouzdanje. Dopustimo mu da nas nauči poniznom i jednostavnom životu i dopustimo mu da nas sjedini s Isusom i Marijom, najnježnijim vezom ljubavi. Budimo čuvarice Malog Isusa u bližnjima, u onima koji su nam povjereni, kako nam je u homiliji zaželio nadbiskup Marin.

Jelena Gligora, postulantica

Zagreb

Božji čovjek

Zajednicu sestara u samostanu "Antunovac" 9. veljače 2014. godine, posjetio je dr. Ivan Golub koji je Božji, ne običan čovjek. Izabrao je taj dan Gospodnji za susret sa zajednicom Služavki Malog Isusa u Novoj vesi s razlogom što ga vežu mnoge uspomene sa preko trideset časnih sestara iz njegovog rodnog mjesta Kalinovca.

S posebnim spomenom naglasio je značenje + Majke Akviline Paviša koja je prije 54 godine zaklopila oči bl. Alojziju Stepincu u Krašiću. Zajednicu sestara razveselio je izvanrednim poklonom, svojom knjigom „**Običan čovjek**“ u kojoj je sadržan sav njegov život koji je njegova slika, u obliku mozaika. S Ivanom Golubom se Bog igra i smije, a nas uvijek iznova iznenađuje i pone-se.

sestra

Isus iznenađuje ...

Intervju sa s. M. Bertilom Kovačević

Uredništvo: *Većinu svoga života imali ste poslanje izvan Domovine. Sada ste ponovno u Bosni. Što Vas na ovim prostorima najviše veseli?*

S. Bertila: Da, bila sam 33 godine izvan domovine. Radila sam u patronažnoj službi u Essenu, u staračkim domovima u Njemačkoj, Belgiji i Austriji. Radosna sam što mogu biti u zemlji Bosni, gdje sam rođena. Veseli me što sam na svome, u svojoj zajednici, sa svojim narodom. Lijep je osjećaj da te svi razumiju i da ti razumiješ sve.

Uredništvo: *Kako je bilo nekada, a kako je sada živjeti u Bosni?*

S. Bertila: Nekada su bile drugačije društvene prilike, koje nisu dopuštale da u potpunosti vršimo svrhu svoje Družbe. Posebno je bio onemogućen rad s djecom, mladima, ili u školama. Danas nam je na tom planu puno više omogućeno, na čemu smo Bogu zahvalne.

Uredništvo: *Redovnički život ima posebnu dinamiku. Koje prednosti, a koje ste nedostatke doživljavali izvan Domovine?*

S. Bertila: Lijepo je imati priliku naučiti strani jezik i živjeti u toj zemlji. Lijepo je upoznati kulturu i mentalitet drugoga naroda. To je uistinu veliko bogatstvo. Doduše, svaki narod je Božji narod, svaka osoba u potrebi je Božja. No, Domovina je jedna, u Domovini, u zemlji gdje si rođena, uistinu si kod kuće.

Uredništvo: *Što je ono što smatrate najvažnijim u radu s bolesnicima i s ljudima uopće?*

S. Bertila: U radu s bolesnicima i inače u radu s ljudima je najvažnije imati razumijevanja, uživjeti se u njihove potrebe, a za nas redovnice, gledati Isusa u svakoj osobi. Mi moramo jednostavno učiti od Isusa kako je On komunicirao s bolesnicima i na koji način im je pomagao. Mi, sestre Služavke Maloga Isusa, možemo učiti od našeg Utemeljitelja, sluga Božjega Josipa Stadlera, kako se osobno odnosio prema siromasima i potrebitima. Vjera je veliki dar, a ona je potrebna i onima koji pomažu, kao i onima kojima je pomoć potrebna. Osobu moramo jednostavno voljeti.

Uredništvo: *Najveći dio života posvetili ste radeći sa starima i bolesnima u patronažnoj njezi, te u domu za starije i nemoćne osobe. Što vam je bilo najljepse u radu s bolesnicima?*

S. Bertila: Da, najveći dio života provela sam radeći sa starim osobama. Zahvaljujem Bogu za taj dar, jer sam na taj način izravno vršila svrhu naše Družbe. Najljepše je bilo to što sam im mogla pomagati i što su oni imali povjerenja u mene. Posebno mi je bilo drago pratiti ih u zadnjim trenutcima njihova života, pomoći im da se pomire s Bogom i rodbinom, moliti za njih na njihovoj smrtnoj postelji, dovesti svećenika da im podijeli sakrament bolesničkoga pomazanja, pružiti čašu vode i osjetiti da to činim samome Isusu.

Uredništvo: *Postoje li neke zgode kojih se sjećate?*

S. Bertila: Ne znam što bih izdvojila. Bilo je puno lijepih susreta sa starima i njihovom rodbinom. Svi su oni rado dolazili u naš dom, baš zato što su u njemu bile časne sestre. Osjećali su se sigurnijima. Svakodnevno sam doživljavala njihovu zahvalnost. Svugdje pružam pažnju i njegu što pružam drugima, dobivam nazad. Divno je bilo iskustvo poslanja u Belgiju. Nisam znala francuski jezik, ali Bog nam je dao dar razumijevanja potreba drugih ako i ne znamo govoriti njihovim jezikom. Ljubav razumije svakoga i može se sa svakim sporazumjeti; ljubav vidi što osoba treba. Često je dovoljan samo pogled, osmijeh, osjećaj za bol i patnju. Rado se sjećam jedne starice koja nam je došla u teškom zdravstvenom stanju. Pozvala sam svećenika, koji joj je podijelio bolesničko pomazanje. Bila su tu nazočna njezina djeca i sestra koju sam obavijestila o njezinom stanju. Molila sam za nju i s njima. Mirno je umrla, jednostavno usnula, pomirena s Bogom i sa svojom obitelji. Za rodbinu je to bilo divno iskustvo. Napisali su lijepo zahvalno pismo. Pratiti ljude u njihovim zadnjim trenutcima života, pomoći im da se pomireni presele u vječnost, za mene je to bilo veliko obogaćenje i dar.

Uredništvo: *Što biste poručili mladim sestrama koje su na početku svoga životnoga puta?*

S. Bertila: Mladim sestrama koje su na početku redovničkoga života bih preporučila da vjeruju Isusu i da budu zahvalne za dar redovničkoga poziva. Preporučila bih im da žive posvećeni život u potpunosti obdržavajući evanđeoske savjete. Neka prihvate svako poslanje koje im zajednica povjerava. Isus iznenađuje, nikad ne znaš što te čeka, ali znaš da nećeš pogriješiti ako poslušаш, pa čak i onda kada ne razumiješ i kada ti se čini besmisleno. I to pridonosi procesu rasta u vjeri.

Razgovarala: s. M. Ljilja Marinčić

KARIZMATSKO POSLANJE SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Caritasova akcija "*Svi smo pozvani!*"

Sestre koje svojim služenjem rade u školama kao vjeroučiteljice, sa ostalim djelatnicima uključile su se u provođenje adventske akcije Hrvatskog caritasa *Za 1000 radosti!* Ove godine akcija se provodila pod geslom *Svi smo pozvani!* Svi smo pozvani stvarati svijet u kojem će se svatko bez izuzetka osjećati vrijednim i imati jednake prilike za dostojanstven život. Nastojale smo svoje vjeroučenike ohrabriti jer svatko može učiniti bar nešto, bar malim znakom odgovoriti na veliki božićni poziv, te: *širiti prijateljstvo, razumjeti druge, štiti slabije, buditi nadu, činiti dobro, govoriti istinu, pomoći potrebnima, voljeti vjerno, pružiti utjehu, živjeti hrabro* – na što smo svi pozvani.

sestra

Split

Međunarodna izložba božićnih jaslca „Emanuel“

U Staroj gradskoj vijećnici u Splitu, na sv. Luciju 13. prosinca 2013., otvorena je 4. međunarodna izložba božićnih jaslca, u organizaciji Katoličke udruge „Emanuel“. Izložba je bila otvorena do Bogojavljenja 6. siječnja 2014. godine. Pokrovitelji izložbe bili su Grad Split i Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja.

Na izložbi je bilo postavljeno 39 jaslca, među kojima već treću godinu u ime sestara Služavki Malog Isusa splitske provincije sv. Josipa izlaže s. Dolores Brkić. Ove godine prikazan je simbolizam sna Malog Isusa, što je bilo jako interesantno i zapaženo od posjetitelja.

Otvorenje je uvećao mladi zbor Druge Gimnazije iz Splita, pod ravnanjem prof. Ivana Bošnjaka uz asistenciju s. Dolores.

Izložbu je otvorila pročelnica za kulturu Grada Splita Maja Munivra-
na, koja je istakla kakao je blagdan Kristova rođenja duboko utkan u
tradiciju i kulturu hrvatskog naroda.

Sve nazočne pozdravio je predsjednik udruge „Emanuel“ Gvido Pia-
sevoli, te dodijelio zahvalnice pokroviteljima, sponzorima i izlagači-
ma radova. U ime franjevaca prigodnu riječ je nazočnima uputio fra
Ante Udovičić, vikar Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja i
župnik Gospe od Zdravlja.

Među prisutnima su bile zamjenica provincijske glavarice s. Eduarda
Marić, te provincijska ekonoma s. Zorka Radan.

Izložba je bila postavljena na tri etaže, a među izlagačima bili su poz-
nati umjetnici, amateri i mladi. Jaslice su izrađene u raznim tehnika-
ma. Ima visoke razine simbolizma, apstrakcije i minimalizma koje
nas upućuje na razmišljanje o smislu Božića, duhovnoj i umjetničkoj
toplini jaslica.

Želja svih izlagača bila je da poruka Kristova mira dođe do svih srda-
ca i naroda svijeta.

s. Dolores Brkić

Zagreb

Gle, već se sjaje jaslice!

Otajstvo Utjelovljenja omiljeni je predmet razmatranja kako sestara
Služavki Maloga Isusa, tako i Družbinih vanjskih suradnika Prijatelja
Maloga Isusa. Ta zadivljenost misterijem Božića, ove godine u našoj
Provinciji došla je do izražaja i postavljanjem prigodne prodajne iz-
ložbe jaslica u samostanu Antunovac u Zagrebu od 15. do 22. prosin-
ca pod geslom *Gle, već se sjaje jaslice!* Na izložbi je bilo izloženo četr-
deset i dvoje jaslice.

Izložbu je blagoslovio i otvorio vlč.
Alojzije Žlebečić, župnik župe sv. Ivana
Krstitelja. U dane u koje je izložba bila
otvorena, u naš dom svratili su mnogi.
Zaustavljajući se gotovo kod svakog
ekspozata, divili su se kreativnosti i
maštovitosti onih koji su ih izradili. a
što su tek prebirali u svojoj nutрини?

Svima koji su na bilo koji način doprinijeli ostvarenju ovog djela neka vazda u srcima gori oganj ljubavi!

U zajedništvu s o. Utemeljiteljem svima koji su posjetili izložbu ili će čitati ove retke neka je izrečena zahvala: "O, sretna slamo na kojoj ležaše mali Isus! Ljepša si od svih ruža i ljiljana; koja te rodi zemlja? Ne daješ ti časovita ognja da zapaljena časak planeš pa da te nestane, nego zapaljena ognjem Onoga koji na tebi leži, pružaš vječni žar... O, ognju koji goriš, užeži i mene!"

sestra

Vinkovci

Božićno pismo jedne mame

Od kad sam postala majka, nisam bila na polnoćki. Prvo je dijete bilo mala beba, a onda je postalo dijete s posebnim potrebama, tako da ni njemu ni meni nije bilo mjesta na misi u pola noći. U blizini našeg tadašnjeg stana je Dom časnih sestara Služavki Malog Isusa ili kako ga mi svi u Vinkovcima zovemo: Marijin dom. Uz pomoć božanskog milosrđa koje je djelovalo preko svojih ljudi moje dijete s teškoćama je primljeno u vrtić Cvjetnjak.

Tada se otvaraju za nas novi svjetovi i predivni zajednički trenuci. U 4 godine koliko je moje dijete bilo u vrtiću, toliko lijepoga smo doživjeli: brojne priredbe, karnevalske povorke, roditeljske radionice, trodnevnice i devetnice, proslave blagdana Male Gospe i naravno posebne mise - dječje polnoćke. Ove godine moje posebno dijete je u redovnoj školi. Nikako nismo stigli posjetiti prijatelje iz vrtića zbog silnih obaveza koje imamo u školi, na redovnim terapijama i s dodatnim učenjem kod kuće, ali zato smo došli na misu polnoćku, dječju naravno, na Badnjak u 20:00 sati. To vam je nešto stvarno posebno. U svečano uređenoj kapelici skupe se roditelji i djeca koja pohađaju vrtić (ili su kao mi prije pohađali vrtić), susjedi, Prijatelji Malog Isusa, i još poneki ljudi dobre volje koji ovaj prostor osjećaju kao svoj dom.

Uvijek je toplo, čak i kad je vani jako hladno, jer su svi unutra smireni i nasmiješeni. Nikomu ne smeta ako koja beba zaplače, nikomu ne smeta žamor i meškoljenje djece, dapače, svi se međusobno pogledavamo i smješkamo jedni drugima. Toplina, smirenost i nježnost koja se osjeća sigurno je dar Malog Isusa svima nama za Njegov poseban dan, Njegov rođendan. Kao roditelj zahvaljujem se časnim sestrama Služavkama Malog Isusa, svima koje dođu, rade i žive s nama u Vinkovcima, svojim djelima šire Božju riječ, a svima koji žele doživjeti pravi Božićni ugođaj želim da barem jednom prisustvuju dječjoj polnoćki na Badnju večer.

mama Mirta

Zagreb

Javljamo vam blagovijest: Božić je među nama!

Zadivljenost otajstvom Utjelovljenja sestre samostana "Antunovac" dijelile su sa djevojkama, sudionicama susreta koji se događao od 3. do 5. siječnja pod geslom: *Javljam vam veliku radost!* Okupile su se djevojke s raznih strana: Podravine, Zagreba, Bistre i Jastrebarskog te pod vodstvom fra Petra Cvekana, vlč. Domagoja Matoševića, s. M. Viktorije Predragović i s. M. Emanuele Pečnik, otkrivale su kako živjeti božićno i po Božiću.

U meditacijama, zajedničkoj i osobnoj molitvi, slavljenju sakramenta, međusobnim susretima sa sestrama, ponirale su u navještaj što ga nosi ovo otajstvo. U likovima Djeteta Isusa, Marije, Josipa, pastira i kraljeva te životinja iz jaslca, prepoznale su mnoge poticaje.

Kako je to doživjela Laura Lončar iz Kloštra Podravskog, pročitajte:

Dolazile smo iz različitih krajeva, ali ubrzo smo se upoznale i mnogo smo toga naučile jedna od druge razmjenjujući mišljenja i ideje, ili si pak međusobno pomažući pri kreativnim radovima.

Sestre su nas srdačno ugostile i odnosile su se prema nama prijateljski, brižno i s ljubavlju.

Sve svakodnevne poslove, kao i molitve i svete mise, sestre obavljaju u prekrasnom zajedništvu i ljubavi, i mnogo smo toga od njih mogle naučiti.

Imale smo priliku vidjeti predstavu zajednice Cenacolo, pogledati izložbu "Čudo Božje krhkosti" (skulpture koje prikazuju scene iz Isusova života oblikovane od komušine-kukuruznih listova) te još mnogo raznih zanimljivih sadržaja.

Igrajući igru "Imaj srce" na zabavan smo način imale priliku naučiti poneke zanimljivosti iz života utemeljitelja Sestara Služavki Maloga Isusa- sluge Božjega Josipa Stadlera.

Praveći jaslice od drveta i raznih prirodnih materijala malenome Isusu, pripremale smo i u našim srcima tople ležajeve u koje smo ga s ljubavlju i radošću primale.

Iz raznih meditacija, razgovora i prezentacija, izvukle smo vrijedne poruke i misli;

Božić ne mora, ne smije biti samo i isključivo 25. 12. Dopustimo Isusu da se svakog dana ponovno i ponovno rodi u nama, živimo Božićno svaki dan našeg života, širimo i darujemo svakodnevno radost božićnog dana drugima.

Isus nas voli upravo takve kakvi jesmo. On ne traži da se mijenjamo, on želi samo da mu otvorimo put do našeg srca i tada će nas on mijenjati. Uz Isusa postajat ćemo bolji svakog dana, svakog trenutka.

Isus je rođen u štalici na slamici kako bi ga ljubili, a ne da bi ga se bojali.

Bog je uz nas i neprestano nas čuva, neizmjereno nas voli. Daje nam nove prilike.

Ako smo dovoljno hrabri, nikad neće biti kasno za popraviti pogrešku. Moramo naučiti prihvatiti sami sebe i druge oko nas. Svatko je od nas poseban, drugačiji od svih. Svi smo vrijedni ljubavi. Isus nas sve voli i prihvaća.

Mnogo toga možemo učiti od Marije, Josipa, pastira, kraljeva, pa čak i od vola, magarca i ovčice. Svi su oni imali svoju osobnost, svoje strahove, svoje vrline ... zajednička im je ljubav kojom su dočekali malog Isusa. Bila su ovo prekrasno provedena tri dana u društvu sestara. Malo smo se odmaknule od užurbane svakodnevnice u kojoj inače živimo i posvetile se sebi, drugima, otvarale Isusu put do našeg srca. Sestre su u svaku od nas usadile zrnice dobroga, a o nama ovisi hoćemo li ga pustiti da propadne, ili ga njegovati i zalijevati, pustiti da djeluje u našim srcima i mijenja nas svakodnevno.

Sarajevo

Pohod djece SDDE-a Zagrebu

U povodu Dana posvećena života Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) priredila je u svom sjedištu u Zagrebu u ponedjeljak, 27. siječnja 2014., konferenciju za novinare s temom "Skrb redovništva za djecu bez adekvatne roditeljske skrbi" i pozvali nas da sudjelujemo i da predstavimo našu skrb za djecu u našem Stadlerovu dječjem domu *Egipat*. U pozdravnom govoru predsjednik HKVRPP-a – o. Vinko Mamić, OCD, istaknuo je kako je to treće u nizu predstavljanja u vidu djelovanja u zaštiti onih koji su egzistencijalno i društveno najranjiviji. Uvodeći u ovogodišnju temu, Mamić je istaknuo kako je to područje djelovanja redovništva odabrano, jer žele izraziti zahvalnost redovničkim zajednicama koje se nesebično daruju u službu onih koji su najnezaštićeniji i kojima je najpotrebnija skrb drugih ljudi. Isusove riječi: 'Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!' (Mt 19,14) ispunjavaju se svaki put kada u svoje domove prime jedno dijete za koje se nema tko skrbiti. Isus je taj koji ih prihvaća po rukama sestara, koji im pruža dom i utočište. U isto vrijeme Isus je taj kojega pri-

maju, jer on je rekao. 'Tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima' (Mt 18, 5). Redovništvo u Hrvatskoj i redovništvo u Hrvata prepoznalo je važnost prihvaćanja, udomljavanja i odgoja djece bez prikladne roditeljske skrbi i učinilo je onoliko koliko su dane povijesne okolnosti dopuštale. Nadamo se

da će ova konferencija pridonijeti daljnjem radu redovništva na tomu osjetljivome i važnome socijalnom području, rekao je Mamić te podsjetio kako su redovničke zajednice koje skrbe za djecu redovito vrlo samozatajne. Čine to iz svojih ljudskih i vjerničkih uvjerenja i ne traže pozornost javnosti. No, dužnost je HKVRPP-a redovito upoznavati javnost s djelovanjem redovničkih zajednica, osobito s djelatnostima na području skrbi i odgoja djece jer je dobro da građani znaju gdje se i kako odgajaju oni koji predstavljaju njihovu budućnost, istaknuo je Mamić te potom predstavio voditeljice dvaju domova.

S. Katarina Piškorić, predstojnica Kuće *sv. Josipa* za nezbrinutu djecu iz Hrvatskoga Leskovca, uvodno je podsjetila na povijesne crtice Družbe sestara Božanskog Srca Isusova, čija je utemeljiteljica bl. Marija Terezija od *sv. Josipa*. Ta Družba u Hrvatskoj djeluje od 1917. godine, a ta gotovo stoljetna djelatnost na ovim našim prostorima započeta je zbrinjavanjem ratne siročadi tijekom Prvoga svjetskog rata te je do danas zadržana u vidu rada s djecom bez odgovarajuće roditeljske skrbi u dva dječja doma – u Kući *sv. Josipa* za nezbrinutu djecu u Hrvatskome Leskovcu i Kući *sv. Terezije od Maloga Isusa* za nezbrinutu djecu u Zagrebu. Kapacitet u Kući *sv. Josipa* je 30 djece i mladih od osnovnoškolske do fakultetske dobi, dok se u Kući *sv. Terezije od Maloga Isusa* nalazi 27 djece predškolske dobi i nižih razreda osnovne škole. Misija obje kuće je interdisciplinarni odgoj djece kojoj – zbog različitih životnih situacija – nije omogućeno odrastati u biološkoj obitelji. Odgoj je temeljen na kršćanskim vrjednotama, pretpostavlja individualan pristup svakom djetetu i njeguje obiteljsko ozračje i zajedništvo. S. Anđa Vranješ, voditeljica našega Stadlerova dječjega doma *Egipat* iz Sarajeva istaknula je kako je Družba Služavki Maloga Isusa nastala prije 124 godine u Sarajevu kao Božji plan namijenjen za ovozemaljsko i nebesko spašavanje maloljetnih osoba, plan sistematski usmjeren na zaštitu onih koji su izloženi svakovrsnim nedaćama života. U samoj zamisli ostvarenja doma *Egipat* i danas je živa osoba sluge Božjega – nadbiskupa Josipa Stadlera. Naime, Stadlerovo iskustvo djetinjstva i rasta bez obitelji, kao i situacije koju je zatekao došavši u Bosnu kao prvi nadbiskup 1882. godine, nakon višestoljetne otomanske vladavine, gdje je zatekao veliko siromaštvo naroda, nije ga ostavljalo ravnodušnim. Njegovo pastirsko zalaganje za život Crkve na prostoru Bosne dalo je zamaha konkretnom oživljavanju evanđelja. Prije je napravio kuću djeci bez obitelji, nego sebi! Jedini Stadlerov razlog za utemeljenje nove Družbe u Sarajevu bio je upravo susret s osobama koje su lišene obitelji: djeca bez

roditelja i ostarjeli nemoćni roditelji bez djece koji za njih brinu. Tim pothvatom Stadler je prepoznao i priznao prirodnu važnost obitelji kao neizostavne potrebe za sretan život svake osobe, ponaosob one nejake, slabe, bolesne, istaknula je Vranješ. Podsjetila je i na to kako je Stadlerova kuća *Egipat* prošla i sva razdoblja obilježena društvenim promjenama: Prvim i Drugim svjetskim ratom, pa Domovinskim ratom. Svaki rat je nanio materijalna uništenja, ali duhovna snaga ga je svaki put podigla iz pepela. Nakon rata 1996. naša je zajednica, uz izgorjeli *Egipat*, obnovila kuću uz pomoć prijatelja naše misije u BiH, da bi u rujnu 1999. godine ponovno pod svoje okrilje primio i štiti djecu u potrebi. Kao i ranije, i danas je *Egipat* ognjište ljubavi, mira i blagoslova za našu Družbu, Provinciju i za našu Vrhbosansku nadbiskupiju, rekla je Vranješ te pojasnila kako djeca dolaze u Dom posredstvom socijalnih službi ili po zamolbi sestara ili svećenika koji u svojim župnim zajednicama vide situacije djece bez odgovarajuće roditeljske brige. Naglasila je da je, uzimajući u obzir višenacionalnu i višereligijsku strukturu stanovništva u BiH, kuća *Egipat* otvorena za svu djecu, neovisno o njihovu podrijetlu. Sestre su zabilježile da je samostan *Egipat* u svojoj povijesti, konkretno do 1945. (kada su komunističke vlasti zabranile njegovo djelovanje), bio dom za više od 10.000 djece u potrebi. U razdoblju od 1999. do 2014. tu je topli dom, ljubav, skrb i zaštitu našlo 80-ak djece, a trenutačno u njemu odrasta devetnaestero djece u dobi od 1 do 16 godina. Djeca u obiteljskoj zajednici sa sestrama ostaju do punoljetnosti, ili dok ne steknu uvjete za samostalan život. Više djece će, zbog teškoća u razvoju ili invalidnosti, tj. što ne mogu postići samostalnost, trajno biti ovisno o brizi i zaštiti drugoga, i kao takva ostati naša osobita i trajna briga. Ima, na sreću i onih koji se vraćaju u rodbinsko okrilje, u nekadašnju obiteljsku kuću, a neki prođu uspješan proces posvojenja ili pak udomlje-

nja.

Nakon izlaganja, sestre su rado odgovarale na pitanja novinara i redovnika i redovnica.

Program predstavljanja obogatio je Tamburaški orkestar što ga čine štitićenici Kuće sv. *Josipa*. Oni su izveli nekoliko duhovnih skladbi, a mi, štitićenici doma *Egipat*, kroz kreativan igrokaz smo predstavili Dom i svako od sebe ponaosob.

MARKO: *Lijepi pozdrav svima iz Sarajeva iz Stadlerova dječjega doma Egipat, s kojim ćemo Vas sada mi upoznati. Ja sam Marko Slišković, imam 12 godina, pohađam 7. razred Osnovne škole „KŠC“. U dom sam došao prije 3 i pol godine sa starijim bratom koji je već završio osnovnu školu u Domu i sa mlađim bratom koji je ostao u Domu u Sarajevu. U ruci držim sliku biskupa Stadlera koji je zaslužan i kojemu smo zahvalni da mi danas imamo topli dom, gdje možemo radosno i bezbrižno rasti. O tom hodu i rastu nešto više reći će Katarina.*

KATARINA: *Ja sam Katarina Stipić, pohađam drugi razred Srednje trgovačke škole i u domu „Egipat“ sam od svoje treće godine. Rasla sam u veselom, toplom, obiteljskom ozračju svih sestara koje su skrбиле za mene i naučile me puno toga, ali ono najvažnije na čemu sam Bogu zahvalna jest ljubav. U ovom malom djetetu Isusu, koje držim u svojoj ruci, prisjećam se svih sestara Služavki Maloga Isusa, koje se nesebičnom ljubavlju brinu za nas, gledajući u nama malenoga Isusa kome služe. I sama ponekad poželim i razmišljam da budem kao i one, a slično razmišlja i moja prijateljica Anita.*

ANITA: *Istina je što kaže Katarina, a što će sve biti i kako, u Božjim je rukama i konačno našim odlukama. Ja sam Anita Hrgota, 6. sam razred Osnovne škole „KŠC“ i otkrit ću vam simbol našega doma „Egipat“: tu su srcem spojene ruke, znak brižnih ruku i ljubavi Božje i naših sestara Služavki Maloga Isusa, koje svoju ljubav svakodnevno nama daruju, koje nas uče svemu, počevši od prvih slova i pjesmica. Jedna od njih je i „Pačić prvačić“ koju će Vam sada recitirati i tako se predstaviti najmlađa među nama – Anamarija Lukić.*

ANAMARIJA: *Ja sam Anamarija, imam 6 godina, pohađam prvi razred, najviše volim recitirati, pa poslušajte: Pačića prvačića*

Uči patka svog pačića prvih par koračića.

Naprijed, nazad, korak pun,

sad na guzu, sad na kljun!

Sad na lijevo, sad na desno.

Put je širok, al' je tijesno.

Nakon malih avantura on do rijeke dotetura.

Pa zapliva preporođen mališan za vodu rođen!

KATARINA: *S nama su ovdje i dvije seke blizanke, Ana i Lucija Maličević, koje će nam reći što u Domu najviše vole.*

ANA: *Ja sam Ana, imam 9 godina, pohađam treći razred Osnovne škole „KŠC“, a u domu mi se dopada sve, ali najviše volim ples, pjevanje i balet.*

LUCIJA: *Ja sam Lucija i najviše volim pjevati i plesati.*

MARKO: *I to nije sve. U domu nas ima 19-ero djece u dvije odgojne obiteljske skupine tako da svi nismo ni mogli doći, ali smo srcem i duhom sa svima, kao što ste mogli vidjeti na prezentaciji dok je s. Anđa imala predavanje.*

KATARINA: *Kao što ste vidjeli, svi smo jako veseli, pa smo nama najdraže točke za Vas pripremili. Svi su nam pomagali: naše drage časne sestre, volonteri, svi im od srca zahvaljujemo, a vas sada sve pozivamo da se uz plesne točke radujemo.*

Plesne točke:

Svanuo je divan novi dan – CD Služavke Malog Isusa

Mir, mir i radost – CD Linofest 2013.

Po svršetku konferencije "Kući sv. Josipa" i "Domu Egiptat" predsjednik i potpredsjednica HKVRPP-a – o. Vinko Mamić i s. Jasna Lučić – uručili su zahvalnice i priloge hrvatskoga redovništva za rad oba doma, dok su štitećnici dobili prigodni dar.

Budući da smo nakon predstavljanja posjetili i našu časnu Majku – s. Radoslavu Radek – i nuncija Alessandra D'Errica, djeca su opisala svoja iskustva i doživljaje o susretima u Zagrebu:

MARKO: U Zagrebu mi je bilo dobro. Sviđa mi se što smo predstavljali naš dom i upoznali mnogo novih prijatelja. Obitelj Barnjak nas je lijepo ugostila za večeru, doručak, imali smo svega i fino smo se družili. Časna Majka – s. Radoslava Radek – nas je pozvala na ručak i bilo nam je dobro, a poslije smo posjetili i nuncija – Alessandra D'Errica, koji je prije bio kod nas u Bosni i rado nas posjećivao.

ANITA, ANAMARIJA, LUCIJA i ANA: Bilo nam je lijepo sve, a posebno kada smo predstavljale naš dom. Drago nam je i sretno smo da smo mogle ići.

KATARINA: U Zagrebu nam je bilo super i sretna sam što smo mogli predstavljati naš dom, onakav kakav jest. A bilo nam je lijepo i kod časne Majke, te kod Nuncija, meni najdraži bio je i ostao trenutak kad nas je Nuncij blagoslovio.

Sestre i djeca SDDE-a

Sutivan

Duhovna obnova za djevojke

Duhovna obnova je počela oko deset sati ujutro, 8. veljače 2014., u samostanu u Sutivanu. Časne sestre su nas počastile grickalicama i pićem. Časna sestra Danijela iznijela nam je raspored odvijanja susreta. Upoznale smo se s tri buduće sestre Služavke Malog Isusa. Prva točka na dnevnom redu bila je meditacija. Tijekom meditacije pokušale smo razgovarati s Isusom, iznijeti mu svoje probleme, te ga zamoliti za pomoć. Nakon male pauze započela je sv. misa, koju je predvodio don Toni Plenković. U propovijedi je naglasio važnost spoznaje o tome što je doista prava mudrost života.

Nakon toga časne sestre su nam pripremile prekrasan ručak kojega smo započele molitvom. Nakon ručka i kave, otišle smo se prošetati po Sutivanu... Pri povratku je započela kreativna radionica. Na radionici smo lijepljenjem salveta ukrašavale škrinjice. Njih smo na odlasku dobile na poklon. Škrinjice nisu bile prazne!! Unutra su bili privjesci i lančići, a sve to dar s. Mateje, koja je vodila radionicu. Sve zajedno bilo je jedno predivno iskustvo, koje nam je potrebno. Od srca hvala sestrama i kandidaticama na dobroti, pažnji i svjedočenju.

Katica Radić

U lađi sa Gospodinom

Tog kišnog jutra, Gospodin nam reče:

“Karmen, Antonia i Marija, uđite u moju lađu i otisnut ću vas na pučinu da bacite mreže za lov.”

I zaista, lijepo je ploviti u lađi u kojoj prebiva Gospodin, ta lađa neće se poljuljati ni kada buče i bjesne vode, jer On vlada od mora do mora.

Polako, ali sigurno, uplovismo u luku, gdje nas čekaše sestra Zvonimira i povede nas na mjesto Gospodinova prebivališta, na mali dio tla u Sutivanu, koji odvoji njegova desnica. Lijepo nas primiše Njegove uzdanice i sve djevojke iz Sutivana i Pučišća koje bijahu tamo u Njegovo ime.

Preko sluge svoga, don Tonija Plenkovića, Gospodin nam tada reče:

*“Dođite djeco i poslušajte me,
bdijte i mudri budite,
jer mudrost je vrijednost života,
a ljubav tajna vječne mudrosti.
Molitva snaga koja vas pokreće,
a Ja, stijena vašeg spasenja!”*

Slušajući njegove riječi,
tiho smo mu šaptale:

*“Gospodine, prigni uho svoje,
jer Ti poznaješ sve naše želje
i naši uzdasi nisu Ti skriveni.
Obnovi nas i obasjaj licem svojim,
i podaj nam mudro srce!”*

Družeci se tako za stolom Gospodnjim,
dan lagano poodmače i dođoše vrijeme za povratak.

Kad uđosmo opet u lađu,
Gospodin pretvori vjetar u tišinu i morski valovi umuknuše.
Gledajući njegova čudesa na pučini, zajedno sa sestrama Flavijom i Mateom stigismo sretne, obogaćene svakim dobrom i dajući odmora vjeđama, zahvaljivismo mu za vjernost i dobrotu.

Karmen Bolanča, postulantica

Sestre Služavke Maloga Isusa proslavile Dan bolesnika

Spomendan Gospe Lurdske i 22. svjetski dan bolesnika svečano je obilježen u zajednicama sestara Služavki Maloga Isusa, kojima je služenje malenima, napuštenima, ostavljenima i bolesnima prvotna briga. Stoga se u toj zajednici, utemeljenoj u Sarajevu, posebno slave dani posvećeni bolesnima, nemoćnima i ostavljenima.

SARAJEVO – na spomendan Gospe Lurdske – 11. veljače 2014. godine svečano misno slavlje u samostanu *Egipat* predslavio je preč. Ilija Orkić, kancelar Vrhbosanske nadbiskupije. Na misnom slavlju su – uz bolesnike – sudjelovala djeca Stadlerova dječjega doma *Egipat* (SDDE) i sestre iz samostana *Egipat*. U svojoj propovijedi preč. Ilija je najprije podsjetio kako je ljudski osjetiti umor, no Isus nas poziva da se uz Njega odmorimo. Kazao je kako Isus zapaža našu klonulost, stoga poziva: „Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti“ (Mt 11,28). Preč. Ilija je stoga pozvao sve da uz Isusa odahnu. Nadalje je naglasio da smo po sakramentu krštenja dobili pečat Božje vrijednosti, zbog čega Isus uvijek prepoznaje u nama vrijednost koju je u nas utisnuo.

Poslije prigodne propovijedi slijedila je molitva vjernih i prikazni darovi što su ih prinosila djeca SDDE-a pod ravnanjem s. M. Klare Jerković. Misno slavlje je svojim sviranjem i pjevanjem uljepšao zbor djece Stadlerova dječjega doma *Egipat* i sestre koje skrbe o njima.

Nakon euharistijskoga slavlja djeca SDDE-a su, predvođena svojim odgojiteljicama, priredila prigodni program, istinski razveselivši bolesnike i sestre iz samostana *Egipat*. Na početku programa nazočne je pozdravila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, zaželjevši svima dobrodošlicu i obogativši nazočne riječima što ih je sluga Božji – nadbiskup Josip Stadler – pisao o BD Mariji. Potaknula je sve da se u svojim potrebama obrate Blaženoj Djevici Mariji, za koju nadbiskup Stadler reče da je „Gospodarica srca Isusova“. Nakon programa uslijedilo je zajedničko druženje i okrjepa. (Kandidatica Valentina Šunjić)

VITEZ – u utorak 11. veljače 2014. godine, kada se slavi BD Marija koja se objavila kao Bezgrješno Zaćeće i Dan bolesnika, u domu sv. *Josipa* u Vitezu sestre Služavke Maloga Isusa, djelatnici i bolesnici, spomenuli su se i molili za sve koji teško pate od duševnih i tjelesnih boli, a osobito za sve koji žive u domu sv. *Josipa*. Uz razmišljanje o Pa-

pinoj poruci za Dan bolesnika, te molitvu Gospine krunice, pripremali su se za sakrament svete ispovijedi, kojoj je pristupio zaista veliki broj bolesnika iz doma *sv. Josipa*, uposlenika, časnih sestara i vjernika koji su došli moliti za bolesnike.

Nakon svete ispovijedi uslijedila je sveta misa, koju je predvodio vlč. Jakov Kajinić – uz koncelebraciju fra Brune Ćubele. Vlč. Jakov je u propovijedi naglasio da se u svim svojim bolima i žalostima možemo uvijek uteći Bezgrešnoj Djevici Mariji koja je i sama doživjela i bol i patnju i žalost – počevši od trenutka kada joj je starac Šimun prorekao da će joj mač boli probosti dušu, pa sve do tog ostvarenja – do Isusove smrti na križu. Nakon propovijedi vlč. Jakov i fra Bruno podijelili su bolesničko pomazanje svima koji su to željeli, a pristupilo ih je mnogo.

Nakon svete mise svi nazočni su pošli u blagovaonicu doma *sv. Josipa* gdje je vlč. Jakov odsvirao nekoliko duhovnih pjesama, a pjevali su svi, kako stari, tako i oni koji ih njeguju.

Dao Bog da u srcima starih i nemoćnih uvijek bude prisutna radost koja je na dan bolesnika bila očita i na njihovim licima! (s. M. Sandra Kapetanović)

GROMILJAK – zajednica sestara Služavki Maloga Isusa iz Gromiljaka proslavila je Dan bolesnika u subotu, 15. veljače 2014. godine. Svečano misno slavlje u 11 sati predslavio je fra Vinko (Vice) Tomas iz Busovače uz koncelebraciju preč. Marka Perića, župnika župe Gromiljak i dekana. Sat vremena prije svete mise počeli su pristizati star i bolesni iz Busovače, Brestovskoga, Fojnice, Kiseljaka i Gromiljaka. Svi su željeli doći što ranije i u miru se pripremiti za sakrament ispovijedi.

Svoju propovijed fra Vice je započeo kratkom šutnjom, podsjetivši potom kako su u glazbi potrebne note i pauza, te dodao da je tako u svetoj misi i u svakom molitvenom slavlju potrebna riječ i šutnja. Iz misnih čitanja uzeo je za primjer Salamona koji moli Boga da mu udijeli pronicljivo srce, to jest mudrost, da može razlikovati dobro od zla. Fra Vice je pozvao sve da se mole Duhu Svetomu da ih On vodi, jer „bez Božanstva tvogega, čovjek je bez ičega, tone sav u crnom zlu“.

Fra Vice je nadalje kazao da treba staviti Boga na prvo mjesto, početi se moliti i spašavati po mucu i Križu Kristovu. Svoje patnje, naglašava, treba pridružiti Kristovim patnjama i moliti da nas ozdravlja. Napomenuo je da smo zato bolesni, jer okrećemo Bogu leđa. Potrebno je dati Bogu Božje, caru carevo. Ako imamo ljubavi, nećemo biti ni bole-

sni, ni gubavi, kazao je fra Vice i zaključio: Ne bojte se, jer svijetom upravlja Bog!

Nakon propovijedi slijedila je molitva vjernika koju je priredila i čitala s. M. Ružica Ivić te Katarina Kneženić PMI. Misno slavlje su svojim sviranjem i pjevanjem uveličali mladi PMI-a iz župe Gromiljak pod ravnanjem s. M. Marinele Zeko.

Poslije svete mise mladi PMI-a – pod vodstvom s. M. Marinele Zeko – izveli su šaljivi program, tako da su se svi od srca nasmijali i na tren zaboravili svoje brige.

Obogaćeni i nahranjeni stolom Riječi i Tijela Kristova pošli su svi zajedno u sestarsku blagovaonu, gdje je uslijedila tjelesna okrjepa i zajedničko druženje. Na kraju su svi izrazili radost i zahvalnost Bogu na daru služenja kojim je obdario zajednicu sestara Služavki Maloga Isusa. Iz *Kuće Navještenja* na Gromiljaku svi su pošli u duši obogaćeni i u srcu razdragani, o čemu je osmjeh govorio više od riječi.

I sestre zajednica u samostanu *Doloroza* u Čardaku i u samostanu *Sveta mala Terezija* u Doboju, u samostanu *Sveti Josip* u Remetama, Caritasovu centru *Sveta Obitelj* u Mostaru su s bolesnicima o kojima skrbe s osobitim žarom molile Gospu Lurdsku da njihova trpljenja i starosne tegobe prinese Isusu. Molitve svih ujedinile su se pjesmom Majci: *Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!* Bezgrešna Majka tako gleda svoju djecu i daje im utjehu.

s. M. Ružica Ivić

Zagreb

Dan bolesnika u samostanu „Antunovac“

U domu za starice u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, svečano je proslavljen Dan bolesnika i blagdan Gospe Lurdske.

Tom prigodom, šticienicama doma pridružila se provincijalna glavarića s. M. Katarina Penić-Sirak i uputila im je nekoliko utješnih i ohrabrujućih misli uz darovane ruže. Šticienice je posjetila župljanka Ana iz *Marijine legije* koja ih je iznenadila i razveselila svojim dolaskom.

Sve članice doma i sestre iz samostana sudjelovale su na misnom slavlju s bolesničkim pomazanjem. Euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli predslavio i uputio poticajnu propovijed preč. Stanislav Vitković. Tako su sve šticienice doma primile i duhovno ohrabrenje te

snagu od Boga, da mogu hrabro prihvaćati i podnositi svoje bolesti i slabosti pridružujući ih Kristovom križu i nadopunjujući ono što nedostaje Njegovim mukama.

Na slavlju svete Mise i zajedničkom druženju, sudjelovala je časna majka s. M. Radoslava Radek sa s. M. Anom Marijom Kesten, sestrama iz zajednice te prijateljicama Malog Isusa iz naše župe.

Sestra

Haiti

Prvo pismo sa vrućeg Haitija

Drage sestre,

obećale smo da ćemo vam se ponekad javiti iz Misija, pa evo našeg prvog javljanja.

Naš odlazak je počeo na sv. Tri Kralja – Bogojavljenje. Kakav lijep blagdan! Bile smo na sv. Misi u Sarajevskoj Katedrali, a na grobu našeg dragog Utemeljitelja i u sjeni njegove Imakulate, žarko smo moli-le njihov zagovor. Pozdravile smo se s našim sestrama u Sarajevu i s vjernicima koji su došli to jutro na sv. Misu. Najdirljiviji pozdrav je bio s našim djecom u “Egiptu”. Djeca su nas skoro ‘zadavila’ od silnih zagrljaja i umili rijekom suza koje su potekle iz njihovih nevinih očiju. Ostadosmo žive, i u pratnji naše provincijalke s. Admirate Lučić krenusmo prema Zagrebu.

Osvanuo 7. siječnja u Zagrebu, mi sretne, presretne što je napokon došao dan našeg odlaska u ovu daleku zemlju Haiti. U zagrebačkoj Katedrali časna Majka Radoslava Radek je upriličila sv. Misu koju je predslavio pomoćni zagrebački biskup Mons. Valent Pozajić. Došlo je puno naših sestara i rodbine da se s nama pomole za ovaj novi početak. Biskup je zanosno govorio o našoj hrabroj i plemenitoj odluci, i to sve u duhu Evanđelja. Poslije sv. Mise uslijedila je molitva na grobu dragog nam blaženika Kardinala Stepinca, gdje smo žarko molile da nas prati njegov zagovor u našoj misijskoj postaji u *Centru Kardinal Alojzije Stepinac* na Haitiju.

Vraćajući se iz zagrebačke katedrale navratile smo u Misijsku središnjicu gdje smo se ukratko susrele sa vlč. Tonijem Štefanom, ravnateljem misijske središnjice i zaposlenim osobljem. Vlč. Štefan nas je ohrabrio i obdario novčanim darom za naš početak, te obećao molitvenu i materijalnu podršku. Nakon toga uslijedio je oproštajni doručak u našoj Generalnoj kući na Naumovcu, te zatim pozdrav i odlazak u zračnu luku Zagreb, gdje se skupilo mnoštvo naših sestara, rodbine i prijatelja da nas isprate. Kako znadete mi smo, hvala dragom Bogu napokon sretno stigle na svoje odredište 10. siječnja, a ne 8. siječnja kako je bilo planirano. Zašto?

U zračnoj luci Zagreb prije polijetanja predale smo naše stvari, dokumente i kartu, nakon čega nas je službenica upitala tranzitnu vizu

za Ameriku (trebale smo letjeti preko New Yorka). Mi ju nismo imale ni tražile, jer nam je u agenciji gdje su kupljene karte rečeno ako nećemo napuštati zračnu luku da nam ne treba. S obzirom da je nismo imale, a Amerika je vrlo rigorozna glede viza, naše putovanje bijaše odgođeno! Moramo priznati da smo, iako smo željele što prije stići svome željenom cilju sve smo podnijele i prihvatile sa lakoćom, vjerujući da se ništa ne događa bez volje Božje.

I tako nam je trebalo dva dana dok smo napravile promjenu leta, da ne idemo preko Amerike nego preko Pariza u kojem smo morale noćiti. Dalje smo nastavile iz Pariza direktno za Haiti. Put, iako dugačak bio je lijep i ugodan. Sretno smo stigle oko 16 sati po njihovom vremenu u zračnu luku Port au Prince na Haitiju. A zračna luka malena i skromna, bez velikih procedura na izlazu. Grupa pjevača i bubnjara dočekala je sve putnike sa tradicionalnim pjesmama. Svi su izuzetno ljubazni prema svima, a prema nama ponajviše. Naoružani policajci svako nekoliko koraka čuvaju sigurnost putnika. Impresivno! To nam odmah dade naslutiti problematiku i nesigurnost ove zemlje. U zračnoj luci nas je dočekao vlč. Giordano Belanich sa kapom hrvatske šahovnice kako bismo ga odmah u tom silnom mnoštvu mogle primijetiti i prepoznati.

Od zračne luke do *Centra Kardinala Alojzija Stepinca*, našeg odredišta, vozile smo se pola sata. Naš prvi pogled iz auta na život ljudi ovdje nas je ostavio bez riječi. Vidjevši ogromno veliko šatorsko naselje, mnoštvo ljudi i djece gdje žive bez vode i struje, te osnovnih životnih uvijeta...a i sama pomisao da su im miševi, štakori, zmije, gušteri, te mnoštvo sitnih insekata svakodnevnih sustanari čovjeka odmah obuzme neka tuga. "Zgražajući" se nad tom bijedom, vozač nas "tješi" ima i gore.

Svjesne smo da mi ne možemo donijeti velike promjene i da je naš angažman ovdje samo mala kap dobrote u velikom moru patnje. Vjerujemo da će i ova mala kap biti korisna da more Ljubavi ne presuši i da barem manjem broju dragih nam Haićanima dadne tračak kakve - takve nade u bolje sutra.

Stigosmo napokon u *Centar Kardinal Stepinac* čije se ime nalazi na pročelju kuće. U Centru su nam svoju dobrodošlicu iskazala djeca i djelatnici Centra. Djeca vesela, raspjevana, razigrana s jako lijepo uređenim frizurama. Istina, nismo znale pričati, ali ni to nije "smetallo"

da odmah uspostavimo prijateljske odnose, pune međusobnog povjerenja. Iz očiju im iskri neka posebna blagost i radost, što nas je od-

mah ohrabrilo i osvojilo naša srca. I tako isti čas se stvorilo među nama iskreno i pravo prijateljstvo koje traje, i iz dana u dan raste, i za koje želimo da trajno traje.

Nakon pozdrava sa djecom uslijedilo je druženje i upoznavanje sa voditeljima ovog Centra. Stup ove kuće je vlč. Giordano Belanich koji je ovaj Centar osnovao, a njegova desna ruka je volonterka Sandra Stanić iz Zagreba i Amerikanka Jane Murphy, koje kao volonterke vode ovaj Centar. Zahvaljujući njihovoj brizi imamo dobro i bezbrižno prilagođavanje. One su nas rado i s ljubavlju uvodile i još uvijek uvode u ovaj mentalitet i način života koji je puno, puno drugačiji od našega iz kojeg smo došle, te tako uvelike smanjile naše poteškoće u prilagođavanju. Zahvaljujući njima zaista možemo reći da je naše prilagođavanje kroz ovo vrijeme od kad smo došle proteklo bez problema.

Naše bezbolno prilagođavanje i poteškoće sa jezikom napose je olakšala Sandra Stanić –volonterka, novinarka, “Bosanka” iz Zagreba, velika srca, koja ovaj Centar vodi majčinskom ljubavlju već 3 godine. Njoj ovim putem i zahvaljujemo što nas je oslobodila poteškoća kroz koje je ona prolazila: novi jezik, novi ljudi, nove ćudi, novi mentalitet, novi zrak, nova okolina, nova klima... Njezinom pomoću sve to prihvatismo kao da smo rođene ovdje.

Ona je upravo zaslužna i za lijepo organizirani život u Centru gledajući cjelokupno stanje ove države. Ovdje je to sve drugačije. Ova djeca da nisu ovdje u Centru, umjesto kreveta bi možda imali kartonsku

kutiju ili golu zemlju, a voda i redoviti obroci su nepoznanica za mnoge njihove vršnjake. Briga od djeci je u ovom Centru prioritet i sve je usmjereno na njih kako bi imali što radosnije djetinjstvo i dostojanstvenije odrastanje. Svima je omogućeno školovanje, bezbrižno spavanje na krevetu, pitka voda, redoviti obroci, te napose ljubav. Tete koje se brinu o njima iskazuju im i svoju ljubav koja nas posebno veseli.

I naš smještaj i uvjeti u kojima živimo su pristojni. Priznajemo, puno samo manje očekivale. Ali kad su nam rekli da naša kuća ne oskudijeva vodom, uvelike smo se obradovali. Doduše, nema nikad vruće/tople vode, ali zato ima jako puno vrućine, pa hladna voda jako dobro dođe. Ima puno komaraca i drugih insekata, no postoje i obrambeni mehanizmi pa se koliko koliko zaštitimo preko dana i branimo se kako znamo. A noću se zaštitimo od komaraca pomoću mreže od tila. Kad legnemo dobro se zašuškamo da nam se komarac ne uvuče. Nas ipak uspije pokoji prevariti i uvuče se u "zabranjenu zonu", no Božjom pomoći, naučit ćemo mi brzo potrebite vještine obrane. Veliku bitku vodimo sa prašinom koja nam je vječiti pratitelj, čim nešto očistimo odmah padne druga! Tako da kuhinjski pribor i sve što uzimamo moramo prije upotrebe obavezno oprati, a i robu kad operemo čim vidimo da je suha kupimo da prašina ne bi ponovno zaprljala...i tako vječita briga, borba sa prašinom.

Hrana je jednolična, uglavnom riža i grah, ali za sada je imamo u dovoljnim količinama, jer su se voditelji ovog Centra dobro organizirali. U Centru imamo i kokoši pa se nađe i po koje jaje. Dvorište Centra je veliko i puno je zelenila. Ima nekoliko stabala voća: manga i kokosa, tako da smo se već naučile kod doručka pojesti friški mango. Ah što to šmeka.

Malo je teže glede javljanja. Poštanskih ureda uopće nema. Ova moderna sredstava (E-mail i Internet) dobro dođu, ali, problem je struja koje vrlo malo ima. Struja se ovdje ne plaća, ali zato je i nema. Kad je imamo dva sata na dan to je lutrija. Nekad je ima po noći pa iskoristimo za potrebe javljanja. Sve u svemu dobro je. Možemo slobodno reći sa psalmistom: "Bog i u snu daje miljenicima svojim". Hvala mu i slava!

Haiti je, drage sestre jako siromašna zemlja, a to smo znale i prije dolaska ovamo. No, realna slika ove zemlje se tek može vidjeti kad osjetite sve njihove nedaće svim osjetilima, kad ovdje živite i s njima dijelite sve njihove nevolje, može se steći prava slika onoga što Haiti jest. Siromaštvo koje se ne da ni opisati, niti skriti ničijem oku, nego

samo očima onih koji bi trebali rješavati ovaj problem. Netko bi, pretpostavljamo i rekao: "kad je tako siromašna zemlja onda je u njoj sve jeftino". Upravo suprotno i na čuđenje, ovdje je sve strašno skupo, osobito živežne namirnice, osim manga i banana, kojih ima cijele godine i to u izobilju. No, i to samo za one koji si mogu priuštiti, a takvih je manjina.

Glede našeg duhovnog života, tu zaista imamo puno sreće. Odmah do nas nalazi se redovnička zajednica Morfontanaca. To im je kuća redovničke formacije. Kod njih, mi sestre, idemo na svetu misu svaki dan, a nedjeljom idu naša djeca i personal.

Ovdje život počinje vrlo rano radi velikih vrućina. Misa je radnim danima u 5,30 sati pa valja poraniti. S njima molimo jutarnju i slavimo sv. Misu. Vrlo su dragi, ljubazni i susretljivi. Misa traje oko sat ipol običnim danima, a nedjeljom i dulje. Jako su raspjevani, tako da već u 5,30 sati "grme" bubnjevi i cimbale. Cijeli oficij i misa se pjevaju. Propovijed je svaki dan. Jednom su nas, još dok je s. Admirata Lučić bila ovdje pozvali u svoju zajednicu da im se predstavimo i da nas upoznamo sa svojom zajednicom. Imaju 34 bogoslova-svećenička kandidata i dva svećenika odgojitelja. Jedan od njih govori perfektno talijanski pa i to smatramo kao providnost Božju za naše duhovne potrebe. U njihovoj kući je sve vrlo skromno, ali kuća je ispunjena životom i duhovnom radosti.

Zona u kojoj se mi nalazimo je zona visokog rizika od bandita. Ovdje je, kažu opasno za nas bijelce izići u "Čaršiju". No naše iskustvo do sada nije tako. Ljudi, osobito djeca nas rado susreću i srdačno nas pozdravljaju. Kuća i Centar su ograđeni zidom visokim 2.50 m. Na vrhu zida okolo cijelog dvorišta radi sigurnosti je stavljena bodljikava žica. Po noći, od 18 - 6 sati čuvaju nas dva čuvara, a po danu jedan. Na svim prozorima i vanjskim vratima su gitre.

Ali ipak bi se moglo reći "uzalud stražar bdi ako Bog kuće ne čuva". U Božjim smo rukama i ničega se ne bojimo, jer Bog nam je zaklon i najbolja utvrda.

Vjerujemo da ovu djecu prati zagovor kardinala Alojzija Stepinca i da se on iz Raja brine za njih. Uvjerene smo također da je naš dolazak ovdje i njegova želja. Nastojimo ujediniti Stepinčevu i Stadlerovu ljubav koju su oni imali prema Isusovoj najmanjoj braći, prepoznajući u najmanjima Maloga

Isusa koji u njima trpi, plače, raduje se i ovo siromaštvo podnosi. U Centru su smješteni dječaci i djevojčice različite dobi. Ima ih 48-ero. Najmlađi, dječak Maks ima 6 mjeseci, a najstarija djevojčica Naelle ima 18 godina.

Ove godine smo s njima u Centru obilježili i naše prvo Stepinčevo ovdje na Haitiju. Istina, skromno, ali s puno ljubavi. Program proslave je jednostavan: zajednički smo se pomolili, pomoću prevodioca, te se ukratko prisjetili tog našeg crkvenog velikana. Kad smo dolazile donijele smo nešto bombona, i već za razne prigode smo ih počastile. Počastili smo ih na Stepinčevo posebnim lizalima koja smo čuvale za ovaj dan. Izgleda skromno, ali za njih je dobiti slatkiš velika radost, jer to je ovdje prava rijetkost i gotovo luksuz. Inače, drugi najmlađi član ove naše obitelji je kršten na Stepinčevo prošle godine i dano mu je ime Widson Alojzije, tako da smo imali i jedan imendan.

Centar živi i djeluje zahvaljujući dobroti velečasnog Belanicha i njegove humanitarne nevladine organizacije *Croatian Relief Service* i ljudi koji svim srcem doniraju za ovaj Centar, istina, teškom mukom, ali uspijevaju se pokriti tekući troškovi. Naravno, kad bi pomoć još od nekuda došla, štošta bi se dalo u ovom Centru poboljšati i našoj djeci priuštiti više radosti i više samostalnosti u daljnjem rastu i razvoju.

Ono što nas osobito raduje jest činjenica da je već nekoliko osoba i obitelji preko medija saznalo za naš odlazak na Haiti i neki su nam se javili da bi novčano prema svojim mogućnostima financirali nekoliko naše djece (kumstvo). To je također jedan lijep i konkretan način da se iskaže kršćanska ljubav prema potrebitima.

Prije nego stavimo točku na ovo naše javljanje htjele bismo reći VELIKI HVALA našoj časnoj Majci – s. M. Radoslavi Radek i svim sestrama na srdačnom, velikodušnom i sestrinskom ispraćaju. To nećemo nikada zaboraviti, jer nam je ostalo duboko zapisano u srcu!

Želimo reći hvala i našoj provincijalki, s. Admirala Lučić za majčinsku brigu i priliku koju nam je dala da ostvarimo svoju životnu želju i Božji poziv u nama. Hvala i svim našim sestrama u Provinciji i Družbi koje su sa puno zanimanja i molitvom pratile naš odlazak u misije. Sestra Provincijalka nam je iskazala majčinsku brigu svojom pratnjom i boravkom sa nama u prvim danima života na Haitiju. Ona nas je dopratila, a mi smo nju, za uzvrat, s ljubavlju ispratile na povratku u Domovinu i obećale smo joj da ćemo ovdje svim srcem živjeti i oživjeti Stadlerovu karizmu i misijsko poslanje prema *Konstitucijama Družbe sestra SMI*.

Evo drage sestre, toliko od nas u našem prvom javljanju koje je ispalo predugačko. U budućće će biti kraće.

Na kraju sve vas od srca pozdravljamo, pozivajući vas da se s nama radujete, jer smo mi dolaskom u ovu dragu siromašnu zemlju postigle željeni cilj i ta radost nas nosi. Vi se molite za nas, da naš duhovni zanos ne splasne kada navale bujice možebitnih kušnji.

Vaše sestre

Liberija Filipović i Ana Uložnik

Ps.

Neke sestre su se zanimale kako nas mogu kontaktirati. Imamo i brojeve mobitela s kojih ne uspjevamo poslati poruke u Domovinu, zapravo pošaljemo, ali nitko ne dobije poruke. Najsigurniji i najefikasniji način komunikacije je e-malom.

s. Liberija: 050944150652 (s.liberija@gmail.com)

s. Ana: 0050944150635 (s.ana.uloznik.smi@gmail.com)

Vinkovci

Vinkovački "Cvjetnjak" u Opatiji na 18. Dječjem karnevalskom korzu

Kad smo se u veljači 2013. godine puni samopouzdanja u originalnost naših kostima uputili na 16. Vinkovački karneval, samo smo se potajno nadali da će naš nastup zamijetiti i ostali. Već umorne nožice i pomalo zaleđene ručice brzo su se zagrijale pljeskom i osmjesima kada smo začuli da smo baš mi pobjednici karnevala.

Oduševljenju nije bilo kraja kada su nam iz Udruge Vinkovački karneval obećali da će DV Cvjetnjak, kao prvonagrađeni, 2014. godine predstavljati grad Vinkovce na Dječjem karnevalskom korzu u Opatiji.

Godina dana je brzo prošla. Iako se zbog ograničenog broja djece u Opatiju nisu uputila sva djeca DV Cvjetnjak koja su sudjelovala na Vinkovačkom karnevalu, oni koji su imali tu sreću biti tamo ove godine svima će pričati o svom lijepom iskustvu. Dok su naši prijatelji još spavali, u rano subotnje jutro krenuli smo dobro opskrbljeni sendvičima na put. Bili smo vrlo uzbuđeni.

"Gdje je ta Opatija? Kad ćemo stići? Imamo li još puno? U kojem smo mjestu?" Na sva su pitanja tete strpljivo odgovarale znajući da je to većini od nas tako daleki put bez roditelja. Nismo se bojali, ni plakali jer smo mi hrabri, a i prijatelji su s nama.

Uz Božju pomoć i molitvu Anđelu čuvaru krenuli smo k cilju. Put je tekao očekivano dobro. Bili smo poslušni i raspjevani, baš kako to i doliči nam djeci i našoj pratnji. U pratnji su naravno bile naše odgojiteljice: s. Rebeka, S. Jasmina, teta Ružica i teta Tihana, a malo su pomogle i mame koje su nam se pridružile.

Nekoliko smo se puta zaustavljali kako bismo protegnuli nožice, no zaustavljanje u McDonald' su je ipak bio doživljaj. Trebali ste biti s nama da vidite kako smo samo pristojno čekali svoj ručak. U Opatiju smo stigli oko 13:30 i čim smo odložili svoje stvari uz pratnju smo krenuli u obilazak grada. Bilo je vremena i za šetnju i za igru i za sladoled, a neki su se i okupali u bazenu našega hotela u pravoj morskoj vodi, ali ova nije bila hladna kao ona u moru!

Nakon večere koja je bila izvrsna (i možeš birati što god želiš, a kod kuće imaš samo jedno jelo) tete su nam pripremale kostime. Mi malo veći smo pomagali puhati balone, a ostali su strpljivo čekali da sve bude gotovo kako bi mogli poći na spavanje.

U nedjelju smo se probudili prvi u hotelu, nakon doručka i kratke šetnje stigli smo do crkve sv. Jakova i prisustvom na sv. Misi započeli ovaj veseli dan u Opatiji. Dan nije bio sunčan, ali su s naših lica sijali osmijesi koji nisu dozvolili tmurnim oblacima da nam pokvare veselje.

Vrijeme za oblačenje kostima se približilo pa smo tako obučeni krenuli u svečanu, šarenu, nasmijanu povorku djece iz svih krajeva naše domovine. Iako smo imali manjih poteškoća s prijavom naše skupine, pa nismo dobili zaseban broju povorci, nego smo se povorci priključili samo s našim natpisom, nismo zbog toga prošli nezamijećeno.

Dozrele, mirisne grozdove svi su duž Opatije pratili s riječima pohvale, ohrabrenja i uz veliki pljesak i pozdrave. Eh, da ste nas samo vidjeli kako smo divno izgledali, kako smo sretni i radosni bili!

Gledateljstvo je bilo brojno, ali svi su pozorno slušali dok smo izgovarali našu recitaciju:

Da sam grožđe, u proljeće bih se za zemlju primila. Ljeti bih se u zlatu kupala, plodovima zrelim svi bi se sladili. U jesen bih svoj trs u zlato pretvorila. A zimi bi pahulje grijale gole grane, dok novo proljeće ne svane!

Berači i grozdovi su za tako lijep recital dobivali najljepši pljesak okupljenih promatrača.

Duga kolona bližila se kraju, a mi smo se već sladili ukusnim pokladnicama i sokom. Nakon fotografiranja vratili smo se u hotel, ručali, pospremili svoje kostime i autobusom se vratili u svoje najdraže Vin-kovce. Ne moram vam reći da smo opet bili poslušni u autobusu. Nije nam bilo teško voziti se i ostati budnima, iako smo bili umorni od toliko događanja.

Prijatelj do prijatelja, prijateljica do prijateljice, počela je i pjesma: "Kad se male ruke slože...", sad vam je već jasno da bi nastavak pjesme trebao biti: "Dječji vrtić Cvjetnjak sve može"!

Do nove pobjede na nekom novom karnevalu šaljemo vam svima grožđane pozdrave!

roditelji

Čestitamo!

Korizmena duhovna obnova za roditelje djece iz vrtića “Mali Isus” u Kaštel Kambelovcu

Voditeljice vrtića Mali Isus u našem samostanu u Kaštel Kambelovcu, s. Martina Grmoja i s. Kristina Španjić, omogućile su, u ponedjeljak 17. ožujka, korizmenu duhovnu obnovu za roditelje djece koja pohađaju ovaj vrtić. Duhovnu je obnovu vodila zamjenica vrhovne glavariče s. Vesna Mateljan. Tema je bila: Radost evanđelja živimo u obitelji.

Sestra Vesna se u svom izlaganju oslanjala na zadnju apostolsku pobudnicu pape Franje Evangelii Gaudium – Radost evanđelja i na druge papine susrete s obiteljima. Naglasila je kako papa Franjo ističe dva razdoblja obiteljskog života: djetinjstvo i starost. Zato i u našim obiteljima djedovi i bake trebaju imati posebno mjesto, jer djeca pamte razgovore s njima i te lijepe uspomene pratit će ih cijeloga života poput pape Franje koji često spominje svoju baku Rozu. Bilo je riječi o tri temeljna obilježja kršćanske obitelji kako ih vidi papa Franjo, a to su: 1. obitelj moli; 2. obitelj čuva vjeru i 3. obitelj živi radost vjere. Roditelji su se pitali: kako moja obitelj moli, čuva vjeru. živi radost? Sestra Vesna je pozvala roditelje da upiru pogled u Nazaretsku obitelj: Isusa, Mariju i Josipa pa da njihova obitelj, kako papa poručuje bude mala kućna crkva, dvorana molitve, škola evanđelja.

Ovu duhovnu obnovu s. Vesna je završila meditacijom evanđeoskog teksta iz Mt 15,21-28, koji govori o jednoj majci koja uporno moli Isusa da se smiluje i ozdravi joj dijete. Kroz ovu meditaciju roditelji su mogli vidjeti sebe kako često mole za svoje dijete, a čini im se da Isus na njihovu molitvu šuti. No On će dati svoj odgovor poput onoga što je dao ženi Kananejki nakon njezine ustrajne molitve.

Ovu duhovnu obnovu završili su roditelji molitvom pape Franje da svaka obitelj bude otvoreno mjesto dobra i mira za djecu i za starce, za one koji su bolesni i sami, za one koji su siromašni i potrebni.

s. Martina Grmoja

Pismo zahvale

Gatenga, 10. 3. 2014.

Predmet: Zahvala

Drage sestre "Služavke Malog Isusa!"

Vrlo sam sretna da vam još jednom od sveg srca mogu izraziti svoju zahvalnost za vašu ljubav prema siromasima. Kao što sam već rekla u pismu od 19.01. 2014. dar od četiri tisuće Eura za naš dom hendikepirane djece u Gahangi, puno nam je pomogao. Tako smo mogli nabaviti najpotrebnije stvari i hranu. Na fotografijama možete vidjeti nešto od toga, zatim našu djecu sa sestrama.

Još jednom VELIKA HVALA Vaš dar nama je veliki stimulans a ujedno pomoć našoj djeci; to nam govori koliko vi imate ljubav prema defektnoj djeci. Bog sam će vas nagraditi.

Želim vam blagoslovljenu Korizmu.

Bog vas blagoslovio!

Vrhovna poglavarica
Sestra Dativa NIKUZE

ODJECI DUŠE ...

„Odricanje sebe i spremnost na žrtvu“ Lk 10, 38-42

Isus se nalazi na putu u Jeruzalem. Približava se vrijeme Njegove muke i smrti na križu. Svjestan onoga što Ga čeka, vjerujući i prepuštajući se u Očeve ruke, svjesno ide prema završetku svoga ovozemaljskog života. Ide putem prema križu da nama pokaže koliko nas ljubi. Ide da položi svoj život da bismo mi mogli živjeti.

Kristova žrtva, tj. smrt na križu, dar je Boga Oca za nas. To je najveća objava Božje ljubavi. To je žrtva po kojoj smo spašeni, to je žrtva na koju smo pozvani. „Jer veće ljubavi nema nitko od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.“ (Iv 15, 13)

A kako mi prihvaćamo patnju? Koliko smo spremni žrtvovati se za dobro drugoga? Žrtvovati se za Ljubav? Žrtvujemo li sebe bez ljubavi, trpljenje postaje teško i rezultira nezadovoljstvom, razočaranjem, skrupuloznošću, sitničavošću, stalnim traženjem nesavršenosti i mana, ali pridružimo li je Kristovu križu, naša patnja dobiva smisao i snagu te možemo svoju patnju u vjeri prihvatiti, a tuđu dijeliti. Ta što zna čovjek koji nije trpio? Postoji zrelost, blagost, otvorenost i ljubav što može izrasti samo iz patnje.

Bez trpljenja i patnje nikad ne bismo mogli razumjeti tko je Bog. Patnja se može tumačiti samo u susretu s ljubavi, a ljubav postiže svoj najveći domet kada se dokazuje preko patnje.

Na izvoru ljubavi, u središtu Presvetog Trojstva, ljubav je neprekidno žrtvovanje. Mi smo stvoreni na sliku Presvetog Trojstva i sva patnja koju priносimo kao žrtvu pretvara nas sve više u ovu sliku. Na nebu će naše žrtvovanje biti naša vječna sreća, ali dok živimo u našem ljudskom tijelu ne možemo žrtvovati bez suza i krvi.

I putujući tako prema Jeruzalemu, znajući što ga čeka, pripremajući svoje srce za muku i bol, Isus se ne zatvara u sebe, ne misli samo na sebe, već prolazeći kraj kuće svojih dobrih prijatelja Lazara, Marte i Marije, odlučuje svratiti se k njima, pokloniti im malo vremena, dati im snage da ne klonu kada se dogodi što se ima dogoditi. Ali, hoće li oni prepoznati Njegovu nakanu?

Kao i uvijek, Marta ga radosno primi u kuću kao prava domaćica. Potom se usplahireno i zauzeto razletjela po kući da Ga što bolje ugosti. Na pameti joj ništa nije bilo doli materijalna okrjepa za goste i ništa drugo nije smatrala

važnijim, štoviše još se razljutila na sestru zašto joj ne pomogne oko pripreme jela i posluživanja. Ima tako puno posla, a ona sjedi i ni da bi pitala treba li joj što pomoći, a kamoli nešto napravila. Marta na prvo mjesto stavlja aktivnost, rad, usplahirenost, užurbanost. Sve je tome podredila: i molitvu, i meditaciju, i adoraciju Presvetomu koji joj se nalazi u kući. Važniji joj je rad, važnije joj je pokazati svoje sposobnosti, mogućnosti, pokazati se u što boljem svjetlu, a za razgovor s Isusom ako ostane vremena.

Toliko je bila zaokupljena onim što je ONA smatrala važnim, da je išla tako daleko da Isusa pozove da opomene njenu sestru što ju je ostavila samu posluživati jer nju ne želi poslušati. Usudila se tražiti od Isusa da je poslušaa, da izvrši njezinu volju. Nije razumjela da je Njemu više stalo do toga da provede malo vremena s njima, da im dade malo Božje okrepe, a ne da one Njemu dadu plodove svoga rada. I zato je primila opomenu: „Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno.“(Lk 10, 41) Ništa nije trebalo, samo saslušati Gosta, pokloniti mu koji znak pažnje, pitati Ga što želi i ispuniti Njegov mali zahtjev. Možda samo pružiti čašu hladne vode i saslušati Ga.

Na drugoj strani stoji Marija koja, čim Isus uđe u kuću, sjeda do Njegovih nogu, gleda Ga i sluša. Ne mari za sestru koja se stalno vrti po kući tražeći čime da ponudi goste, već se posve usredotočila na Isusa i upijala Njegove riječi, crpila duhovnu hranu. Ona zna da nije sve u materijalnoj okrjepi, zna da nekada treba jednostavno stati i pokloniti drugome samo malo svoga vremena. I zbog toga je primila Isusovu pohvalu: „Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.“(Lk 10,42)

Marija je pred očima imala samo Gosta; zanemarila je sebe kako bi se potpuno mogla posvetiti Njemu. Sigurno je imala štošta za napraviti: oprati pod, obrisati prašinu, zaliti cvijeće, spremiti odjeću; možda je baš tada htjela ukrasti malo vremena i učiniti nešto lijepo za sebe, no sve je to ostavila po strani podređujući sve Gostu. Prioritet joj je bio potreba drugoga, a ne njena vlastita. Vidjela je sestru kako trči po kući, kako žuri da što prije pripremi jelo, da ponudi goste najboljim što je u kući imala, ali nije toliko za to marila jer joj je bilo puno važnije prvo čuti što joj ima reći Onaj koji je došao u kuću, čuti što Mu treba, što želi i tada će djelovati.

Isus i nama dolazi svakog dana.

Kako Ga primamo?

Koliko sam vremena spremna prepustiti Isusu u molitvi, u šutnji, slušajući Njegov glas? Jesam li spremna potpuno se prepustiti Njegovu vodstvu ne mareći za svoje prohtjeve, ne stavlajući na prvo mjesto svoje želje i vlastitu volju? Ili se možda, poput Marte, usuđujem i Njemu predbacivati i govoriti Mu što da učini? Kada dođe vrijeme ili osjetim poticaj za molitvu, odazivam li se tom pozivu ili mu pretpostavljam posao?

Isus mi dolazi u svakom čovjeku, On je u svakoj mojoj sestri. Kakva sam prema njoj? Jesu li moje oči otvorene i žele li vidjeti potrebu moje susestre? Jesam li spremna otkinuti dio svog vremena da bi se posvetila njoj, da bi je saslušala, utješila, pružila joj potporu, olakšala joj teret, iskazala joj ljubav? Ili ću je još dodatno opteretiti svojim prohtjevima jer sam si ja zacrtala da nešto treba napraviti baš ovoga časa? Hoću li je osuditi ako sjedi u kapeli moleći, a ja ne znam čega bi se prije primila? Imam li uistinu toliko i tako važnog posla?

Imam li srca saslušati drugoga, imam li sluha čuti njegove potrebe, želje, ili to zanemarujem i namećem mu ono što je želim, činim onako kako ja smatram da treba biti umjesto da napravim kako je rečeno?

Isus se nalazi i u meni. Kako se odnosim prema Njemu u svom srcu? Jesam li uopće svjesna da je On dio mene, da sam ja Hram u kojem prebiva?! Koliko Mu se prepuštam? Osluškujem li u tišini Njegov glas ili želim svoju unutarnju prazninu ispuniti nizanjem molitve za molitvom nesvjesno brbljajući, ne misleći što govorim? Jesam li otvorena Njegovim poticajima? Slušam li što mi iz dubine progovara ili Ga gušim ne dopuštajući Mu da proviri na moje oči, da progovori mojim usnama, da učini korak mojim nogama, da mojim rukama čini dobro, da mojim srcem ljubi?

Jesam li spremna odreći se sebe, svojih zahtjeva, želja, svoje volje i sjesti, slušati i činiti što On hoće?

Kada nekoga volimo, sve smo spremni za njega učiniti. Jedva čekamo da ga sretnemo, da ga čujemo, da s njim razgovaramo. Bog nas voli i zato nam dolazi. Ako Ga uistinu ljubimo, primit ćemo Ga u kuću i pobrinuti se da što više vremena provedemo u zajedništvu s Njim. Njemu nije važno što ćemo Mu dati, čime ćemo ga pogostiti, već želi da samo malo budemo u zajedništvu s Njim, da čujemo što nam želi reći, možda da i mi Njemu kažemo što je u našoj nutrini, a možda jednostavno da sjednemo do Njegovih nogu i u tišini uživamo u međusobnoj prisutnosti.

Rad je svakako sastavni dio naše svakodnevice, no trebamo si znati ispravno postaviti prioritete. Ako je na našoj ljestvici ljubav prema Bogu i bližnjemu te svijest o Kristovoj stalnoj nazočnosti u nama i među nama na prvome mjestu, tada i naš rad postaje molitva, susret s Gospodinom koji nam svakodnevno dolazi u presvetoj Euharistiji. Kada smo toga svjesni, ono što nas ispunja i za čim čeznemo više neće biti vlastite potrebe i želje, već ćemo u joj većoj mjeri biti ispunjene radošću zbog učinjena dobra i iskazane ljubavi drugome, pa makar zbog toga trebalo podnijeti i žrtvu i odricanje, te ćemo zasluženo i mi moći čuti Isusove riječi: zaista si izabrala bolji dio koji ti se neće uzeti.

s. M. Martina Vugrinec

Pisma i zahvale malome Isusu

Dan posvećenog života, 2. veljače 2014.

Gospodine Bože, zahvaljujem Ti na ovome predivnome daru života. Hvala Ti za sve, za patnju, za radost, za siromaštvo. Dragi Bože, najviše Ti zahvaljujem na tome što imam roditelje i što su me potaknuli na to da idem za Tvojim stopama i da Te slijedim.

Hvala Ti što Ti mogu reći hvala, jer mnogi su koji to ne mogu, ili jednostavno ne žele reći zbog svog „ponosa“. Iako smo u 21. stoljeću i u modernome vremenu, ima još mnogo pobožnih vjernika, redovnika, redovnica, što je razlog više da Ti zahvalim. Ti si stvorio ljubav, nadu, vjeru... Hvala ti, Gospodine Bože, što sam odgojena u, zdravoj i pobožnoj obitelji i što si baš mene odabrao da Te slijedim na Tvome putu!

Ivka M.

Dragi mali Isuse!

Zahvaljujem ti na ovom divnom danu sa s.Lucijom i kandidatcima. Drago mi je što sam baš došla na Dan života, da ga provedem s njima. Bože, hvala ti!

Tea

Dragi mali Isuse!

Danas je dugo i zdušno iščekivani dan u mome životu.

Dan kada mogu zahvaliti Tebi, moj Isuse, na tolikim milostima.

Danas Ti, na dan Života, posebno želim zahvaliti za osobe koje su se borile za moj život, koje su me odgojile i koje su uvijek uza me, a to su moji roditelji. Oni su me odgajali u vjeri i prvi me podržali u mojoj odluci da želim biti redovnica.

Zahvaljujući njima, danas sam osjetila ljepotu dana Bogu posvećena života u katedrali pod svetom misom koju je predvodio Kardinal. Danas, na dan Bogu posvećenih osoba, osjećala sam se tako radosno.

U katedrali je sve bilo tako svečano. Bilo mi je tako lijepo vidjeti toliko velik broj Bogu posvećenih osoba. Hvala ti, Isuse, što si pored tolikog broja „ovčica“ odabrao baš mene da te slijedim, nadam se da ću do kraja izvršiti svoju zadaću.

Nikolina Džavić, kandidatica

Zahvaljujem ti, moj Oče, za sva tvoja dobročinstva koja si mi udijelio preko mojih roditelja, poglavara, preko svih ljudi koje si mi stavio na mome putu.

Hvala Ti, moj Oče, za moje roditelje koji su me odgojili u duhu vjere; hvala Ti za moje odgojitelje, a ponajviše za s. Luciju koja me prati molitvom, žrtvicama, majčinskom ljubavlju.

Hvala ti za sve moje poglavare koji mi pomažu u daljnjem rastu k Tebi, koji se brinu da ne skrenem s puta istine, ljubavi i mira i koji mi daju smjernice za moj redovnički život.

A ponajviše ti hvala, maleni Isuse, za dar poziva. Budi i dalje uza me i pomoz mi da očuvam dar poziva te da se žar ljubavi prema tebi nikada ne ugasi. Da rastem za tebe i u tebi napredujući na putu vječnoga spasenja.

Isuse, hvala ti za sva dobročinstva koja si mi udijelio, neka tvoju bol ublaži moje predanje tebi.

Hvala ti, Gospodine, za sve!

Valentina Šunjić, kandidatice

Samoodgoj u službi redovničkog identiteta

Iskustvo odgoja jest stvarnost koja obilježava naš život od samih početaka. Radnja je to koju od najranijih dana na nama vrše naši roditelji, bake i djeđovi, odgojitelji u vrtićima, učitelji, kasnije profesori... Iskustvo je to koje oblikuje naše ponašanje, ali i naš identitet, ono što je svojstveno meni kao osobi. Ovaj rad podijelila sam u tri djela. Na početku želim prikazati koji to sadržaji ulaze pod pojam odgoj, samoodgoj i formacija na koje sam nailazila u iščitavanju literature. U nastavku želim sagledati odgoj pod biblijskim vidom, a onda i u tumačenju crkvenog učiteljstva. Na kraju donosim govor o savjesti koji sam doživjela kao važan čimbenik u procesu samoodgoja.

Prema Enciklopedijskom rječniku odgoj je proces izgrađivanja, razvijanja i oblikovanja čovjeka u njegovim ljudskim odlikama. Odgoj ima opće, društveno-povijesno i individualno značenje. Njime se trajno prenose društveno-povijesna iskustva čovječanstva, stečevine kulture i civilizacije na nove naraštaje. Na individualnoj razini obuhvaća čovjekov razvoj na tjelesnome, intelektualnome, moralnom, estetskom i radnome području; oblikovanje racionalne, emocionalne i voljne sfere; stjecanje potrebnih znanja, umijeća i navika, razvijanje intelektualnih snaga i sposobnosti, izgradnju karakternih crta i svih pozitivnih odlika ljudske osobnosti. Odgoj omogućuje ljudsko oblikovanje svakoga čovjeka, a tijekom povijesti omogućio je razvoj ljudske

zajednice. U užem značenju, odgoj je izgrađivanje osobnosti njegovanjem pozitivnih ljudskih odlika.⁷ Samooodgoj je odgojni proces u kojem je odgajnik nositelj svojega odgajanja. U ranom djetinjstvu odgajanje pretežno usmjeravaju odgojitelji, ali usporedno sa sazrijevanjem odgajnika mora rasti njegova samostalnost. Bitna je uloga odgajanja priprema za samooodgajanje kao završni oblik odgajanja, jer je krajnja svrha odgoja samooodgoj u kojem odgajnik kao izgrađena osobnost preuzima i odgovornost za svoje postupke.⁸ U crkvenim dokumentima koji su usmjereni na problematiku odgoja javlja je pojam formacija od lat. *formatio* što znači davanje oblika, tvorba, stvaranje, oblikovanje; ukupnost oblika, sklop, sastav.⁹

Polazeći u svom izlaganju od teminoloških postavki, mislim da je nezaobilazno svratiti pogled na Sveto pismo po ovom pitanju. Osvrćući se osobito na Novi zavjet Isusa promatramo kao odgojitelja najprije apostola, a onda učenika i svih onih koji su išli za njim. Isus stalno podučava svoj narod, on pokušava oblikovati njegovo ponašanje, ali i njegov identitet. Isus uči svoj narod moliti, ljubiti, opraštati... Zanimljivo je, s druge strane, motriti njegove učenike i vidjeti gdje je uočljiv njihov samooodgoj. Kada, na primjer, Petar nakon noći u kojoj nije bilo ulova i sav iscrpljen lomi svoju volju i na Isusu riječ baca mreže ponovno u osvit dana. Ili kad je oprostio Mariji Magdalenici koja radikalno mijenja svoj način života i postaje učenica Isusova... ili kod poziva Mateja carinika koji od poreznika koji je ubirao od siromaha više nego što je trebao postaje onaj koji je svoje bogatstvo podijelio siromasima. Zanimljivo je uočiti da je Isusov intervent u njihov život izazvao na promjenu, na obraćenje koje je temelj svakog samooodgoja koji ima za cilj privesti još bliže Bogu koji je sam inicijator poziva na obraćenje.

Crkveno učiteljstvo u svojim dokumentima koje upućuje redovnicima, potiče ih na cjeloživotno usavršavanje članova na duhovnom, teorijskom i tehničko-kulturalnom polju.¹⁰ Važno je da Isusov duh prožme sve razine čovjekova života kako bi se pojedinac razvijao u svoj sveukupnosti djelovanja koje mu je također Bog darovao. Gospodin je obećao svojim učenicima Duha Svetoga koji će ih upućivati u svu istinu, a njegova prisutnost zahtjeva dva stava kod subjekta, to je, prvo, poniznost onoga koji se povjerava mudrosti Božjoj, i drugo, znanje i prakticiranje duhovnog razlikovanja. Veličina Marijine prisutnosti u redovničkoj formaciji jest u ulozi majke i uzora, a Crkva je znak utjehe i nade te izvor hrane za životi posvećenje.¹¹ U samoood-

⁷ Usp. <http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=54318> (25. 02. 2014.)

⁸ Isto

⁹ Isto

¹⁰ PC 18

¹¹ KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŠTVA APOSTOLSKOG ŽIVOTA, Smjernice za formaciju u redovničkim ustanovama, u: *Crkveni dokumenti o posvećenom životu*, Viktor Nuić (ur.) Zagreb, 1997., str. 234-278.

goju bitno je pozivati osobnu savjest i osobnu odgovornost da se čuvaju vrijednosti redovničkog života. Odgovor pojedinca treba biti pažljiv, nov i ozbiljan.

Samoodgoj je zahtjevan proces u kojem bitan utjecaj ima, na prvom mjestu, Gospodin uz poticaje Duha Svetoga, zajednica u kojoj pojedinac živi i sam subjekt, koji je vršitelj samoodgoja, sa svojom savješću. U nastavku izlaganja želim jasnije prikazati stvarnost savjesti koja je glas Božji u nama, kako smo tu učili na vjeronauku. Prema nauku Drugog vatikanskog koncila čovjek ima u svoje srce upisan zakon koji poziva čovjeka da čini dobro, a izbjegava zlo. U izvršavanju tog zakona očituje se čovjekovo dostojanstvo ali i zakon po kojem će biti suđen. Savjest je najskrovitija jezgra i središte čovjeka, gdje je on sam s Bogom, čiji glas odzvanja u njegovoj nutrini.¹² Odrasla osoba više se ne pita smije li nešto učiniti ili ne, ona se preispituje zašto nešto čini i u tome se sastoji zalaganje odrasle osobe da proanalizira određene vrednote i ugradi ih u svoj život. Preispitujući svoju motivaciju odrasla osoba pokazuje da je zrela i odgovorna, odnosno da se ravna i djeluje prema savjesti.¹³ Postoje oblici savjeti: prepleksna, laksana i skrupulozna savjest. Zamršena (perpleksna) savjest je uzrokovana prolaznim ali snažnim poremećajem sposobnosti prosuđivanja, zbog kojeg čovjek stavljen pred neku odluku vidi samo mogućnosti za grijeh; ako je ikako moguća odgoda, treba se najprije posavjetovati, ako ne, treba odabrati ono što je za savjest "manji grijeh", ovdje grijeha nema jer nema slobode volje. Popustljiva (laksana) savjest okarakterizirana je kao konstitutivna zakržljaloš ili postupno otupljivanje savjesti kao sposobnosti ili lakoumnost koja je postala navikom da se oblikuje krivi sud savjesti kako bi se izbjegle teške moralne obveze. Skrupuloznost je poremećaj odgovornosti odnosno otvorenosti Božjoj riječi ljubavi, bijeg od odgovornosti i od vlastite savjesti; može joj se pristupiti s psihološke i religiozno-moralne strane. Savjest ima trostruko djelovanje: prvo, to je sposobnost da nešto procijenimo kao dobro ili zlo; drugo, prije čina se javlja kao poticaj, obveza ("čini"), ili kao zabrana ("ne čini"); i treće, poslije učinjenog djela javlja se osuda, kazna, prijetnja u osjećaju grižnje savjesti, krivnje, nemira i straha, ili pohvala, sreća, nagrada u osjećaju mira, zadovoljstva i radosti. Savjest se često povezuje uz naše djelovanje, ali ona obuhvaća cjelokupnu osobu, um, srce i volju. Iz navedenog proizlazi da je govor o odgoju savjesti govor o sazrijevanju i odgoju čovjeka kao osobe. Savjest postaje norma djelovanja ako je sigurna i istinita. Dobro formirana savjest pretpostavlja svijest i priznanje vlastite ograničenosti, smisao za kajanje i neprestano obraćenje.¹⁴ Prava savjest je izraz odgovor-

¹² GS 16

¹³ Petar ŠOLIĆ, Odgoj kršćanske savjesti, u: *Crkva u svijetu*, Vol.17 No.3, 1982., 210-220.

¹⁴ Isto. 212.

nosti i zrelosti dotične osobe, ona je izraz onog najdubljeg, najvažnijeg, i najvrednijeg kod jedne osobe, ona je izraz nutrine, izraz je čovjekova srca. Upravo stoga važno je u odgoju savjesti voditi računa o čovjekovoj individualnosti i slobodi, o motivacijama određenih ponašanja, djelovanja i zahtjeva. Sredstva u odgoju savjesti su ispit savjesti, duhovno vodstvo i sakrament pokore. Bitne dimenzije kršćanske savjesti su: budnost, duh velikodušnosti, blaženstva i maksimuma, a ne zadovoljavanje onim što je dopušteno. Temelj kršćanske savjesti proizlazi iz nasljedovanja Krista da bismo bili i ponašali se kao On, da bismo bili drugi Krist (*cristianus alter Christus*).¹⁵ Nasljedovanje Krista cilj je i svrha našeg redovničkog posvećenja kojim se usavršuje krsno posvećenje, kako stoji u našim Konstitucijama.¹⁶

Formacija treba doseći samu osobu u dubini tako da njezino držanje u važnim trenucima, ali i redovitim životnim okolnostima može objaviti njezinu potpunu i radosnu pripadnost Bogu. Budući da je cilj redovničkog života suobličenje Gospodinu Isusu i njegovu posvemašnjem žrtvovanju, formacija mora osobito tome težiti. Formacija mora biti ukupna, odnosno mora obuhvaćati osobu cijelu, u njezinoj individualnosti, u ponašanju, kao i u nakinama. Formacija nikad ne prestaje zbog njezine težnje za preobrazbom cijele osobe.¹⁷ Osvrćući se na elemente bitne za samoodgoj: sama osoba, Bog, osobito treća božanska osoba, Duh Sveti, Marijin lik, Crkva – naša majka, zrelost, odgovornost, savjest... pitanje koje ostaje jest: Želim li ja to? I zašto ja to želim? Koja je motivacija moga samoodgoja? Mi smo odabrale slijediti Isusa Krista što znači uvijek kretati na put, čuvajući se okoštalosti i ukočenosti kako bih mogle dati živo i istinito svjedočanstvo za kraljevstvo Božje na ovome svijetu.¹⁸

s. M. Marta Vunak

¹⁵ Usp. isto. 214.

¹⁶ Čl.1. i čl. 55-56. Konstitucija Družbe sestara Služavki malog Isusa, Zagreb, 2010.

¹⁷ Usp. IVAN PAVAO II. *Vita consecrata*. Posinodalna apostolska pobudnica episkopatu i kleru, redovima i redovničkim društvima, društvima apostolskoga života, svjetovnim ustanovama i svim vjernicima o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu, u: *Crkveni dokumenti o posvećenom životu*, Viktor Nuić (ur.) Zagreb, 1997., str. 322-404.

¹⁸ Usp. KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŠTVA APOSTOLSKOG ŽIVOTA, Smjernice za formaciju u redovničkim ustanovama, u: *Crkveni dokumenti o posvećenom životu*, Viktor Nuić (ur.) Zagreb, 1997., str. 234-278.

POKOJNE SESTRE

s. M. Franka (Mara) Čalić

(rođ. 9. listopada 1921. - + 2. siječnja 2014.)

U četvrtak, 2. siječnja 2014. godine, preminula je u 93. godini života i 69. godini redovništva, u Domu sv. Josipa u Vitezu naša draga sestra. M. Franka (Mara) Čalić. O njezinu životu i požrtvovnom radu progovorila je provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – na misi zadušnici u rodnome mjestu pokojne sestre Franke – Čardaku – 4. siječnja 2014. godine. Svetu misu zadušnicu u crkvi *Žalosne Gospe* u Čardaku predslavio je mjesni župnik – vlč. Pavo Kopic, uz suslavlje vlč. Ante Perića, vlč. Marka Stipića i vlč. Bartola Lukića. Na misi je sudjelovao velik broj sestara, na čelu s časnom majkom – s. M. Radoslavom Radek, provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom zagrebačke provincije – s. M. Katarinom Penić-Sirak, kao i nećaci i rodbina pokojne s. Franke, te vjernici župe Čardak.

U svojoj propovijedi vlč. Pavo je podsjetio na konkretna svjedočanstva života pokojne s. Franke, te zaželio da se takva svjedočanstva života prenose naraštajima koji dolaze. Nakon popričesne molitve u ime svih sestara Služavki Maloga Isusa od pokojnice se oprostila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – čiji govor donosimo u cijelosti. U ime mještana od pokojne se s. Franke oprostio vlč. Anto Perić, koji je podsjetio da je još iz djetinjstva njegova mama povezana s pokojnom s. Frankom. Obraćajući se Časnoj Majci, provincijskoj glavarici i svim sestrama vlč. Anto je kazao: *U ovom trenutku ne bih izražavao sućut, već bih radije rekao: Čestitam! Čestitam, jer u nebu imamo zagovornika. Vjerujem, kazao je nadalje vlč. Anto, da u nebu imamo još jednog jačeg molitelja.*

Nakon mise zadušnice pogrebna povorka se uputila na sestarsko groblje u župi Čardak, na kojemu je pokopana sestra Franka. Obred pogreba vodio je također vlč. Pavo Kopic.

Zahvaljujući Bogu za životno svjedočanstvo pokojne s. Franke, prisjetimo se njezine ponizne i usrdne molitve, požrtvovnoga rada i sestrinske ljubavi koju je pružala kako u susretu sa sestrama, tako i u susretu sa siromasima za koje je uvijek imala lijepu riječ i komad kruha. Neka odlazak naše drage sestre urodi plodom svetih zvanja!

Oproštajni govor provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić – pri kraju mise zadušnice

Čardak, 4. siječnja 2014.

Draga časna Majko Radoslava, poštovani svećenici, drage sestre i draga rodino naše sestre Franke, dragi prijatelji i vjernici!

U ime sestara Služavki Maloga Isusa želim reći nekoliko crtica iz bogatoga života naše drage sestre Franke.

Rođena je ovdje u Čardaku 9. listopada 1921. godine od roditelja Mate i Eve, rođ. Knežević. Bila je prvo dijete u obitelji. Kao najstarija, čim je mogla, pomagala je roditeljima u svemu: vodila je brigu o braći Mati, Jozi i Marku, koji je preminuo mlad, o sestrama Mandi i Ivki. Sve ih je često i s velikom brižnošću spominjala.

U rodnom Čardaku je upoznala sestre Služavke Maloga Isusa koje su je učile čitati i pisati. Ovdje je sazrijevao njezin duhovni poziv. Zaželjela je postati sestra redovnica.

U novicijat je, sa još deset sestara, ušla 1944. godine. Odgajala ju je učiteljica sestra Fabijana. Prve svete zavjete je položila pred vrhovnom glavaricom – majkom Manetom Lučić – u sarajevskom Betlehemu na veliku Gospu 1945. godine. Tada je dobila redovničko ime Franka, po majci majke Manete.

Kao mlada sestra poslana je u Hankompaniju-Vitez, (1945.-1949.), zatim u Zagreb, samostan Antunovac (1950.-1958.). Služila je u župi Resnik, gdje su bili oci dominikanci, zatim u Maksimiru i Stenjevcu.

U Bosanskom Brodu je radila šest godina (1971.-1978.), zatim je premještena u samostan Doloroza, gdje je ostala do rata 1992., kada je počelo teško razdoblje izbjegličkoga života. Boravila je u zajednici u Naumovcu, zatim u Slavonskome Brodu. Čeznula je za Bosnom i čim je bio moguć povratak (1996.), poslana je u Gromiljak, a kada je završen Dom svetog Josipa, vratila se u Vitez, gdje je i započela svoj redovnički život.

Draga sestro Franka, danas si nas okupila na molitvu, ovdje u Tvojoj crkvi pred žalosnom Gospom koju si toliko častila. Najradije bih samo u srcu prebivala što sam od Tebe naučila i čula. Mi, Tvoje sestre, uvijek smo Te vidjele samozatajnu, kao veliku moliteljicu i radnicu. Od Tebe smo učile voljeti prirodu, poštivati Stvoritelja i stvoreno. Zorno si nam pokazivala kako majka zemlja daje čovjeku sve što mu je potrebno za život. Pričala si nam o patnji, osobito onoj prouzrokovanoj ratovima. Sjećam se s koliko boli si mi pričala kako si doživjela i proživljavala strašni događaj u Burića štali, kako su tu nestali Tvoji mili. Već tada, u svojoj 21. godini, vidjela si mnogo zla i patnje. Slično si proživljavala i progonstvo iz samostana u Vitezu, odakle si 1949. s drugim ses-

trama bila protjerana. Tada si imala 27 godina. Kazivala si nam kako si voljela redovničko odijelo i kako si ga morala ostaviti, kako ti je gospođa Karin za bijeg dala civilno odijelo. U Hrvatskoj si ponovno našla sestre i smiraj. Gdje god si bila, puno i teško si radila obrađujući zemlju, pripremajući jelo za sestre i djecu u Maksimiru. Velik je bio mali komadić kruha kojega si, noseći ispod pelerine, čuvala za gladnu djecu i mlade. Nadasve si se radovala povratku u Bosnu. Među prvima si došla u Bosanski Brod, gdje smo imale samostan, a kada je obnovljena Doloroza, rado si živjela sa svojim i među svojim. Nije dugo potrajalo i po treći put si morala sve ostaviti i bježati. Sestrinskom brižnošću si pričala o svojoj obitelji, o braći, o sestrama, o nećacima. Radovala si se kada Te nazovu, kada Ti dođu...

Kada Ti je bila potrebna pomoć, poslana si u Vitez – u kuću njege. Kad si došla u Vitez, obilazila sam s Tobom samostan, a Ti si mi pričala kako je nekada bilo, kako ste išle u crkvu, kako si trčeći radila, kada si za čas pomuzla 12 krava, kako je crkvice na stanici uvijek bila puna vjernika i djece. U molitvi i u radu Tvoj krhki životni luk se lagano privijao zemlji. Kad sam Te nedavno posjetila, zatekla sam Te kako stojiš naslonjena uz prozor i gledaš u obližnju školu. Pitala sam Te kako si, a ti si mi kazala kao iz sobe izlaziš, i na prozor dolaziš, za vrijeme velikog odmora, da gledaš djecu dok se igraju i prolaze, dodavši kako za njih tada moliš i kao ih blagoslivljaš. Bila si njihov anđeo, a da nisu ni znali. I tada sam ostala zadivljena Tvojom dobrotom. Dok si god mogla hodati, bila si prva u kapelici uz euharistijskoga Isusa. Do zadnjega si daha bila uz nas i s nama. Hvala Ti, draga naša sestro Franka. Nedostajat ćeš nam puno. Vjerujemo da si prošla ovozemaljski prag i da si susrela Zaručnika soje duše.

Vjerujemo kako gledaš sveto lice Onoga kome si služila. Vjerujemo da si i nas, sve koje si poznavala, ponijela u duši pred Očevo lice i da se za nas moliš. Pri odlasku si molila oprostjenje od svih, a mi Te danas molimo da nam oprostiš što nije bilo dobro i živom vjerom vapimo da počivaš u miru Božjemu. Hvala Ti, draga sestro Franka, za sve! Neka Ti je laka ova zemlja koju si voljela.

Pokoj Vječni daruj joj Gospodine!

s. M. Elekta (Ana) Žolo **(rod. 8. srpnja 1923. - +12. veljače 2014.)**

U večernjim satima dana 12. veljače 2014. godine, okrijepljena Otajstvima naše svete vjere, u 91 godini života i 70 godini redovništva, u samostanu sv. Josipa na Šinama, blago je u Gospodinu preminula naša draga sestra Elekta Žolo.

Posljednji ispraćaj naše drage i Bogu vjerne s. Elekte Žolo (8. 07. 1923.–12. 02. 2014.), bio je u petak, 14. veljače na splitskom groblju Lovrinac. Svetu Misu zadušnicu u kapeli na groblju predvodio je njezin rođak dominikanac pater Luka Prcela.

Na sv. misi i sprovodu bili su svećenici: pater Stanko Prcela OP, pater Iko Mateljan, OP, pater Jozo Ćirko OP, pater Nikola Dugandžić OP, pater Petra Galić OP, karmelićani o. Branko Zebić i o. Smiljo Brnić, mons. Josip Delić, mons. Mile Vidović, don Ante Mateljan, don Anđelko Dukić, don Luka Jozić, don Josip Dukić st., don Ante Vojnović, don Lovre Žuljević, don Ljubo Bodrožić, don Vjencelsav Kujundžić, don Franjo Krsto Frankopan. Uz rodbinu iz Košuta i Trilja, te brojne sestre Služavke Malog Isusa iz većine zajednica u Provinciji, bilo je i više sestara drugih redovničkih zajednica u Splitu, te vjernika susjeda sestara na Šinama.

Ana s. Elekta rođena je 8. srpnja 1923. u Košutama kod Sinja, od oca Ante Žolo i majke Anđe, koja je rođena u obitelji Mate Mateljana i Pere rođene Odrlijn.¹⁹ Otac Ante umro je u 40 godini života, prije rođenja svoje kćeri s. Elekte, koja je još bila pod majčinim srcem. Dobra žena majka Anđa, tetka Đuka, kako su je svi mještani zvali, kao mlada udovica, u ljubavi i vjeri, u skromnosti i poštenju, odgajala je svoje troje djece: osmogodišnjeg sina Luku, dvogodišnju kći Ivu (s. Tugomilu) i Anu (s. Elektu) koju je uskoro rodila. Kao udovica živjela je 66 godina, vjernički, po Božju. Bez novčane potpore, trudom žuljnih ruku, molitvom i pouzdanjem u Boga i Majku Božju, s krunicom u ruci, blagim osmjehom i mudrim savjetom, upućivala je svoju djecu u život. Starija kći Iva 1938. godine odlazi u Bogoslovno sjemenište u Splitu, gdje pomaže u sestrama Služavkama Maloga Isusa u domaćinskim poslovima. Potaknuta Božjom milošću i uzornim primjerom sestara i sama odlučuje biti redovnica. Dolazi u samostan u Sarajevo, gdje 15. kolovoza 1942. polaže zavjete kao sestra Tugomila. Primjer sestre Tugomi-

¹⁹ Matična knjiga Provincije sv. Josipa Družbe sestara Služavki Malog Isusa, Split; I. Žolo, *Rodoslovlje prezimena Žolo*, u: *Triljski most*, List za kulturu, Kulturno društvo Trilj, broj 3., 2008., str. 87-89.

le slijedi i njezina mlađa sestra Ana, koja u rujnu 1939. dolazi u Bogoslovno sjemenište u Splitu, i pomaže sestrama u domaćinskim poslovima, i odlučuje se za redovnički život. Prije polaska u samostan u Sarajevo, koncem kolovoza 1942., pošla je pozdraviti se s majkom i rodbinom, skupa s kandidaticom Jelom Lovrić, budućom s. Otilijom, koja je bila s njom u Bogosloviji. Pri tome su imale teškoća radi ratnih prilika, jer je u to vrijeme na Klisu je bila talijanska vlast i za doći do Sinja trebalo je imati propusnicu. Posredovanjem strica s. Otilije Šimuna Lovrića uspjele su, uz veliki rizik, nekim vozilom, doći do Sinja. Sestra Otilija posredovanjem strica fra Jerke Lovrića dobila je propusnicu za povratak iz Hrvaca do Splita, a s. Elekta je zaobilaznim putem pješice, dugim pješačenjem, iz Košuta došla do Omiša. U samostanu u Omišu čekala ju je s. Otilija, koja je iz Splita došla parobrodom. Parobrodom su nastavile put prema Metkoviću. Prenoćile su u našem samostanu, a rano ujutro vlakom pošle prema Sarajevu. Već na drugoj stanici počele su za njih nove nevolje. U vlak su ušli vojnici i počeli s premetačinom. Obito su neugodni prema njima dvjema, jer su ih po odjelu prepoznali kao buduće redovnice. Žene koju su bile prisutne u vlaku nastojale su ih zaštititi od provokacija i maltretiranja. Njih dvije bile su uvjerene da ih prati zagovor Majke Božje. Znale su da njihovi kod kuće mole, da tog jutra Anđo-Đuka majka s. Elekte pješke hodočasti iz Košuta Gospi u Sinj, i moli se da sretno stignu u Sarajevo, kako zapisuje s. Elekta. Tako su 3. rujna 1942. sretno stigle i primljene u kandidaturu u samostanu "Betlehem" u Sarajevu. Sestra Elekta započela je novicijat 14. kolovoza 1943., a privremene redovničke zavjete položila 15. kolovoza 1944. u Sarajevu.

U ratnom vihoru 1943. godine s. Elekta, koja je tada bila u Sarajevu, sa svojom majkom Anđom-Đukom i s. Tugomilom, kao i mnogi Košučani, doživjela je bolni udarac. Dana 24. rujna 1943., u vrijeme jematve grožđa, pripadnici njemačke SS divizije Prinz Eugen su u Košutama, zarobili 50 osoba. Od zarobljenih 50 osoba 40 ih je stradalo na obližnjem Kukuzovcu. Među njima nastradali su Luka Žolo brat s. Elekte, mladić u 29 godini, najstariji stric s. Elekte Petar Žolo, koji je imao 13 djece, njegov sin Jakov u 30 godini, te Žolo Ante sin strica s. Elekte Ivana i strine Anđe u 18 godini života. Bili su žrtve pokolja koji se dogodio na Kukuzovcu.²⁰ Sestra Tugomila u svojim zabilješkama na dan 24. rujna zapisuje: "Brat poginijo na današnji dan 1943. g., Kukuzovac. Poginulo je 12 Žolića stari od 18 god. do 60 g."²¹ Na sutrašnji

²⁰ Božo i Miljenko Marić, *Tragom jednog zapisa*, u: *Triljski most*, List za kulturu, Trilj, broj 1., 2006., str. 64-68.

²¹ Jacob Koch, SVD, *Vodič kroz život*, Bogu u susret, kratke misli za svaki dan, Družba sestara milosrdnica, Zagreb. Knjigu je dobila s. Tugomila 15. 09. 1979. u Trilju. Nakon smrti s. Tugomile 11. studenoga 1997., uzela ju je s. Elekta. Ovu knjižicu s. Tugomila i s. Elekta brižno su iščitavale, meditirale, za njih upečatljive riječi podcrtavale, a sve za njih važnije događaje određenog dana kratko su rukopisom zabilježile i na njih se osvr-

dan 25. rujna zapisuje: "Braj rođendan 1914."²² Pater Luka, oživljujući korijene s. Elekte u spomenu na ovaj tužni događaj, istaknuo je u homiliji duboku vjeru kao bitnu životnu poveznicu u životu majke Anđe-njegove tetke Đuke i njezinih kćeriju s. Tugomile i s. Elekte. Trećeg dana nakon ubojstva na Kukuzovcu, njemačko zapovjedništvo je dozvolilo rodbini da preuzme i pokopa svoje najbliže. Tako su se žene iz Košuta uputile tražiti tijela svojih najmilijih. Pater Luka nadahnut vjerom tetke Đuke istaknuo je kako je tetka Đuka uzela u svoje ruke neko uže, s tugom u srcu i vjerom u Boga Svemogućeg, i uputila se prema Kukuzovcu. Približivši se mjestu stradanja prvog na kojeg je naišla bilo je beživotno tijelo njezina sina Luke. Kao majka Makabejka smogla je snage i na svojim leđima 6-7 kilometara nosila ga do groblja u Trilju. Kako je velika vjera majke Đuke, koja je poput Majke Marije primila u svoje naručje mrtvo tijelo svoga Sina, a Đuka svoga mrtvog sina jedinca tolikim putem nosila. Pater Luka je zaključio da su se riječi sv. Pavla, pročitane u misnom čitanju, oživotvorile u životu tetke Đuke, njezinih kćeriju s. Tugomile i s. Elekte. "Tko će nas rastaviti d ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje. U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. Uvjeren sam dosita: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti ni sadašnjost ni budućnost, ni sile ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem."(Rim 8, 35-39) Očeličene patnjom još više su se suobličile Kristu, potpuno se predale u Božje ruke. Sestra Tugomila i s. Elekta posvećivale su se kao sestre Služavke Malog Isusa, nesebično služeći Kristu u bližnjima. Molile su za svoju majku, za svu svoju rodbinu, za svoje Košute i Trilj. Majka Anđa-tetka Đuka, u svojoj obitelji, u župskoj zajednici sv. Mihovila u Trilju i šire, bila je tih i nenametljiv, svijetli i prepoznatljiv znak žene koja moli, tješi, savjetuje, bodri na dobro, pomaže potrebne. Svakodnevno moli za ustrajnost u svetom zvanju svojih kćeriju s. Tugomile i s. Elekte, da budu dobre sestre. Moli za svećenike i časne sestre, savjetuje mlade da žive po Božju, potiče ih da se odazovu Gospodinu na Bogu posvećeni život, molitvom prati one koji su prihvatili duhovni poziv. Moli za mladiće dok su na odsluženju vojnog roka, za muževe koji su na

nule. Većinu bilješki je zapisala s. Tugomila. Tu su datumi vezani uz rođendan Utemeljitelja, uz dan njegova ređenja za svećenika, posvećenja za biskupa, blagdane Družbe, Provincije, bilješke uz datume proslave svih mladih misa svećenika rodnom iz Košuta i Trilja, bilješke o datumu smrti rodbine iz Žolića, Prcelića, Mateljana i druge rodbine, datumi i misli vezani uz važnija događanja u Crkvi i župi Trilj, te bilješke uz ratna stradanja u Domovinskom ratu i uz slobodu Hrvatske. Pravi kratki duhovni biseri koji održavaju kako jedna redovnička duša živi i osjeća s Crkvom, sa svojom Družbom, sa svojim narodom, s bližnjima, kako se po Božju živi i djeluje.

Ovu rečenicu je s. Tugomila zapisala je na dan 23. rujna, str. 300. Dalje: "Zabilješke u Vodiču kroz život". Zabilješke u *Vodič kroz život*.

²² Isto, str. 301. Brat Luka Žolo rođen je 25. rujna 1914.

poslu, za majke da mognu dobro odgajati djecu. Brojna svećenička i redovnička zvanja iz Košuta, uz milost Božju, sa sigurnošću se može reći, plod su molitava, savjeta i poticaja tetke Đuke, s. Tugomile i s. Elekte. Uistinu je bila duhovna majka svih svećenika i časnih sestara u župi Trilj i šire. Stoga je pater Luka u homiliji s pravom zaključio da nije bilo molitava i duhovnih poticaja i korisnih savjeta tetke Đuke, s. Tugomile i s. Elekte pitanje da li bi bilo toliko brojnih duhovnih zvanja iz Košuta, Trilja i Vedrina, kao ni samostana sestara Služavki Malog Isusa u Košutama. Istaknuo je da je ovo prigoda da se izrekne zahvalnost Gospodina za te duhovne darove koje je udijelio preko dobre tetke Đuke i njezinih kćeriju s. Tugomile i s. Elekte. U ovoj godini koja je u Crkvi posvećena poslanju obitelji i poslanju Bogu posvećenih osoba imamo pred nama svijetli lik Anđe-tetke Đuke, žene koja je voljela Isusa, koja molila Isusa za posvećenje obitelji i za redovnička i svećenička zvanja. U svojoj kući u Žolića, u župskoj zajednici u crkvi sv. Mihovila, u kapelici samostana sestara Služavki Malog Isusa u Trilju gdje je živjela uz svoju kćer s. Tugomilu i sestre zadnjih godina svog života i tu umrla 18. srpnja 1988. godine. Na dan smrti pokojne majke Đuke, s. Tugomila na karti, na kojoj je znakovito Michelangelova Pieta, koju je poslala s. Elekta u Zadar, zapisuje da je ujutro u sedam sati bila pjevana sv. misa za dušu majke Đuke, a u osam sati u samostanskoj kapeli sv. misu za njezinu dušu imao je fra Bone Prcela, a "oko 10 sati došao je Luka (Prcela), Šipuša, Ivišinka, Martin, Nena i Draga i imao je sv. misu ... Svi su za te pitali i svi te pozdravljaju."

Nakon položenih privremenih zavjeta s. Elekta dolazi na službu u Doboj, odakle su sestre potjerane odlukom civilnih vlasti 1949. godine. Uz nemale teškoće u tom metežu dolazi u samostan sv. Ane u Splitu, gdje ostaje šest mjeseci. Iz Splita odlazi u samostan u Maksimiru u Zagrebu, gdje je 15. kolovoza 1950. položila doživotne zavjete. Ovdje radi kod nezbrinute djece u Maksimiru. Godine 1952. odlazi kod otaca kapucina u Rijeku, gdje četiri godine vrši službu sakristanke i uređuje crkvu Gospe Lurdske. I ovdje je imala teškoće s obzirom na dozvolu boravka, jer je Rijeka tada bila pod Italijom. Od 1954. do 1960. živi i radi u kapucinskom samostanu u Dubrovniku, a zatim godinu dana u samostanu u Prčanju. Godine 1962. dolazi u samostan sv. Ane u Splitu, i 20 godina požrtvovno radi kao njegovateljica u domu za starije osobe na Lovretu, sve do ulaska u mirovinu 1982. godine. U službi njegovateljice iskazala se kao brižna majka i sestra starcima, žena vjere i odlučnosti kad su bila u pitanju prava na duhovne potrebe bolesnika, koja u to vrijeme nije bilo moguće ostvariti bez teškoće. Nakon mirovine odlazi na župu sv. Josipa u Zadar-Plovanija, gdje radi kao domaćica. Godine 1993. narušenog zdravlja dolazi u samostan na Šinama, u kojem ostaje do smrti. Iako slabijeg zdravlja, prema svojim mogućnostima, pomagala je sve do nedavna u domaćinskim poslovima zajednice. Bila je žena molitve, reda i rada. Molitvom je pratila svoju rodbinu u njihovim potrebama. Djetinjom

radošću radovala se njihovu duhovnom napretku i svakom drugom dobru, a suosjećala s njima u teškoćama.

U homiliji je pater Luka istaknuo vjernički lik s. Elekte, njezinu duhovnu veličinu i vjeru u jednostavnosti života potpunog predanog Gospodinu, u povezanosti s duhovnim veličinama njezine majke Anđe-tetke Đuke i sestre s. Tugomile. Njezin život bio je sažet i protkan riječima psalmiste, koje je toliko voljela i životno molila i ostvarivala: "O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna. ...Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slaviti... Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži." (Ps 63).

Prije ispraćaja na vječni počinak od s. Elekte riječ oproštaja uputila je provincijalka s. Anemarie Radan. Svoj govor je završila riječima: "Zahvaljujemo Gospodinu za život naše drage sestre Elekte. Bila je tiha, požrtvovna i odgovorna na dužnostima. Znala se žrtvovati za Boga, bližnjega i svoju Družbu. Bila je radosna i ugodna u zajednici. Iako bolesna i slaba rado je molila i strpljivo podnosila svoju bolest, godine i nemoć. Svoj redovnički život je ispunila kao mudra djeвица, skromna, jednostavna, požrtvovna i sretna u svom pozivu, kojoj nije ponestalo ulja ljubavi i dobrote prema Bogu i bližnjemu. ... Draga s. Elekta, Gospodin ti bio vječna nagrada za sve dobro koje si iz ljubavi prema Gospodinu iskazivala bližnjima. Trudila si se živjeti po Božju, biti Božja. Gospodin ti bio vječna radost u rajskoj slavi." Nakon sv. mise povorka se uputila prema samostanskoj grobnici sestara Služavki Malog Isusa, u koju je uz molitvu položen lijes s tijelom s. Elekte, dok su sestre pjevale *Salve Regina*.

Draga s. Elekta, pošla si u kuću Očevu. Skupa sa svojom s. Tugomilom, koja je umrla 11. studenoga 1997. i pokopana u istu grobnicu na Lovrincu u koju su položeni i tvoji zemni ostaci, uživaj u rajskoj slavi, moli pred Gospodinom za nas i čekaj zoru uskrsnuća s Kristom!

s. Maneta Mijoč

Svjetlost vječna svjetlila njima ...

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Milan Križan,	otac s. Monike
† Marija Dukić,	sestra s. Zvezdane
† Stipe Bosančić,	otac s. Laudes
† Ante Raos,	brat s. Renate
† Luka Jurković,	brat s. Virginije

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Ruža Kovačević,	majka s. M. Bertile Kovačević
† Ljuš Dokić,	otac s. M. Tereze Dokić
† Pero Paradžik,	brat s. M. Rudolfe Paradžik
† Tomko Bilić,	otac s. M. Danice Bilić
† Anto Tikvić,	brat s. M. Mirande Tikvić

Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svjetlila njima!

Zahvale

Drage sestre,
prigodom smrti moje sestre Marije Dukić od srca zahvaljujem na izrazima sućuti, blizine i molitve vrhovnoj glavarici s. Radoslavi Radek i svim drugim našim sestrama koje su mi pokazale u tim trenucima svoju blizinu. Posebno zahvaljujem provincijalki s. Anemariji Radan, sestrama iz zajednice u Košutama s kojima su moja sestra i njezin

muž bili povezani, te sestrama moje zajednice *Josipovac* u Mandaljeni i svim sestrama naše provincije, koje su prisustvovala sahrani, pogotovo što ja to, radi bolesti, nisam mogla.

Uvjerena sam da je moja dobra sestra Marija, koja je sa svojim mužem gotovo svakodnevno prisustvovala sv. misi i molila za duhovna zvanja u našoj Družbi, kod Maloga Isusa i da nas zagovara svojim molitvama.

s. Zvezdana Mateljan, Mandaljena

Naša draga časna majko, sestro Radoslava, draga s. provincijalka, sestro Katarina!

Sa osobitim poštovanjem, najtoplije zahvaljujem na Vašoj osobnoj brizi, prisutnosti i sudjelovanju, Vas i mnogih susestara, pa i onih koje su mislima u našim teškim trenucima boli bile uz nas, s nama povezane, na pogrebnoj misi i posljednjem ispraćaju mojega dobrog brata Lojzeka, koji se nakon teške bolesti preselio u vječnost.

Vašu sestarsku i kršćansku ljubav i blizinu, duboko cijene svi moji najbliži, rodbina i cijela moja župa, a na osobiti način ja.

Drage moje sestre, HVALA vam na vašem suosjećanju, molitvama i vašoj prisutnosti u našoj žalosti.

Moj brat Lojzek koji je kroz 16 godina svoje strpljivo podnesene teške bolesti zasigurno nagrađen lijepim nebom, bio nam svima zagovornikom kod dobrog Boga. To molim za sve nas.

Sestra Mihaela Slakoper

Drage sestre!

Dirnuta Vašom pažnjom, osjećam duboku dužnost uputiti iskrenu zahvalu svakoj koja mi je na bilo koji način pokazala ljubav i razumijevanje kroz dugi niz godina nemoći mog oca.

Zahvaljujem provincijalnim glavaricama s. Vesni, s. Magni, s. Sandri i s. Anemarie za razumijevanje koje su mi iskazale i što su mi omogućile da uz redovitu dužnost pomažem u njegovanju bolesnog oca. Također zahvaljujem sestrama u zajednici u Zadru, s. Rozamundi, s. Tereziji, s. Jeleni, s. Marinki i s. Mili s kojima sam živjela, za njihovu dobrotu i pažnju, kao i razumijevanje za potrebe mog oca. Također zahvaljujem sestrama u zajednicama Bačvice i Kaštel Kambelovac, za njihovo razumijevanje kojeg su imale prema meni i interes kojim su

se zanimale za stanje mog oca od kada smo došli u Split, tj. u dom u Kaštel Sućurcu.

Svim sestrama na čelu s. generalnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek, koje su mi telefonski ili usmeno izrazile svoju sućut, te svima onima koje su žrtvovalе svoje vrijeme i došle mu na ispraćaj iskreno i od srca zahvaljujem.

Moj otac je imao običaj na kraju susreta sa sestrama reći: Budite mi pozdravljene! Danas Vam to umjesto njega izgovaram ja, a znam da će on kod Gospodina znati svakoj se odužiti.

*Zahvalna s. Laudes s obiteljima brata Ive,
pok. brata Zdravka i sestre Zlate*

Prigodom iznenadne smrti mog dragog brata Luke, u svoje osobno ime i u ime njegove obitelji, od srca zahvaljujem sestri provincijalki s. Anemarie Radan i svim sestrama na upućenim molitvama za pokoj njegove plemenite duše, na ispraćaju na njegovo vječno počivalište, na izrazima sućuti, i sestrinskoj blizini

Zahvalna s. Virginija

Prigodom smrti mog dobrog oca Milana, u osobno ime, u ime moje majke, braće i sestre, i ostalih u obitelji, od srca zahvaljujem sestri provincijalki s. Anemarie Radan i svim sestrama na upućenim molitvama za pokoj njegove plemenite duše, na sudjelovanju na njegovu sprovodu, na izrazima sućuti, i sestrinskoj blizini u trenutcima naše žalosti i boli. Vaša blizina bila nam je znak suosjećanja, vjere i zajedništva.

Zahvalna s. Monika

Od srca zahvaljuju časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, provincijskoj glavarici s. M. Admirati Lučić, svim sestrama, svećenicima i svima koji su došli pomoliti se i ispratiti na vječni počinak njihove drage preminule. Zahvalne su svima koji su im u danima boli i tuge iskazali svoju iskrenu sućut i blizinu.

S. Bertila, s. Tereza, s. Rudolfa, s. Danica i s. Miranda

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

- **STATISTIKA DRUŽBE NA DAN 31. PROSINCA 2013.**

Ukupni broj sestara u Družbi	353
Doživotno zavjetovanih sestara	349
Doživotne zavjete položila sestra	1
Privremeno zavjetovanih sestara	4
Prve zavjete položila sestra	1
Družba ima sestara novakinja	5
Sestre novakinje II. godine	4
Sestra novakinja I. godine	1
Družba ima kandidatice	7
Nove kandidatice (splitska provincija)	4
Družbu napustila sestra	1
Preminule sestre u Družbi	6

- **VAŽNI TERMINI**

- **Od 16. do 17. svibnja 2014.** u duhovnom centru „Marijin dvor“ Lužnica, u organizaciji HKVRPP održat će se seminar za sestre juniorke. Tema seminara je: „**Novost Evanđelja u redovništvu i u svijetu**“.
- **Dana 18. svibnja 2014.** u generalnoj kući u Zagrebu, s početkom u 9.00h. održat će se **sastanak sestara juniorki naše Družbe.**

- **Od 26. do 27. svibnja 2014.** u duhovnom centru „Marijin dvor“ Lužnica, u organizaciji HKVRPP održat će se **43. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica** na temu:
„Kako psihologija (psihoterapija) danas može pomoći posvećenim osobama u ljudskom i duhovnom dozrijevanju“.
- **Dana 28. svibnja 2014.** u generalnoj kući u Zagrebu, s početkom u 9. 00h, održat će se **sastanak sestara odgojiteljica naše Družbe.**
- **Susreti sestara kuharica** u našoj Družbi održat će se u generalnoj kući u Zagrebu:
 - **Prvi susret od 26. do 28. kolovoza 2014.g.**
 - **Drugi susret od 10. do 12. rujna 2014.g.**
- **Proširena sjednica** održat će se **18. rujna 2014.** u generalnoj kući u Zagrebu.

SPLITSKA PROVINCIJA

• IMENOVANJA I PREMJEŠTAJI

- s. M. Salutaria Đula** premještena iz Livna u Košute, i imenovana predstojnicom.
- s. M. Sandra Midenjak** imenovana predstojnicom u samostanu u Livnu (I. trogodište).
- s. M. Valencija Gabrić** imenovana predstojnicom u Svećeničkom domu Split (III. trogodište).
- s. M. Ružica Marijanović** imenovana predstojnicom u Grottaferrati (II. trogodište).
- s. M. Amabilis Vukman** imenovana predstojnicom u Solinu (II. trogodište).
- s. M. Hrizanta Barišić** imenovana predstojnicom u Vrgorcu (II. trogodište).
- s. M. Brigita Rojnica** imenovana predstojnicom u Mandaljeni (I. trogodište).
- s. M. Pavlinika Matić** imenovana predstojnicom u Opuzenu (I. trogodište).
- s. M. Eudoksija Franić** imenovana predstojnicom u Dugopolju (I. trogodište).
- s. M. Katica Vujica** premještena iz Svećeničkog doma u Splitu u Dubrovnik.
- s. M. Ivana Radman** premještena iz Dubrovnika u Grottaferratu.
- s. M. Olimpija Ivanković** premještena iz Grottaferrate u Svećenički dom u Splitu.

s. M. Marta Kegalj premještena iz samostana sv. Ane u Svećenički dom u Splitu.

s. M. Mariangela Majić premještena iz samostana sv. Ane u Nadbiskupsko sjemenište u Splitu.

s. M. Jasmina Čalo premještena z Omiša u Solin.

s. M. Vendelina Martinović premještena iz Košuta u Omiš.

s. M. Ines Marić premještena iz Vrgorca u Livno.

s. M. Flavija Brstilo premještena iz Ciste u Brela Donja.

s. M. Florentina Crnković premještena iz Šestanovca u Split-Bačvice.

s. M. Marinka Vrnoga premještena iz Zadra u Vrgorac.

s. M. Loreta Leventić premještena iz Krila Jesenica na Šine.

s. M. Karmela Vulić premještena iz Svećeničkog doma u Splitu u Vrgorac.

- **SESTRE SVEČARICE ZA VELIKU GOSPU 2014.**

60. obljetnica zavjeta:

S. M. GAŠPARINA CRNČEVIĆ

S. M. MIHOVILA PERLETA

S. M. SOFIJA CVITKOVIĆ

S. M. RENATA RAOS

50. obljetnica zavjeta:

S. M. RUŽICA MARIJANOVIĆ

S. M. DOBRILA BARIŠIĆ

S. M. ILINKA ŠILJEG

S. M. VEČESLAVA VRNOGA

S. M. ANĐELKA RAGUŽ

S. M. MARINKA VRNOGA

S. M. RAHELA VUČIĆ

25. obljetnica zavjeta:

S. M. BRIGITA ROJNICA

S. M. MARINA ŽULJEVIĆ

- **NAJAVA**

Godišnji susret PMI u Splitskoj provinciji sv. Josipa održat će se u Dugopolju, 24. svibnja 2014.

- **NAŠI USPJESI**

Naša **s. M. Karmela Vulić** uspješno je završila tečaj za njegovateljicu pri Pučkom otvorenom učilištu u Splitu.

Želimo joj puno Božje snage u vršenju karizme naše Družbe, da u bližnjima prepoznaje lice Božje i služi im kao Malom Isusu. **ČESTITAMO!**

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

- **SVEČARICE ZA VELIKU GOSPU 2014.**

50. Godišnjica zavjeta

s. M. Darinka Špoljar

Obnova zavjeta:

s. M. Martina Vugrinec

s. M. Marta Vunak

Polaganje privremenih zavjeta:

s. M. Kristina Maslač

s. M. Margaret Ružman

Ulazak u II. godinu novicijata i primanje redovničkog odjela

s. M. Monika Maslač

- **NOVA KANDIDATICA**

Djevojka **Natalija Brkić** ušla je u kandidaturu 2. užujka 2014.

- **GODIŠNJI SUSRET PMI**

Godišnji susret PMI održat će se **7. lipnja 2014.** godine, u župi Sv. Alojzija Gonzage u Popovači.

- **NAPUŠTANJE DRUŽBE I OPROST OD ZAVJETA**

- Dopisom br. 27599/2013. od 14. siječnja 2014. KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA dala je **s. M. Samueli (Aniti) Grozaj " ...oprost od zavjeta i svih ostalih obveza koje proizlaze iz redovničkih zavjeta".**

4. veljače 2014. god. **s. M. Samuela (Anita) Grozaj** primila je i potpisala *Dekret* napuštanja Družbe i oprost od zavjeta.

- Dopisom br. 269664/2013. od 4. veljače 2014. KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA nakon pažljivog proučavanja potvrdila je ***Dekret otpuštanja s. M. Ivanke Lukšić*** iz Družbe prema propisu kanona 696-700 Zakonika kanonskog prava.

5. ožujka 2014. god. **s. M. Ivanka Lukšić** primila je i potpisala *Dekret* otpuštanja iz Družbe.

- Dopisom br. 26620/2013. od 14. veljače 2014. KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA pomno razmotrivši iznesene razloge o napuštanju Družbe dozvolila je **s. M. Greti (Evi) Dorić " ...oprost od zavjeta i svih ostalih obveza koje proizlaze iz redovničkih zavjeta".**

Zbog nemogućnosti stupanja u kontakt sa s. M. Gretom (Evom) Dorić *Dekret* joj još nije uručen.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

- **OBLJETNICE U 2014. GODINI**

50. obljetnica redovničkih zavjeta

s. M. Adelina Bošković

s. M. Anita Rajić

s. M. Cecilija Topić

25. obljetnica redovničkih zavjeta

s. M. Danica Bilić

- **PREMJEŠTAJI**

s. M. Bertila Kovačević iz Geretsrieda u Gromiljak

- **IMENOVANJA**

s. M. Emanuela Juričević – predstojnica zajednice u samostanu *sv. Josipa* u Vitezu

s. M. Paskvalina Santro – predstojnica zajednice u Slavonskome Brodu

s. M. Suzana Malešić – predstojnica zajednice u Geretsriedu

- **GODIŠNJI SUSRET PMI**

Godišnji susret PMI održat će se **24. svibnja 2014.** u katedrali *Presvetog Srca Isusova* u Sarajevu.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Priprava za blagdan i slavlje Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije

Za blagdan *Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije* pripravile smo se devetnicom koju smo započele 29. studenoga 2013.

U prigodi bliže priprave za sam blagdan, u našoj je zajednici 7. studenoga 2013. bio dan posta i zadovoljštine. Istoga je dana Časna Majka sa sestrama savjetnicama čestitala sestrama sarajevske provincije u Samostanu sv. Josipa na Črešnjevcu blagdan Bezgrješene.

Na sam blagdan, 8. prosinca 2013., u Župi Sv. Franje Ksaverskog bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim kojemu su se pridružile i sestre iz naše zajednice. U večernjim satima, u čast Bezgrješnoj i našem ocu Utemeljitelju, u našoj smo kapelici imale svečano klanjanje pred Presvetim kojemu je prethodilo čitanje poruke Vrhovne glavarice upućene sestrama prigodom obilježavanja 95. obljetnice smrti sluge Božjega Josipa Stadlera i Utemeljitelja naše Družbe.

Časnu Majku i sestre u generalnoj kući posjetila je s. Marina Piljić sa sestrama novakinjama. Tom su prigodom čestitale sestrama blagdan Bezgrješne i obdarile sestre prigodnim darom igre pod nazivom „Imaj srce“, koju su sestre novakinje posvetile našem ocu Utemeljitelju u prigodi njegove 95. godišnjice smrti.

Crkva je ovaj blagdan slavila dana 9. prosinca. Na taj je dan u našoj kapelici svečanu sv. Misu, uz prigodnu propovijed, slavio preč. Mirko Totović.

Istoga smo dana u našoj zajednici proslavile i imendan s. M. Imakulate Lukač, vrhovne savjetnice.

Došašće i priprava na Božić

Dana 1. prosinca 2013. započelo je liturgijsko vrijeme došašća, bliža priprava za Božić. U župnoj crkvi Sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru, tijekom cijelog došašća slavile su se svete mise zornice s početkom u 6 sati, kojima su nazočile i sestre iz naše zajednice. Lijepo je bilo vidjeti velik broj vjernika, obitelji s djecom kako hrle na zornice. Želimo da milosno vrijeme došašća donese svima blagoslov i neka bude na slavu Maloga Isusa, koji će doći i neće zakasniti.

Dana 17. prosinca 2013. na svetoj Misi zornici započela je devetnica Malom Isusu. Mi smo i u našoj zajednici započele devetnicu Malom Isusu kao bližu pripremu za Božić.

Posjeti bolesnicima

U predbožićne blagdane, kao i u drugim prilikama tijekom protekloga vremena, sestre iz zajednice više su puta posjetile i obdarile prigodnim darovima nekoliko bolesnih djevojaka te bolesnih starih i nemoćnih osoba smještenih u domovima i udomiteljskim obiteljima, kao i bolesnike u bolnicama koji su došli iz daljih mjesta na liječenje u Zagreb.

Čestitanje imendana i posjete zajednicama

Časna Majka je u prigodi slavlja imendana sestara više puta posjetila sestre u zajednicama koje su u Zagrebu i u bližim mjestima.

Predstavljanje knjiga, filmova

Dana 4. prosinca 2013. Časna Majka i s. Ana Marija Kesten nazočile su u dvorani Vijenac PI u Zagrebu, predstavljanju knjige dr. Jurja Batelje „Bogorodica u Hrvatskoj“.

Na Fakultetu Družbe Isusove na Jordanovcu, dana 31. siječnja 2014., u prigodi obilježavanja *Dana posvećenog života*, predstavljen je film „Sedam dana stvaranja“. Film je snimljen u Samostanu otaca dominikanaca u Dubrovniku, a posvećen je umjetniku dominikancu Marku Bobašu.

U Samostanu franjevac konventualaca na Svetom Duhu u Zagrebu predstavljena je 25. veljače 2014. knjiga „Samostanska kuharica“, koju je pripremila s. Anica Jozić, franjevka Bosnasko-hrvatske provincije. Tome su predstavljanju nazočile Časna Majka i s. Marija Banić.

Sjednica Vrhovne uprave Družbe i proširena sjednica

U generalnoj kući, 12. prosinca 2013., održana je proširena sjednica Vrhovne uprave, kojoj su nazočile provincijske glavarice s. Admirata Lučić iz Sarajeva, s. Anemarie Radan iz Splita i s. Katarina Penić-Sirak iz Zagreba.

U prigodi održavanja proširene sjednice u našoj je zajednici upriličeno skromno slavlje počasnog doktorata dr. Agneze Szabo. Tom je prigodom Časna Majka zahvalila dr. Szabo na svemu što je učinila i što još čini za promicanje i upoznavanje lika našega oca Utemeljitelja u crkvenom i društvenom životu. Uručila joj je prigodan dar i Božićne jaslalice koje su rukotvorina naše s. Vesne Mateljan.

Dana 21. veljače 2014. u generalnoj je kući održana redovita sjednica Vrhovne uprave Družbe.

Posjete sestrama u generalnoj kući

U nedjelju 15. prosinca 2013. časna je majka pozvala na prigodni Božićni domjenak i čestitanje djecu iz doma s Prekrižja s kojom se redovito družimo na nedjeljnim sv. misama u crkvi Sv. Franje na Ksaveru. S njima su bile i njihove tete koje volontiraju u njihovom Centru i prate ih na izlascima vani. Djecu su sestre obdarile lijepim zajedništvom, ljubavlju a i slatkišima kojima se svako dijete raduje.

Dana 5. siječnja 2014. našu je zajednicu posjetio misionar iz Ruande don Danko Litrić, salezijanac.

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, u prigodi održavanja Zimske katehetske škole, pozvala je u generalnu kuću, 9. siječnja 2014., naše sestre katehistice iz svih triju provincija. Na tome se susretu Časna Majka obratila sestrama prigodnim riječima i zaželjela im da radosno naviještaju Božju ljubav onima koji su im povjereni. Posebno ih je pozvala da se u svo- me pastoralnom radu zalažu za promicanje duhovnih zvanja.

Otvoren biskupijski proces za proglašenje blaženim i svetim biskupa Antuna Mahnića – vjernog prijatelja sluga Božjega Josipa Stadlera

Biskupijski postupak za proglašenje blaženim i svetim sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića otvorio je krčki biskup Valter Župan **14. prosinca 2013.** u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije u Krku. Važno je istaknuti da je biskup Antun Mahnić bio velik prijatelj i suradnik našega oca Utemeljitelja, sluga Božjega Josipa Stadlera.

Adventska duhovna obnova za redovnice grada Zagreba

Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) organizirala je 15. prosinca 2013., u crkvi Sv. Franje na Kaptolu, adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Zagreba. Toj su duhovnoj obnovi nano- zočile sestre iz generalne kuće. Voditelj duhovne obnove bio je o. Niko Bilić, DI.

Papa Franjo proslavio 77. rođendan

Dana 17. prosinca 2013. papa Franjo navršio je 77 godina života. Na sv. Misi u kapeli Doma Svete Marte, na kojoj su sudjelovali njegovi najbliži su- radnici, okupili su se, po Papinoj želji, kuhari, čistači i ostali djelatnici gos- tinjca, beskućnici, kao i kardinal dekan Angelo Sodano, državni tajnik Pietro Parolin i nadbiskup Konrad Krajewski. Mrežna stranica Svete Stolice priredila je u povodu Papina rođendana album – čestitku s fotografijama i cita- tima pape Franje s poveznicom na izvorne dokumente. Tu je "rođendansku čestitku" na više jezika priredio vatikanski Ured za Internet, pod vodstvom argentinskog biskupa Lucia Adriana Ruiza.

Božićna čestitanja

Dana 18. prosinca 2013. Časna Majka sa sestrama pozvana je u odgojni centar i školu na Prekrižju na Božićnu priredbu i čestitanje. Časna se majka rado odazvala i u pratnji s. Marije Banić nazočila prigodnom programu koji su priredili djelatnici i djeca iz centra i škole.

U četvrtak 19. prosinca 2013.m u 9 sati, u prostorijama Nadbiskupskog dvora na Kaptolu, održano je tradicionalno Božićno i novogodišnje čestitanje zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću za redovnice, vrhovne, provincijalne i kućne poglavarice ustanova posvećenog života, družba apostolskog života i svjetovnih ustanova iz Katedralnog i Remetsko-sesvetskog arhiđakonata. Čestitanju je nazočila časna majka s. M. Radoslava Radek, u pratnji s. M. Vesne Mateljan, zamjenice Vrhovne glavarice i savjetnice.

Istoga je dana, u 18 sati, u prostorijama Nadbiskupskog dvora na Kaptolu, održano Božićno i novogodišnje čestitanje kardinalu Bozaniću za voditelje crkvenih pokreta, udruga i zajednica. Tome je čestitanju, u ime Društva *Prijatelj Maloga Isusa*, nazočila s. Ana Marija Kesten.

Dana 24. prosinca 2013. vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek, u pratnji s. Ane Marije Kesten, čestitala je Božić i Božićne blagdane apostolskom nunciju u RH mons. Alessandru D'Erricu.

Istoga su dana sestra Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica, i s. M. Jelena Burić, zamjenica i savjetnica, posjetile Časnu Majku i sestre u generalnoj kući i čestitale im Božić.

Dana 27. prosinca 2013. Časnoj Majci i sestrama u zajednici čestitale su Božićne blagdane sestre s Kraljevca – s. Ksaverija, predstojnica i s. Marina, učiteljica novakinja.

U prigodi Božićnih blagdana časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Alojzina Mijatović posjetile su mons. Jurja Jezerinca, koji se opravljala od postoperativnog zahvata.

U prigodi Božićnih blagdana našu su zajednicu posjetile gđa Gizela Đureković i gđa Maja sa Ksavera, i zadržale se na ručku kod nas.

Slavlje Božićnih blagdana

Na Badnju večer nazočile smo svetoj misi Ponoćki u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru. Bilo je svečano, a iz srca vjernika Djetetu Isusu rođenom u štalici orile su se Božićne pjesme.

Sam blagdan Božića, 25. prosinca 2013. proživjele smo u duhovnoj radosti i skromno, u Utemeljiteljevu duhu, kako to priliči sestrama Služavkama Maloga Isusa.

Časna Majka sa sestrama savjetnicama posjetila je sestre u obližnjim zajednicama i čestitala im Božićne blagdane.

Tijekom Božićnih blagdana slavile smo novorođenog Kralja i klanjale mu se nazočnom u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Zahvaljivale smo mu na svim primljenim darovima i milostima, i molile za blagoslov u novoj 2014. godini.

Molitva na prve petke i prve subote

U godini 2014. u našoj zajednici svakoga prvog petka i prve subote molimo i klanjamo pred Presvetim za potrebe naše Družbe i za nova duhovna zvanja u našoj Družbi.

Molitva na grobu kardinala Stepinca i ispraćaj naših sestara u misije na Haiti

Dana 7. siječnja 2014. u zagrebačkoj prvostolnici, pomoćni biskup mons. Valentin Pozaić slavio je sv. Misu za naše sestre misionarke s. Liberiju Filipović i s. Anu Uložnik. Na tome misnom slavlju posvećenom sestrama misionarkama, uz vrhovnu glavaricu Družbe s. M. Radoslavu Radek, okupio se veći broj naših sestara. Poslije misnog slavlja okupljene sestre na grobu našega blaženog kardinala Alojzija Stepinca pomolile su se za naše sestre, a Biskup ih je sve blagoslovio. Zaželio je sretan i blagoslovljen rad sestara u toj najsiromašnijoj zemlji, Haitiju, gdje će djelovati u jednom sirotištu koje nosi upravo ime našega blaženog kardinala Stepinca.

Sve nazočne sestre, kao i biskupa Pozaića, Vrhovna je glavarica pozvala u generalnu kuću na zajutak. Kod zajedničkog stola slijedila su čestitanja i dobre želje našim sestrama. U zagrebačkoj zračnoj luci ispraćaju sestara za Haiti nazočila je Vrhovna glavarica, uz druge sestre i rodbinu. Bio je to dirljiv trenutak, pun nade i želje za blagoslovom da sestre Služavke Maloga Isusa u toj siromašnoj zemlji navijeste i proslave Ime Božje.

Održana sjednica Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa

Sjednica VUDPMI-a održana je 7. siječnja 2014. u generalnoj kući sestara SMI u Zagrebu, upravo na dan kada su naše sestre odlazile u misije. To je bio providnosni dan i za članice Vrhovne uprave DPMI-a. Osjetile su izbliza tu misijsku radost sestara i cijele Družbe, te obećale sestrama da će i PMI moliti za njih i u svome apostolatu misliti na njih.

Slavlje Stadlerova dana

U kapelici generalne kuće u Zagrebu sv. misu za proglašenje blaženim našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera slavio je 9. prosinca 2013. preč. Mirko Totović.

Dana 8. siječnja 2014. sv. misu slavio je don Danko Litrić, misionar iz Ruande, a 8. veljače 2014. don Ivan Bodružić.

Vrhovna glavarica Družbe proslavila imendan

Na blagdan sv. Hilarija, 13. siječnja 2014. vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, u zajedništvu svojih sestara iz zajednice kao i onih koje su došle iz drugih zajednica u provincijama, svečano je proslavila svoj imendan. Svečanu svetu Misu u našoj kapelici slavili su za potrebe naše časne majke preč. Dragutin Komorčec, preč. Mirko Totović i preč Mato Repić. Poslije euharistijskog slavlja, slavlje imendana nastavilo se u društvu sestara i prijatelja kod obiteljskog stola. Tijekom cijeloga dana Časna je majka primala čestitke i čestitare. Svi koji poznaju našu Časnu majku, a na poseban način naše sestre, željeli su svojom čestitkom zahvaliti Časnoj majci na svemu što čini za našu Družbu. Živjela nam!

Časna Majka zahvaljuje svima koji su joj uputili čestitke, na poseban način zahvaljuje svim sestrama u Družbi koje su joj svojom molitvom, dobrim željama i iskrenim čestitkama iskazale blizinu u prigodi slavlja Imendana.

Sestra na liječenju

Dana 17. siječnja 2014. naša s. Alenka Šiljeg primljena je na Odjel neurokirurgije na Rebru, gdje je na sam rođendan našega oca Utemeljitelja (24. siječnja) imala operativni zahvat. Poslije bolničkog liječenja nastavila je svoje postoperativno liječenje u generalnoj kući do 21. veljače 2014. Zahvalne smo Bogu što je operacija dobro prošla, a našu sestru Alenku neka prati zagovara naš otac Utemeljitelj i izmoli joj kod Gospodina potrebno zdravlje.

Posjet Provincijske glavarice po povratku s Haitija

S. Admirata Lučić, provincijska glavarica sestara Sarajevske provincije, po povratku s Haitija, kamo je otpratila naše sestre misionarke, posjetila je, dana 21. siječnja 2014., Časnu Majku i sestre u generalnoj kući te im prenijela svoje dojmove o zemlji, kulturi, životu djece i kući bl. Alojzija Stepinca, u kojoj će naše sestre započeti svoje misijsko poslanje.

Posjet Vrhovne glavarice mons. Valentinu Pozaiću

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, u pratnji s. Ane Marije Kesten, posjetila je zagrebačkog pomoćnog biskupa mons. Valentinu Pozaića i izvijestila ga o povratku s. Admirate s Haitija, kamo je otpratila sestre misionarke, i prenijela mu svoje dojmove i stanje koje su sestre zatekle u toj zemlji, kao i u samome centru gdje će djelovati. Biskup je izrazio svoju radost što je naša Družba napravila taj iskorak služenja i naviještanja Radosne vijesti u najsiromašnijoj zemlji na svijetu. Obećao je da će sestre pratiti svojom molitvom i poželio da se pridruže i druge sestre iz Družbe tome misijskom poslanju.

Proslavljen 171. rođendan našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera

Dana 24. siječnja 2014., u župi Gospe od Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, proslavljen je 171. rođendan našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa. Molitvu kod Stadlerova spomenika, u blizini njegove rodne kuće, kao i euharistijsko slavlje u župnoj crkvi, predvodio je dekan sarajevskog KBF-a mons. Pavo Jurišić, voditelj postupka za Stadlerovo proglašenje blaženim i svetim. Na tome je slavlju, uz vrhovnu glavaricu Družbe s. M. Radoslavu Radek, sudjelovalo veći broj sestara Služavki Maloga Isusa iz zagrebačke i sarajevske provincije. I taj je Utemeljiteljev rođendan bio obasut prvim i velikim snijegom i hladnoćom, kao nekada 1843.

Posjet postulatora kauze sluge Božjega Josipa Stadlera

Na blagdan *Obraćanja sv. Pavla*, 25. siječnja 2014., Vrhovnu upravu Družbe posjetio je mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze našega oca Utemeljitelja. U našoj je kapelici slavio sv. misu, koju je prikazao za njegovo proglašenje blaženim. Ostao je sa sestrama na objedu i u razgovoru koji je bio usmjeren na širenje pobožnosti i upoznavanje našega oca Utemeljitelja u javnosti.

Proslava 157. godišnjice rođenja sluge Božjega biskupa Josipa Langa

Sto pedeset sedma godišnjica rođenja sluge Božjega biskupa Josipa Langa, 26. siječnja 2014., proslavljena je svečanim euharistijskim slavljem u crkvi Sv. Marije na zagrebačkom Dolcu, koje je predvodio dr. Stjepan Baloban. Tome su slavlju, uz veći broj svećenika, bogoslova i štovatelja biskupa Langa, nazočile časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten. U svetom primjeru života i ovog sluge Božjega možemo vidjeti veliku sličnost s našim ocem Utemeljiteljem. Posebno im je bila zajednička ljubav prema siromasima. Neka se i s nebesa brinu za siromahe našega vremena.

HKVRPP organizirala konferenciju za novinare u povodu Dana posvećenog života

Dana 27. siječnja 2014. HKVRPP je organizirala konferenciju za novinare u povodu *Dana posvećenog života*. Ovogodišnja konferencija za novinare bila je posvećena redovništvu koje skrbi o djeci bez odgovarajuće roditeljske skrbi. Na toj je konferenciji s. Anđa Vranješ predstavila rad sestara Sarajevske provincije s djecom u Stadlerovom dječjem domu Egipat u Sarajevu. Konferenciji su nazočile časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten.

Poslije konferencije, u prostorijama HKVRPP, sestre su u generalnoj kući posjetila djeca iz SDDE i sestre Anđa Vranješ i s. Manda Pršlja.

Održan 54. pastoralno-teološki tjedan

Pedeset četvrti pastoralno-teološki tjedan održan je od 28. do 30. siječnja 2014. u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati u Zagrebu. Ovogodišnja tema Pastoralnog tjedna bila je "Siromašna Crkva – Crkva za siromašne u novoj evangelizaciji".

Tijekom TPT-a našu je zajednicu posjetilo više svećenika i župnika, prijatelja naše zajednice, kao i braća svećenici naših sestara. Neke smo od njih ugostili u našoj zajednici tijekom održavanja TPT-a.

Tom je prigodom našu zajednicu posjetio hvarsko-brački biskup mons. Slobodan Štambuk.

U zagrebačkoj prvostolnici proslavljen Dan posvećenog života

Na blagdan *Prikazanja Isusova u hramu*, 2. veljače 2014., proslavljen je *Dan posvećenog života*. U zagrebačkoj prvostolnici svečanu sv. Misu predslavio je pomoćni zagrebački biskup mons. Valentin Pozaić. Tome je slavlju, uz velik broj redovnika i svećenika, nazočio velik broj redovnica te njihovih pripravnica i pripravnika. Tome su misnom slavlju nazočile i sestre iz Vrhovne uprave Družbe, na čelu s časnom majkom s. M. Radoslavom Radek.

Vrhovna glavarica Družbe u službenom pohodu zajednicama sestara

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u ovim zajednicama:

- * **29. i 30. rujna 2013.** u zajednici sestara u Kući Navještenja na Gromiljaku (BiH),
- * **5. veljače 2014.** u zajednici sestara koje djeluju u župi Stenjevec, Zagreb,
- * **6. veljače 2014.** u zajednici sestara koje djeluju u župi sv. Jeronim u Makisimiru, Zagreb,
- * **7. veljače 2014.** u Samostanu sestara sv. Ivana Krstitelja u Samoboru,
- * **9. i 10. veljače 2014.** u Samostanu *Betlehem* na Kraljevcu, Zagreb,
- * **od 13 do 15. veljače 2014.** u zajednici sestara koje djeluju u Burgkirchenu u Njemačkoj,
- * **od 15. do 17. veljače 2014.** u Geretsriedu u Njemačkoj,
- * **22. veljače 2014.** u zajednici sestara koje djeluju u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu.
- * **1. i 2. ožujka 2014.** časna je majka obavila kanonsku vizitaciju sestrama u Kući Djeteta Isusa u Livnu (BiH),
- * **2. i 3. ožujka 2014.** u Samostanu Srca Isusova i Marijina u Košutama, Trilj,
- * **18. ožujka 2014.** u zajednici sestara koje djeluju u Krašiću.

Prigodom kanonske vizitacije sestrama u Njemačkoj, Časnu je majku pratila s. M. Imakulata Lukač, savjetnica.

Proslava Stepinčeva

U zagrebačkoj katedrali održana je trodnevna priprava za blagdan našega Blaženika. U sklopu priprave za slavlje, 8. veljače 2014., u dvorani PI Vijećnica na Kaptolu održana je svečana akademija posvećena blaženom kardinalu Stepincu i 20. obljetnici izlaženja glasnika postulaturne „Blaženi Alojzije Stepinac“. Trodnevnoj pripravi i samom svečanom misnom slavlju, koje je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, 10. veljače 2014. u zagrebačkoj katedrali, nazočila je Časna Majka sa sestrama iz zajednice.

Na blagdan blaženog kardinala Stepinca, 10. veljače 2014., naša s. Alojzina Mijatović, u zajedništvu sa sestrama, proslavila je svoj imendan.

Proslavljen blagdan Gospe Lurdske – Svjetski dan bolesnika

Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 2014., u Samostanu „Antunovac“ u Novoj Vesi, sestre s članovima DPMI-a obilježile su Svjetski dan bolesnika. Sv. Misi kojoj je nazočio veći broj bolesnika za koje sestre skrbe u svome domu, kao i kod obiteljskog stola, nazočile su Časna Majka i s. Ana Marija.

Sastanak za udruge i pokrete u Zagrebačkoj nadbiskupiji

Dana 20. veljače 2014. održan je sastanak za voditelje udruga i pokreta koje djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije. Tome je sastanku, u ime Društva PMI-a, nazočila s. Ana Marija Kesten.

Seminari za poglavarice

Od 26. veljače do 1. ožujka 2014. u Samostanu karmelićana u Zidinama pokraj Livna (BiH) održan je seminar za vrhovne i provincijske glavarice. Seminar je organizirala HKVRPP, a voditelj seminara bio je o. Jakov Mamić. Seminaru je nazočila vrhovna glavarica naše Družbe s. M. Radoslava Radek.

U organizaciji Kongregacije za posvećeni život održan je u Rimu, 8 i 9. ožujka 2014. *Kongres za vodstvo i upravljanje dobrima redovničkih zajednica*. Na tome je kongresu, u ime Vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave Radek, sudjelovala s. M. Ružica Marijanović.

Od 12. do 15. ožujka 2014. održan je seminar za kućne poglavarice i sestre. Seminar je organizirala HKVRPP u Samostanu karmelićana u Zidinama pokraj Livna (BiH). Na tome je seminaru, koji je vodio o. Jakov Mamić, iz naše zajednice sudjelovale zamjenica Časne majke s. Vesna Mateljan i savjetnica s. Marija Banić.

Proslava imendana

Dan 1. ožujka 2014. u zajednici smo proslavile imendan našoj s. Jadranki Lacić, savjetnici i ekonomi.

Korizma

Milosno vrijeme korizme započelo je 5. ožujka 2014. Neka je svima na blagoslov i na obraćenje.

Duhovne vježbe

Od 24. veljače do 1. ožujka 2014. s. Vesna Mateljan, zamjenica Časne majke, održala je našim sestrama u Samostanu *Antunovac*, Nova ves 55, Zagreb, šestodnevne duhovne vježbe. Na tim je duhovnim vježbama sudjelovala s. Alojzina Mijatović.

Od 6. do 12. ožujka 2014. Časna majka s. M. Radoslava Radek obavila je duhovne vježbe kod sestara milosrdnica u Lužnici, Zaprešić.

Od 9. do 14. ožujka 2014. s. Ana Marija Kesten obavila je duhovne vježbe u Kući Navještenja na Gromiljaku.

Proslava sv. Josipa, zaštitnika Družbe

U sklopu bliže pripreve za proslavu blagdana Sv. Josipa, zaštitnika naše Družbe, a na poseban način zaštitnika Splitske provincije, s. Vesna Mateljan, zamjenica Časne majke, održala je duhovnu obnovu u zajednicama sestara u Solinu, u Samostanu sv. Josipa na Šinama i u Samostanu sv. Ane u Splitu. U Kaštelima je održala duhovnu obnovu za roditelje djece koja polaze naš vrtić „Mali Isus“. Na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2014., na slavlju Dana Provincije u Samostanu sv. Ane i provincijalnoj kući, u ime Vrhovne glavariće Družbe nazočile su s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

Na blagdan sv. Josipa, časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten nazočile su proslavi patrona Samostana i 70. godišnjice dolaska sestara u Kloštar Podravski.

Pogrebi

* Dana 2. prosinca 2013. Časna je majka sa sestrama iz zajednice nazočila pogrebu brata sestre Mihaele Slakoper.

* Dana 9. prosinca 2013. u Donjoj Stubici, pogrebu majke naših sestara Beatis i Ane Čajko-Šešerko i sestre naše sestre Čedomile Čajko, nazočile su časna majka s. M. Radoslava Radek, s. Marija Banić, s. Jadranka Lacić i s. Imakulata Lukač.

* U Samoboru, dana 11. prosinca 2013., pogrebu pokojnog fra Zvezdana Linića nazočila je s. Alojzina Mijatović.

* Dana 17. prosinca 2013. Časna je majka bila u Čakovcu na pogrebu svoje tete Rozalije Vrbanec.

* U Zagrebu, na gradskom groblju na Mirogoju, 31. prosinca 2013., časna majka i s. Ana Marija nazočile su pogrebu s. M. Konzulate Rajković, članice zajednice sestara *Naše Gospe*.

* U Čardaku je 4. siječnja 2014. ispraćaju naše s. M. Franke Čalić na vječni počinak nazočila časna majka s. M. Radoslava Radek sa s. Vesnom Mateljan i s. Jadrankom Lacić.

* U ime Vrhovne glavarice Družbe, sestra Jadranka Lacić. vrhovna savjetnica, bila je 18. siječnja 2014. u Čardaku na pogrebu brata naše s. Rudolfe Paradžik.

* Pogrebu majke naše s. Bertile Kovačević, 30. siječnja 2014. u Velikoj Kopanici, nazočila je časna majka s. M. Radoslava Radek sa s. Jadrankom Lacić.

* Dana 14. veljače 2014. na groblju Lovrinac u Splitu ispraćena je na vječni počinak naša s. M. Elekta Žolo. I ime Vrhovne glavarice Družbe njezinom je ispraćaju na vječni počinak nazočila s. M. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice.

* U Zagrebu na gradskom groblju Mirogoj, 24. veljače 2014., pogrebu dr. Adalbertu Rebiću, svećeniku zagrebačke nadbiskupije, nazočile su časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten.

* Dana 11. ožujka 2014. u mjestu Otrić-Seoce, s. Vesna Mateljan nazočila je pogrebu majke naše s. Marijanke Dominković.

PROVINCIJA SV. JOSIPA, SPLIT

Vizitacije provincijske glavarice sestrama u zajednicama, posjeti sestrama i dobročiniteljima

* Provincijalka s. Anemarie Radan, od 1. do 6. prosinca 2013. obavila je vizitaciju sestrama u samostanu sv. Rafaela u Solinu. Tom prigodom posjetila je i župnika župe Gospe od Otoka don Vinka Sanadera.

* Provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i s. Zorka, na blagdan Bezgrešnog začeca, posjetile su sestre na Šinama i čestitale imendan s. Inviolati. Na povratku su navratile u Nadbiskupiju i čestitale imendan s. Mirjam.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 9. prosinca 2013. posjetila je sestre u Bogosloviji i čestitala imendan s. Filotei.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, 10. prosinca 2013. posjetile su sestre u Krilu Jesenice i čestitale imendan s. Loreti, te sestre u Omiš, gdje su čestitale imendan s. Maksenciji.

* Provincijalka s. Anemarie, 11. prosinca 2013. otputovala je iz Splita sa fra Franom Milanović-Litrom u Zagreb na proširenu sjednicu u Generalnoj kući, koja se održala 12. prosinca. Vratila se sa s. Lenardom i s. Timotejom, koja je bila na pregledu u Zagrebu.

* U samostanu sv. Ane, 16. prosinca 2013. proslavljen je imendan provincijske ekonomice s. Zorke. U popodnevnim satima Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Vranjicu i čestitale imendana s. Adeli.

* Provincijalka s. Anemarie sa s. Zorkom, 19. prosinca 2013. posjetila je sestre na Šinama i čestitala imendan s. Vladimiri. Istog dana, poslijepodne, bila je zajedno sa sestrama na sprovodu oca s. Monike gosp. Milana Križana.

* Na Badnji dan 24. prosinca 2013. provincijalka s. Anemarie i sestre posjetile nećakinju Mariju gđe Anke Bilić, dobročiniteljice naše Provincije. Posjetile su sestre u Omišu, Krilu Jesenice, Šinama, čestitale im Božić i imendan s. Natalini.

* Na sv. Stjepana, 26. prosinca 2013. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile sestre u kući Djeteta Isusa u Livnu.

* Blagdan Nevine Dječice, 28. prosinca 2013., provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda susrele se s ocem nadbiskupom mons. Marinom Barišićem, čestitale mu Božić, te posjetile sestre u Nadbiskupskoj kući.

U noćnim satima s Florentina je završila u bolnicu. Posjetile su je provincijalka s. Anemarie, s. Emila i s. Zorka. Na povratku iz bolnice navratile su kod sestara na Bačvicama.

* Na blagdan svete Obitelji, 29. prosinca 2013. provincijalka s. Anemarie čestitala Božić sestrama u Svećeničkom domu, kapelanu samostana sv. Ane don Vjekoslavu Pavlinoviću i sestrama u Bogosloviji.

* Na blagdan Imena Isusova, 3. siječnja 2014. provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i s. Zorka prisustvovala su na Božićnom koncertu u katedrali sv. Duje, te posjetile izložbu božićnih jaslca, a među izlagačima jaslca sudjelovala je svojim uratkom jaslca i naša s. Dolores Brkić.

* Dana 7. siječnja 2014. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre u Košutama. Pregledale su dokumentaciju Samostana u gradnji. Isti dan susrele su se i s ravnateljem nadbiskupskog sjemeništa u Splitu don Jenkom Bulićem.

* Provincijalka s. Anemarie, s. Salutarija, s. Krucifiksa i s. Nevena, 12. siječnja 2014. otputovale u Zagreb, i u Generalnoj kući proslavile imendan Časne Majke s. Radoslave Radek.

* Provincijalka s. Anemarie se vratila iz Zagreba, 14. siječnja 2014. i na povratku je posjetila sestre u Solinu i s. Florentinu koja je bila u bolnici na liječenju.

* Provincijalka s. Anemarie, 16. siječnja 2014. posjetila je sestre u Solinu. Taj dan su proslavile imendan s. Marcelini.

* Dana 20. siječnja 2014. održana sjednica Provincijske uprave.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka 26. siječnja 2014. posjetile su bolesne i starije sestre na Šinama, te čestitale su imendan s. Timoteji.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, 27. siječnja 2014. išle su u samostan u Livno, gdje je provincijalka obavila vizitaciju i s. Sandru imenovala za predstojnicu.

Posjetile sestre u Brelima Donjim i čestitale imendan s. Elviri.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka dana 30. siječnja 2014. vratile su se iz Livna, te je provincijalka započela vizitaciju u samostanu sv. Ane.

* U samostanu sv. Ane 31. siječnja 2014. Provincijsko vijeće za zdravstvo imalo je svoj sastanak, kojem je uz članice Vijeća nazočila provincijska savjetnica i zamjenica provincijalke s. Eduarda. Provincijalka s. Anemarie, s. Marcela, s. Zorka i s. Emila išle su na pogreb pok. Ante Raos, brata s. Renate.

* Dana 2. Posjetile sestre u Brelima Donjim i čestitale imendan s. Elviri.

veljače 2014. s. Eduarda i s. Zorka posjetile sestre na Šinama i čestitale imendan s. Virginiji.

* Provincijalka s. Anemarie sudjelovala je u Dubrovniku na festi sv. Vlaha, i vratila se iz Dubrovnika 3. veljače 2014. Tom prigodom je posjetila sestre u samostanu u Dubrovniku i susrela se s našom dobročiniteljicom Any, koja je sa svojom majkom pok. Luckom uvelike zadužila našu Provinciju. Po povratku iz Dubrovnika nastavila je započetom vizitacijom u samostanu sv. Ane u Splitu.

* Provincijalka s. Anemarie na blagdan sv. Josipa navečer, 19. ožujka 2014., započela je vizitaciju u samostanu na Šinama.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 6. veljače 2014. bila sa sestrama u Rudi na sprovodu Luki Jurkoviću, bratu s. Virginije i posjetila sestre u Košutama.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 8. veljače 2014. bila na sprovodu rođaku Petru Kodžomanu u Hrvacama.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 9. veljače 2014. imala je susret sa sestrama u Dugopolju, gdje je imenovala za predstojnicu s. Eudoksiju Franić.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 10. veljače 2014. s. Marcela i kandidatice Antonija, posjetile sestre u Solinu i čestitale imendan s. Želimiri.

- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 12. veljače 2014. susrela se sa sestrama u Vrgorcu i imenovala s. Hrizantu na II. trogodište za službu predstojnice.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan sa s. Zorkom, i s. Marcelom bile su 13. veljače 2014. na ispraćaju pok. s. Elekte iz samostana na groblje Lovrinac.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, od 15. do 16. veljače 2014. obavila vizitaciju sestrama u Dobroti. Tom prigodom posjetila je i sestre franjevke u Dobroti, susjede naših sestara.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, od 17. do 18. veljače 2014. obavila vizitaciju sestrama u Mandaljeni, gdje je imenovala s. Brigitu Rojnica za predstojnicu.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 18. veljače 2014. posjetila sestre u samostanu u Dubrovniku.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 19. veljače 2014. posjetila sestre u samostanu u Opuzenu, gdje je obavila vizitaciju i imenovala s. Pavlinku Matić za predstojnicu.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, od 21. do 24. veljače 2014. obavila vizitaciju sestrama u Košutama, te posjetila roditelja sestara u mjestu.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, od 26. veljače do 1. ožujka 2014. sudjelovala na seminaru za poglavarice u karmelićanskom samostanu u Zidinama (Buško Blato).
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 1. ožujka 2014. bila u Hrvacama na sprovodu rođaku Anti Bošnjaku, koji je umro u Australiji.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 2. ožujka 2014. posjetila sestre u Svećeničkom domu u Splitu, i imenovala s. Valenciju Gabrić predstojnicom na treće trogodište u ovoj zajednici.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Marcela Žolo, 3. ožujka 2014. posjetila nadbiskupa Marina Barišića i čestitale mu imendan.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Zorka Radan, 4. ožujka 2014. posjetila sestre u samostanu u Omišu i čestitale imendan s. Kazimiri.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, od 6. do 11. ožujka 2014., obavila vizitaciju sestrama u samostanu u Dubrovniku. Tom prigodom, ona i s. Zorka, posjetile su biskupa Matu Uzinića, sestre franjevke od Bezgrješnog začeca na Dančama, dobročiniteljicu Anny, oce kapucine, te u dubrovačkoj bolnici s. Boženu i brata s. Dragutine.
- * Provincijalka s. Anemarie Radan, 11. ožujka 2014. bila u Otrićima, s drugim sestrama, na sprovodu Jeli Dominiković, majci s. Marijanke. Tom prigodom posjetila je oca i brata s. Nives Dominiković.

* Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Zorka Radan, 16. ožujka 2014. posjetile su sestre u samostanu u Krilo Jesenicama i čestitale imendan s. Smiljki. Poslijepodne bila je na sprovodu don Anti Baliću u Katunima, te posjetila sestre u Šestanovcu.

* Provincijalka s. Anemarie Radan na blagdan sv. Josipa bila je na svečanoj jutarnjoj sv. misi, koju je predvodio nadbiskup Marin Barišić, u samostanu sv. Ane, a navečer je pošla čestitati sestrama u samostanu sv. Josipa na Šinama, gdje je ostala do 22. ožujka i obavila vizitaciju.

Duhovne obnove

* Svečano smo proslavile svetkovinu Bezgrješnog Začeca BDM, zaštitnicu Družbe, dan preminuća našeg utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera.

Svakog osmog u mjesecu tokom godine u misnom slavlju i prigodnim homilijama sjećamo se našeg Utemeljitelja Slugu Božjeg Josipa Stadlera, i molimo za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Za blagdan Bezgrješne pripremale smo se svečanom trodnevnicom. Kroz tri dana imale smo sv. misi s prigodnom homilijom, uz misli vezane uz duh i život utemeljitelja sluga Božjeg Josipa Stadlera.

* Dana 21. prosinca 2013., na dan mjesečne duhovne obnove u samostanu sv. Ane u Splitu misno slavlje s homilijom predslavio je don Ante Mateljan. Imale smo u samostanskoj kapelici cjelodnevno euharistijsko klanjanje. U siječnju i veljači don Ante Mateljan u samostanu sv. Ane imao je sestrama mjesečnu duhovnu obnovu, sv.misu s prigodnom propovijedi. Imale smo cjelodnevno euharistijsko klanjanje i post.

* Tradicionalnu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice održao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u nedjelju 22. prosinca u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu. Na obnovi je sudjelovalo oko 150 redovnica iz 15 zajednica u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji te njihov nadbiskupski delegat fra Petar Lubina. Nadbiskup je najprije pozdravio sve provincijalke, redovnice i kandidatice svih redovničkih zajednica, a potom je s njima podijelio svoja razmišljanja o Božiću. Božićnu čestitku u ime svih redovničkih zajednica u splitsko-makarskoj nadbiskupiji, nadbiskupu mons. Marinu Barišiću, uputila je naša provincijalka s. Anemarie Radan, i uručila mu prigodni poklon: stolnjak i igru o upoznavanju života i djela sluga Božjeg nadbiskupa Stadlera, koju su priredili sestre novakinje naše Družbe, a fra Petru Lubini predala je Zbornik *Život i djelo* o našem utemeljitelju sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru.

* Na Badnji dan 24. prosinca 2013. misno slavlje u kapelici samostana sv. Ane, budući je naš duhovnik don Vjekoslav na bolovanju, predslavio je don Vedran Torić, župski pomoćnik u župi sv. Križa.

* Na blagdan Bogojavljenja, 6. siječnja 2014., župnik župe sv. Križa u Splitu don Ivan Sučić i don Vedran obavili su blagoslov u našoj provincijalnoj kući i bili sa sestrama na obiteljskom ručku.

* Svakog 8. u mjesecu obilježavamo danom molitve za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera. Tako je 8. siječnja 2014., 8. veljače i 8. ožujka naš župnik župe sv. Križa don Ivan Sučić predvodio misno slavlje i molitvu sa sestrama u samostanskoj kapelici na tu nakanu.

Dobrotom naših svećenika iz župe sv. Križa don Ivana Sučića i don Vedrana Torića imamo kroz sve ovo vrijeme sv. misu u našem samostanu sv. Ane, na čemu im dugujemo zahvalnost i odanost.

* Dana 22. veljače 2014. u samostanu sv. Ane bila je duhovna obnova za roditelje, braću i sestre naših kandidatica. Razmatranje i euharistijsko slavlje predvodio je don Jure Vrdoljak, duhovnik u nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Za obiteljskim stolom roditelji, kandidatica Renata i naše četiri postulante: Karmen, Jelena, Marija i Antonija, skupa sa sestrama slavili su ovo jedinstveno zajedništvo.

Svečano smo proslavile blagdan sv. Josipa, zaštitnika Družbe, a na osobiti način naše splitske Provincije

U provincijalnoj kući pripremale smo se svečanom trodnevnicom, kroz koju smo uz sv. misu s prigodnom propovijedi imale i euharistijska klanjanja.

Sestra Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice, imala je duhovnu obnovu pred blagdan sv. Josipa zaštitnika splitske Provincije u samostanu sv. Rafaela u Solinu 16. ožujka, u samostanu sv. Josipa na Šinama 17. ožujka, te u provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu 18. ožujka. Osim kućnih sestara na obnovi su bile prisutne i sestre iz susjednih kuća i filijala. U svom izlaganju s. Vesna je predočila lik sv. Josipa ponizna i skromna, pravedna muža kako ga ocrtava evanđelje. Nazaretska obitelj trebala biti uzor svake naše zajednice. To je mjesto gdje se ljubi, gdje se moli, gdje se radi. Svaki trenutak je posvećen, a svaka djelatnost vodi svetosti. Sestra Vesna je također govorila o tome kako je naš Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler kroz svoj život štovao sv. Josipa. Pokrenuo je 1873. Glasnik sv. Josipa i kroz 9 godina bio mu glavni urednik. Želio je da radosna vijest dođe do običnog puka, a sam je obrađivao teme koje govore o Božjoj ljubavi prema siromasima. Po dolasku u Bosnu on je već u prvoj svojoj poslanici: Pod zastavom Srca Isusova odredio da uz Srce Isusovo kao glavnog patrona nadbiskupije, budu Blažena Djevica Marija i sv. Josip njezini drugi zaštitnici. I našu Družbu stavio je pod moćnu zaštitu sv. Josipa. Mi se toga rado sjećamo i u svakodnevnim molitvama sv. Josipu za zagovor utječemo. Nakon izlaganja s. Vesne u zajednicama je uslijedilo klanjanje pred Presvetim gdje su sestre

poput sv. Josipa mogle prebirati u svom srcu i zahvaljivati za sve milosti što im je osobno i zajednici mali Isus udijelio.

Na sam blagdan svečanu sv. misu u provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane predvodio je nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić, sa svojim tajnikom don Franjom Krstom Frankopanom. Na ručku je sa sestrama bio župnik župe sv. Križa don Ivan Sučić, zamjenica vrhovne glavarice s. Vesna Mateljan i vrhovna savjetnica s. Marija Banić.

Proslavljen Dan Bogu posvećenog života i ulazak u postulaturu naših kandidatice

* Dana 1. veljače 2014., nakon jutarnje sv. Mise, koju je predslavio don. Vedran Torić, župni vikar župe sv. Križa, koja je bila namijenjena za naše kandidatice, bili je izloženo Presveto Otajstvo. Imale smo cjelodnevno klanjanje. Zadnji sat klanjanja animirale su kandidatice: Jelena, Antonia, Karmen i Marija. Nakon svečane Večernje naše kandidatice su ušle u Postulaturu, u koju ih je primila provincijalka s. Anemarie Radan u prisustvu cijele redovničke zajednice. Nakon cjelodnevnog klanjanja i svečanog ulaska u postulaturu čestitale smo našim postulanticama uz radosno slavlje za obiteljskim stolom u blagovaonici.

* Dan posvećenog života za redovnike i redovnice na području Splitsko-makarske nadbiskupije, svečano je proslavljen u nedjelju 2. veljače 2014. Generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Ivan Čubelić predvodio je obred blagoslova svijeća u crkvi sv. Dominika, potom svečanu procesiju s upaljenim svijećama u kojoj su sudjelovali svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidatice i vjernici laici, te euharistijsko slavlje u splitskoj prvostolnici sv. Dujma. Bio je prisutan lijepi broj naših sestara iz zajednica u Splitu i okolnih zajednica. Pjevanje je predvodio zbor redovnica i bogoslova pod ravnanjem mo. s. Mirte Škopljanac Mačina. Čestitajući Dan posvećenih osoba u svoje, i u ime splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića koji je u Dubrovniku na proslavi sv. Vlaha, mons. Čubelić je redovnicima i redovnicama poručio da budu sretni što će njihovom zaslugom i ovo naše vrijeme vidjeti da je posvećenost Bogu divna tajna koja prosvjetljuje, ojačava i spašava.

Proslava blagdana sv. Vlaha u Dubrovniku

Festa sv. Vlaha, zaštitnika Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, svečano je otvorena poslijepodne u nedjelju 2. veljače 2014., na Svijećnicu-kalendaru, ispred crkve sv. Vlaha, tradicionalnim puštanjem golubica i podizanjem svečeva barjaka uz zvuke himne dubrovačkog parca. Na svečanosti uz sestre iz samostan u Dubrovniku i bila je prisutna provincijalka s. Anemarie. Središnje euharistijsko slavlje sutradan na sv. Vlaha, na kojem se okupio veliki broj vjernika, a koje je slavljeno na otvorenom ispred dubrovačke katedrale, predvodio je sisački biskup mons. dr. Vlado Košić, u koncelebra-

ciji s drugim biskupima i svećenicima. Dubrovački biskup Mate Uzinić poželio je dobrodošlicu mladima koji uskoro dolaze na SHKM u Dubrovnik. Zaslugom triljskog župnika don Stipe Ljubasa za ovu svečanost u Dubrovnik došao je i crkveni zbor župe sv. Mihovila iz Trilja sa svojom voditeljicom s. Zdenkom Tomas. S njima se iz Dubrovnika vratila i provincijalka s. Anemarie.

Iz naših dječjih vrtića "Mali Isus"

* Voditeljica dječjih vrtića s. Martina Grmoja, 14. prosinca 2013., organizirala je susret sa sestrama koje rade u vrtiću i sa članovima vijeća za vrtiće. Susretu je nazočila provincijalka s. Anemarie.

* Djeca iz Dječjeg vrtića „Mali Isus“, podružnica Metković, 23. prosinca 2013., sa svojim su tetama s. Magdalis Krnjačom i s. Lucijom Jaganjac, pripremili kratki božićni program, u kapeli samostana sestara Služavki Malog Isusa „Sveta Obitelj“, a nazočili su joj roditelji i rodbina djece.

* U Dječjem vrtiću "Mali Isus" u Košutama, 23. prosinca 2013., tete s. Marina Žuljević i s. Zrinka Marić s djecom su pripremile božićnu priredbu za roditelje naslovljenu "Događaj u Betlehemu". Uz roditelje i goste na priredbi je bio i župnik don Darijo Čorić. Djeca su nakon priredbe dobila male darove, i na kraju su se svi prisutni počastili božićnim kolačima.

* Voditeljice vrtića *Mali Isus* u našem samostanu u Kaštel Kambelovcu, s. Martina Grmoja i s. Kristina Španjić, omogućile su, 17. ožujka 2014., korizmenu duhovnu obnovu za roditelje djece koja pohađaju ovaj vrtić. Duhovnu je obnovu vodila zamjenica vrhovne glavarice s. Vesna Mateljan. Tema je bila: *Radost evanđelja živimo u obitelji*, u svjetlu apostolska pobudnice pape Franje *Evangeliu Gaudium – Radost evanđelja* i drugih papinih susreta s obiteljima. Sestra Vesna je pozvala roditelje da upiru pogled u Nazaretsku obitelj: Isusa, Mariju i Josipa pa da njihova obitelj, kako papa poručuje bude mala kućna crkva, dvorana molitve, škola evanđelja. Nakon predavanja s. Vesna je predvodila meditaciju na evanđeoski teksta iz Mt 15,21-28.

Obilježen blagdan Drinskih mučenica u crkvi sv. Križa u Splitu

Dana 15. prosinca 2013. u župi sv. Križa u Velom Varošu u Splitu svečano je obilježen blagdan Drinskih mučenica. Misno slavlje u crkvi sv. Križa predslavio nadbiskup Mons. Marin Barišić, kojem su, z sestre Kćeri Božje ljubavi iz samostana na Marjanu, nazočile su sestre iz samostana sv. Ane s provincijalkom s. Anemarie. Liturgijsko pjevanje sa mješovitim zborom predvodila je s. Eduarda Marić.

Susret sestara voditeljica skupina PMI-a i njihovi animatori

Na prvu subotu dana 1. veljače 2014. sestre voditeljice skupina PMI-a i njihovi animatori imali su u samostanu sv. Rafaela u Solinu svoj duhovno-edukacijski dan, na temu „Izobrazba srca.“ Susret i radni dan organizirala je, osmislila i pripremila Pročelnica za PMI-a s. Dolores Brkić uz podršku vijeća PMI-a. Duhovno educiranje za "Izobrazbu srca" održao im je don Vedran Torić, profesor hrvatskog jezika u Nadbiskupskoj Gimnaziji i župni vikar u župi sv. Križa u Splitu.

PMI-a iz Solina, „Isusovi maleni" i „Isusovi učenici" zajedno sa s. Rokom Ćubelić pripremili su im rekreativno iznenađenje igrokazima i ritmikom, a s Kucifiksa Ivelić govorom o radu za misije dodala je i svoju lijepu misionarsku notu.

Stručni skup vjeroučitelja splitsko-makarske nadbiskupije

Vjeroučitelji Splitsko – makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije imali su 8. ožujka 2014. stručni skup u velikoj dvorani Nadbiskupijskog sjemeništa u Splitu. Tema je bila, *Građanski odgoj i vjeronauk – zajedničke i prijeporne točke*. Vjeroučitelji su odslušali dva predavanja nakon kojih je slijedila diskusija te pedagoške radionice. Na ovom skupu sudjelovale su u svojstvu stručnog usavršavanja sestre vjeroučiteljice naše provincije: s. Rebeka Batarelo, s. Terezija Pervan, s. Mila Deak, s. Marijanka Dominiković, s. Branimira Lozo, s. Roka Ćubelić, s. Jelena Marević, s. Marinela Delonga i s. Dolores Brkić.

Natjecanje iz vjeronauka srednjih škola za Splitsko-makarsku nadbiskupiju

Natjecanje iz vjeronauka srednjih škola za Splitsko-makarsku nadbiskupiju i vjeronaučna olimpijada osnovnih škola održano je 19. veljače 2014. u Osnovnoj školi u Trilju, u organizaciji katehetskog ureda Split i županijskog povjerenstva za provedbu natjecanja iz vjeronauka. Tema je bila: *Katolička Crkva i znanost-doprinosi i odnosi*.

Prije ove nadbiskupijsko-županijske razine prethodila su dva natjecanja: školsko (do 20. siječnja) i međuškolsko održano 24. siječnja 2014. u Splitu. U okviru ovih natjecanja sudjelovale su i naše sestre katehistice sa svojim ekipama iz osnovnih škola s. Branimira Lozo i s. Marinela Delonga, a za srednje škole s. Dolores Brkić i s. Petra Šakić. Daljnje natjecanje nadbiskupijsko-županijske razine ostvarile su s. Dolores i s. Petra sa svojim ekipama koje se sastoje od četiri učenika.

Na natjecanju 19. veljače 1. mjesto od srednjih škola ostvarila je Franjevačka gimnazija iz Sinja te s njima zasluženno dijeli prvo mjesto ekipa nadbiskupijske gimnazije Don Frane Bulić iz Splita s prof. s. Petrom Šakić. Drugim mjestom slijedi ekipa Druge gimnazije Split sa prof. s. Dolores Brkić. Članice

ekipe Druge gimnazije su i podupiratelji Prijatelja Malog Isusa na što smo ponosni.

Pokojna rodbina i dobročinitelji

- * Na Novom groblju u Solinu, 19. prosinca 2013., pokopan je **Milan Križan**, otac s. Monike. kojem su nazočile provincijalka s. Anemarie i veliki broj sestara.
- * U Košutama, 23. prosinca 2013., bio je sprovod **Marije Dukić**, sestre s. Zvezdane, kojem su nazočile provincijalka s. Anemarie i veći broj sestara.
- * U Dugopolju, 8. siječnja 2014., bio je sprovod **Stipe Bosančića** oca s. Laudes, na kojem je bila provincijalka s. Anemarie i veliki broj sestara.
- * Na Pagu, 29. siječnja 2014., bio je sprovod **gosp. Tonću**, djedu postulatnice Jelene Gligora, na kojem su uz Jelenu bile s. Marcela i s. Krucifiksa.
- * U Imotskom, 31. siječnja 2014., bio je sprovod **Ante Raosa**, brata s. Renate, kojem su nazočile provincijalka s. Anemarie i veći broj sestara.
- * U Rudi, 5. veljače 2014., bio je sprovod **Luke Jurkovića**, brata s. Virginije, na kojem je bila provincijalka s. Anemarie i veliki broj sestara.
- * U Hrvacama, 8. veljače 2014., bio je sprovod **Petru Kodžomanu**, rođaku provincijalke s. Anemarie Radan.
- * U večernjim satima dana 12. veljače 2014. godine, okrijepljena Otajstvima naše svete vjere, u 91 godini života i 70 godini redovništva, u samostanu sv. Josipa na Šinama, blago je u Gospodinu preminula naša draga **sestra Elekta Žolo**.
- * U Hrvacama, 1. ožujka 2014., bio je sprovod **Ante Bošnjaka**, rođaka provincijalke s. Anemarie Radan.
- * Na mjesnom groblju Otrić-Seoce, 11. ožujka 2014., bio je sprovod **Jele Dominiković**, majke s. Marijanke, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemari Radan.
- * Dana, 16. ožujka 2014., ispraćen je na posljednji počinak u svojoj rodnoj župi u Katunima sv. Mihovila u Trilju svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije **don Ante Balić**, koji je za vrijeme župnikovanja u Čaporicama uvelike bio na duhovnu uslugu našim sestrama u Trilju/Košutama. Na sprovodu, kojeg je predvodio nadbiskup Marin, bio je i lijepi broj naših sestara. Nadbiskup Marin se posebno zahvalili našim sestrama u Svećeničkom domu koje su don Antu brižno njegovale zadnjih godina u njegovoj bolesti.
- * U Blatu na Cetini, 18. ožujka 2014., bio je sprovod **Ane Babaić**, nevjeste s. Branke, na kojem je bilo nekoliko sestara.

PROVINCIJA

PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA, ZAGREB

Posjeti zajednicama

* Kroz božićne blagdane provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić posjetile su zajednice, prijatelje i znance te im čestitale Božić i imendane.

* Prigodom TPT na Šalati našu zajednicu i s. Provincijalku posjetili su svećenici s kojima surađujemo.

* Iz Rima je 28. prosinca 2013. g. došla s. M. Gabrijela Kolar i nekoliko je dana boravila u novoveškoj zajednici i u Pitomači.

* S. Provincijalka i s. M. Tihomila Leventić posjetile su 29. siječnja 2014. g. u Ivanić Gradu s. M. Ljubicu Đurašin, koja se tamo nalazila na rehabilitaciji nakon operacije koljena.

* S. M. Rufinu Šimatić u Delnicama 2. siječnja 2014. g. posjetile su s. Provincijalka, s. M. Ambrozija Sošek, s. M. Irma Soldo, s. M. Nada Juratovac i s. M. Veronika Smolek.

* Zajednicu sestara u Vinkovcima 18. siječnja 2014. g. posjetila je s. Provincijalka, s. M. Irma Soldo, s. Marija Kiš i s. M. Marina Dugalija.

* Novovešku zajednicu 09. veljače 2014. g. posjetio je dr. Ivan Golub koji je ne-običan Božji čovjek. Izabrao je nedjelju *Dan Gospodnji* za susret sa zajednicom Služavki Malog Isusa s razlogom jer ga vežu mnoge uspomene s tridesetak časnih sestara iz njegovog rodnog mjesta Kalinovca. Tom prigodom darovao je zajednici svoju najnoviju knjigu "Običan čovjek".

* S. Provincijalka je 05. veljače 2014. g. posjetila s. M. Ivanku Lukšić koja je napustila našu zajednicu.

Susreti za zvanja

* S. M. Emanuela Pečnik, s. M. Petra Marjanović i s. M. Marta Vunak, 1. prosinca 2013. g. posjetile su župu sv. Nikole biskupa u Gornjoj Bistri i sudjelovale na misnom slavlju koje je predslavio vlč. župnik Tomislav Kralj. Nakon mise susrele su se sa župljanima, mladima i djecom te im govorele o našem Utemeljitelju i karizmi Družbe. Za djecu i mlade održale su i radionice na temu naše Družbe i Utemeljitelja.

* Vjeroučenici iz župe sv. Pavla, Retkovec 30. prosinca 2013. posjetili su dom za gospođe u Novoj vesi. Izveli su igrokaz "Zvijezda za treće tisućljeće" kojeg je s njima pripremila s. M. Emanuela Pečnik.

* U samostanu Antunovac u Novoj vesi od 3. do 5. siječnja 2014. g. održan je susret za djevojke pod vodstvom s. M. Viktorije Predragović i s. M. Emanuele Pečnik. Tema susreta bila je Javljam vam veliku radost! Na susretu su sudjelovale djevojke iz Podravine, Zagreba, Bistre i Jastrebarskog. Misno slavlje predslavio je fra Petar Cvekan, a s vlč. Domagojem Matoševićem kroz razgovor otkrivale su kako živjeti božićno i po Božiću.

U meditacijama, zajedničkoj i osobnoj molitvi, slavljenju sakramenata, međusobnim susretima sa sestrama, ponirale su u navještaj što ga nosi ovo otajstvo. U likovima Djeteta Isusa, Marije, Josipa, pastira i kraljeva te životinja iz jaslca, prepoznale su mnoge poticaje.

Čestitanje imendana

* U molitvenom i slavljeničkom ugođaju 25. studenog 2013. g. novoveška zajednica proslavila je imendan s. Provincijalke s. M. Katarine Penić-Sirak.

* Kroz tromjesječno razdoblje (prosinac, siječanj i veljača) s. Provincijalka sa sestrama iz Nove vesi posjetila je naše zajednice i tom prigodom čestitala sestrama imendane: na Kraljevcu – s. M. Ksaveriji Sršan, s. M. Hilariji Posavec, s. M. Anđelini Bajs. U Samoboru s. M. Nikoleti Koščak, s. Mariji Kiš i s. M. Marini Dugaliji. U Krašiću s. M. Mirjam Dedić i s. M. Simeoni Capan. U Stešnjecu s. M. Imakulati Lukač, u Pitomači s. M. Valeriji Sakač, u Slavonskom Kobašu s. M. Luciji Knežević, u Kloštru Podravskom s. M. Viktoriji Predragović i u sv. Jeronimu s. M. Tihani Strancarić i s. M. Bernardici Galović.

* Na Božićnom čestitanju uzoritom kardinalu Josipu Bozaniću prisustvovala je provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak.

* Dana 13. siječnja 2014. g. s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić sudjelovale su na euharistijskom i zajedničkom slavlju u Generalnoj kući prigodom imendana č. Majke s. M. Radoslave Radek.

Obilježavanje slavlja u Krašiću

* U Krašiću 15. prosinca 2013. g. na euharistijskom slavlju koje je predslavio kardinal Josip Bozanić zagrebački nadbiskup, obilježena je 100 -ta obljetnica posvete crkve Presvetog Trojstva i 105. obljetnica rođenja časne sestre Žarke (Julijane) Ivasić, milosrdnice. Proslavi su nazočile su s. Provin-

cijalka, s. M. Fridolina Županac, s. M. Ambrozija Mijatović, s. M. Antonija Bajzek i s. M. Irma Soldo.

* U Krašiću na proslavi Stepinčeva 10. veljače 2014. g. provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak sa s. M. Fridolinom Županac i sestrama juniorkama s. M. Martinom i s. M. Martom sudjelovala je na euharistijskom slavlju koje je predslavio postulator kauze dr. Juraj Batelja s četrdesetak svećenika. Pjevanje je animirala s. M. Mirjam Dedić.

* Večernju euharistiju u katedrali predslavio je uzoriti gosp. kardinal Josip Bozanić, na kojoj je bilo prisutno više naših sestara.

Zahvala za staru 2013. god. i molitve za Novu 2014. godinu

* Na staru godinu zajednica sestara je molila i zahvaljivala dobrom Bogu za sve primljene milosti kroz proteklu godinu posebno na misi zahvalnici, a Novu Godinu su dočekale u molitvi. Darovanu 2014. godina započele su molitvom i predanjem na euharistijskom slavlju.

*U provincijalnoj kući nakon sv. Mise kod zajedničkog stola bili su: gosp. župnik Alojzije Žlebečić, gđa. Gizela i dr. sc. prof. Agneza Szabo poznavateljica i štovateljica sluge Božjeg dr. Josipa Stadlera.

* Nekoliko sestara tog dana je hodočastilo na Mariju Bistricu.

Proslava 171. godišnjice rođenja Oca Utemeljitelja u Slavonskom Brodu

* Na proslavi 171. godišnjice rođenja i krštenja sl. Božjeg dr. Josipa Stadlera u Slavonskom Brodu, 24. siječnja 2014. g. u župi Gospe Brze Pomoći, bile su prisutne s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Marina Piljić, s. M. Ambrozija Sošek i s. M. Viktorija Predragović, koja je na zanimljiv način u večernjem programu za krizmanike i mlade održala prigodan program upoznavanja lika našeg Utemeljitelja dr. Josipa Stadlera i karizmu Družbe.

Obilježavanje Dana posvećenog života

* U provincijskoj kući Dan posvećenog života proslavljen je euharistijskim slavljem u župnoj crkvi i obnovom zavjeta. Posebno svečano bilo je u zagrebačkoj katedrali gdje je sv. Misu predslavio mons. dr. Valentin Požaić, pomoćni biskup zagrebački. Sudjelovalo je više naših sestara i sestre novakinje.

* Tog dana su s. Provincijalka i s. M. Jelena posjetile su s. M. Marinu Piljić, magistru novakinja i čestitale joj imendan.

Proslava 70-te godišnjice dolaska sestara u Kloštar Podravski

U samostanu Sv. Josipa u Kloštru Podravskom 19. ožujka 2014. g. prigodom 70-te godišnjice dolaska sestara u to mjesto, blagoslovljena je bista sl. Božjeg dr. Josipa Stadera našeg Utemeljitelja. Na svečanosti su bile prisutne č. Majka s. M. Radoslava Radek, s. Ana Marija Kesten, provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Fridolina Županac, s. M. Darinka Špoljar, s. M. Nada Juratovac, s. M. Margareta Perčić, s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Valerija Sakač, sa sestrama uz sestre koje djeluju na župi s. M. Karmen Hajdinjak i s. M. Viktoriju Predragović. Prigodnu propovijed na zahvalnoj sv. misi i blagoslov biste imao je vlč. župnik Ivan Široki.

Duhovne obnove u zajednicama

* U samostanima na Kraljevcu i Novoj vesi 26. studenog 2013. g. održana je duhovna obnova. Na Kraljevcu je bio voditelj mons. Anđelko Koščak, rektor bogoslova, a u Novoj vesi o. Antonio Čirko, karmelićanin.

* Za blagdan Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije i spomen na 95. obljetnicu smrti našeg Utemeljitelja 7. prosinca 2013. g. održana je duhovna priprema u zajednici.

* U našim zajednicama sestre su na prigodan način, prema dogovoru organizirale pripremu, za nas najvažniji blagdan Božić, prigodnim žrtvama i molitvama sa željom da ga svaka može proslaviti radosna srca.

* U samostanu "Antunovac" 27. siječnja 2014., održana je duhovna obnova pod vodstvom o. Antonija Čirka. Sudjelovale su sestre iz Samobora i drugih zajednica.

145-a obljetnica rođenja s. M. Krescencije Zwiefelhofer

Članice provincijalne uprave 30. studenog 2013. g. pohodile su u Vinkovcima grob s. M. Krescencije Zwiefelhofer prigodom 145-e obljetnice njezina rođenja.

Duhovne obnove za sestre juniorke

* U Samoboru u samostanu Sv. Ivana Krstitelja 30. studenog 2013. g., sestre juniorke s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak, imale su cjelodnevni susret s učiteljicom s. Marijom Kiš, kao pripremu za Došašće.

* U Samoboru 1. ožujka 2014. g., s. Marija Kiš učiteljica, predvodila je cjelodnevni program duhovne obnove za sestre juniorke s. M. Martinu Vugrinec

i s. M. Martu Vunak. Program je obuhvaćao predavanje fra Krunoslava Kocijana, radionice koje je pripremila s. Marija i izlaganja sestara juniorki na temu: Marta i Marija od s. M. Martine i Samoodgoj u službi redovničkog identiteta od s. M. Marte.

Božićna priredba i duhovna obnove za roditelje u Dječjim vrtićima

* U samostanu "Marijin Dom" u Vinkovcima od 16. do 24. prosinca 2013. god., organizirana je devetnica za Božić koju su pripremile sestre za roditelje, djecu i Prijatelje Malog Isusa.

* U kapeli Male Gospe u Vinkovcima, 19. prosinca 2013. g., održana je Božićna priredba koju su osmislile sestre, a misao vodilja je bila Božić nam svi ma poruku daje, da Božje ljubav u srcu nam traje.

* U Dječjem vrtiću Cvjetnjak u Novoj vesi, 3. veljače 2014. g. održana je duhovna obnova za roditelje koju je vodio fra Petar Cvekan.

* Na blagdan sv. Josipa 19. ožujka 2014. g., u župnoj crkvi sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima, na euharistijskom slavlju koje je predslavio mons. Tadija Pranjić za Dan očeva, djeca iz vrtića Cvjetnjak u pratnji svojih odgojitelja, zahvalila su Bogu za svoje očeve i preporučili ih zaštiti sv. Josipa. Na misi su sudjelovali roditelji i župljani.

* U Dječjem vrtiću Cvjetnjak u Zagrebu za Dan očeva organizirane su aktivnosti za djecu u kojoj su očevi prezentirali svoja zanimanja.

Duhovne vježbe u samostanu "Antunovac"

U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi u Zagrebu održane su od 24. veljače do 1. ožujka 2014. g. duhovne vježbe pod nazivom "Služeći Malom Isusu pronosimo radost Evanđelja", pod vodstvom s. M. Vesne Mateljan, SMI, zamjenice vrhovne glavarice. Na duhovnim vježbama sudjelovala je dvadeset i jedna sestra iz zajednica naše Provincije, te s. M. Edita Perić iz provincije Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije. Euharistijska slavlja predslavio je preč. Ilija Žugaj, a sakrament pomirenja i završno misno slavlje na duhovnim vježbama imao je o. Antonio Čirko, karmelićanin.

Seminar za provincijske i kućne poglavarice

* Za članice HKVRPP-a od 26. veljače do 1. ožujka 2014. g., održan je seminar u Karmelu sv. Ilije na Buškom blatu na temu: *Nova evangelizacija i redovništvo*. Na seminaru je sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak, a seminar je predvodio o. Jakov Mamić, karmelićanin.

* Od 12. do 15. ožujka 2014. g. u organizaciji HKVRPP u samostanu otaca karmelićana u Buškom blatu održan je seminar za kućne poglavarice i ses-

tre na temu *Nova evangelizacija i redovništvo* koji je predvodio o. Jakov Mamić, OCD. Na seminaru je sudjelovala s. M. Jelena Burić.

Klanjanje pred Presvetim

* Svakog četvrtka u samostanu Antunovac sestre klanjaju pred euharistijskim Isusom za nova duhovna zvanja u našoj provinciji i Družbi.

* U novoveškoj kapelici 2. siječnja 2014. g., održano je božićno klanjanje euharistijskom Isusu.

* U našim zajednicama održano je klanjanje milosrdnom Isusu pred poklade.

Obilježavanje dana za Oca Utemeljitelja

U samostanu "Antunovac", misna slavlja i molitve svakog osmog dana u mjesecu upravljene su Gospodinu za što skorije uzdignuće našeg Oca Utemeljitelja na čast oltara.

Sudjelovanje na referendumu

Dana 1. prosinca 2013. g. sestre su izišle na referendum koji se održao na zahtjev građanske inicijative U ime obitelji, da se unese u Ustav RH Brak = zajednica muškarca i žene. Tražilo se izjašnjavanje ZA ili PROTIV.

Kulturna događanja

* U dvorani Vijenac na Kaptolu 4. prosinca 2013. g., na predavljanju knjige dr. Juraja Batelje "Bogorodica zaštitnica u Hrvata" prisustvovala je s. M. Jelena Burić s nekoliko sestara iz Nove vesi.

* Dana 10. prosinca 2013. g. na radio Mariji u emisiji *Živimo zajedno* pod vodstvom s. Slavke Sente na temu *Više vas ne zovem slugama, nazvao sam vas prijateljima*, gošće su bile provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Emanuela Pečnik.

* Na svečanoj akademiji u dvorani "Vijenac" 8. veljače 2014. g., prigodom 20 godišnjice izlaženja Glasnika postulature "Blaženi Alojzije Stepinac" prisustvovalo je više naših sestara.

* Dana 19. veljače 2014. g. na tribini "Zajednički vidici" u dvorani Vijenac s temom *Korijeni (ne) etičkog i (ne) moralnog ponašanja* dr. Tončija Matulića i dr. Slavka Sliškovića prisustvovala su s. M. Jelena Burić i s. M. Snježana Nudić.

Otvaranje izložbe Božićnih jaslica

U samostanu "Antunovac" 15. prosinca 2013. g. blagoslovljena je i otvorena prodajna izložbe Božićnih jaslica. Svečani blagoslov održao je vlč. župnik Alojzije Žlebečić u nazočnosti sestara i župljana.

Stručno usavršavanje za katehisticice

Na KZŠ od 8.-10. siječnja 2014. g., sudjelovale su naše sestre vjeroučiteljice koje rade u školi. Na završetku programa zadnjeg dana rada škole bio je upriličen susret za katehisticice u Novoj vesi.

Proslava Dana bolesnika

U domu za gospođe u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, 11. veljače 2014. g. svečano je proslavljen blagdan Gospe Lurdske i Dan bolesnika. Tom prigodom, štíćenicama doma provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak i uputila je nekoliko utješnih i ohrabrujućih misli uz darovane ruže. Štíćenice je posjetila župljanka Ana iz Marijine legije koja ih je iznenadila i razveselila svojim dolaskom.

Sve članice doma i sestre iz samostana sudjelovale su na misnom slavlju na kojem je podijeljeno i bolesničkim pomazanjem. Euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli predslavio je uz poticajnu propovijed preč. Stanislav Vitković. Sve štíćenice doma primile su duhovno ohrabrenje i snagu od Boga, da mogu hrabro prihvaćati i podnositi svoje bolesti i slabosti pridružujući ih Kristovom križu i nadopunjujući ono što nedostaje Njegovim mukama. Na slavlju svete mise i zajedničkom druženju, sudjelovala je časna majka s. M. Radoslava Radek sa s. M. Anom Marijom Kesten, sestrama iz zajednice te prijateljicama Malog Isusa iz naše župe. Nakon euharistijskog slavlja druženje je nastavljeno u samostanskoj blagovaonici uz pjesmu.

Vijesti iz odgoja

* Našu zajednicu 22. studenog 2013. posjetila je djevojka Natalija Brkić sa željom da i ona postane redovnica. Nekoliko dana je boravila u našoj zajednici te se uključila u molitvu i rad u samostanu.

* U kandidaturu zagrebačke provincije 2. ožujka 2014. g., ušla je Natalija Brkić za koju molimo blagoslov na započetom putu.

* Od 14. siječnja 2014. g. praksu u drugoj godini novicijata s. M. Kristina Maslač nastavila je u samoborskoj zajednici.

* Od 14. siječnja 2014. g. praksu u drugoj godini novicijata s. M. Kristina Maslač nastavila je u samoborskoj zajednici.

* Od 7. ožujka 2014. g. novakinja II godine s. M. Margaret Rožman započela je svoju praksu u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, a s. M. Kristina Maslač vratila se u samostan "Betlehem" na Kraljevec.

Susret animatora Društva PMI-a

U samostan "Antunovac" u Zagrebu, 15. veljače 2014. g. održan je susret animatora Društva PMI-a. Susretu su prisustvovali animatori iz Kloštra Podravskog, Krašića, Podravske Sesveta, Pitomače te zagrebačkih župa sv. Pavla -Retkovec, sv. Jeronima - Maksimir, Uznesenja BDM - Stenjevec i sv. Ivana Krstitelja - Nova ves. Okupljanje je bilo u zagrebačkoj Katedrali uz pohod na grob bl. Alojzija Stepinca i euharistijsko slavlje. Voditeljica susreta bila je s. M. Emanuela Pečnik. Tema susreta bila je *Biblijska mjesta kao izvor duhovnosti PMI*, a predavanje je pripremila s. M. Viktorija Predragović.

Zahvala Bogu

Nakon dugogodišnjeg rada u bolnici na Šalati u Zagrebu s. M. Tihomila Leventić ušla je u mirovinu. Za njezino svjedočenje, požrtvovnost i rad zahvalili su joj zaposlenici bolnice, a sestre zajedno s njom zahvaljuju Bogu na plodnom radu i žele Božji blagoslov na novoj dužnosti.

Naše bolesne sestre

* Dana 19. studenog 2013. g. novakinja s. Moniku Maslač boravila je u bolnici Vuk Vrhovac na pretragama.

* U Petrovoj bolnici 16. siječnja 2014. g. uspješno je operirana s. M. Nikoleta Koščak.

* Dana 20. siječnja 2014. g. s. M. Ljubica Đurašin u poliklinici Vertebris, u Petrovaradinskoj ulici u Zagrebu, uspješno je operirana.

Za naše bolesne i nemoćne sestre molimo Božju snagu i lijek za životne dane.

Naši pokojni

* Dana 2. prosinca 2013. g. sprovodnim obredima † Alojziju Slakoper, bratu s. M. Mihele Slakoper, u Velikoj Erpenji sudjelovala je provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Terezija Posavec, s. M. Silvija Vurušić.

* Dana 9. prosinca 2013. g. sprovodnim obredima † Mariji Čajko-Šešerko, majci s. M. Beatis i s. M. Ane te sestri s. M. Čedomile u Donjoj Stubici sudjelovale su sestre iz Nove vesi, Kraljevca, Pitomače i Stenjevca.

* Dana 11. prosinca 2013. g. sprovodnim obredima † o. Zvezdanu Liniću u Samoboru nazočile su s. Provincijalka, s. M. Nada Juratovac, s. M. Alojzina Mijatović i s. M. Bogoljuba Kos.

* U Čardaku, 4. siječnja 2014. g., na sprovodnim obredima † s. M. Franke Čalić, prisustvovala je provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Antonija Bajzek.

Sjednice

* U Generalnoj kući na Naumovcu, 12. prosinca 2013. g., na proširenoj sjednici sudjelovala je provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak.

* Dana 4. veljače 2014. g. održana je sjednica provincijske uprave.

Kanonske vizitacije

Č. Majka s. M. Radoslava Radek započela je Kanonsku vizitaciju u našim zajednicama.

PROVINCIJA

BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE, SARAJEVO

Zajedništvo o 60. rođendanu s. M. Admirate Lučić

Na prvu nedjelju došašća, 1. prosinca 2013. godine, u samostanu *Egipat* zahvalile smo uzvišenome Gospodaru života za 60. godina života naše sestre provincijalke – s. M. Admirate Lučić. Za ovu prigodu pridružili su nam se brat sestre Admirate – gospodin Antun Lučić, sestra joj Ljuba i njezin muž Tvrtko Barnjak. U 9 sati smo imali radost slavlja svete mise koju je ovom prigodom predslavio pomoćni biskup vrhbosanski – mons. dr. Pero Sudar, uz suslavlje vlč. Marija Ćosića – voditelja internata KŠC-a *Sv. Josipa* u Sarajevu. Na ovom misnom slavlju sudjelovale su naše sestre iz Apostolske nuncijature i iz Vrhbosanske nadbiskupije. Svojom propovijedi Biskup nas je uveo u došašće i posvijestio nam važnost ovoga hoda. Nakon mise pošli smo svi zajedno u samostansku blagovaonicu na kavu, kolače i zajedničko druženje s provincijskom glavaricom, te s Biskupom i vlč. Marijem. Pola sata nakon podneva uslijedio je svečani ručak, nakon kojega su se pošli izmjenjivati čestitari: naše sestre iz Gromiljaka, Viteza i sestre iz Nuncijatu-

re koje su došle sa savjetnikom Apostolske nuncijature u BiH – mons. Josephom Puthenpurayilom Antonyem.

Predsjednik Federacije BiH posjetio samostan „Egipat“

U popodnevним satima 5. prosinca 2013. godine Stadlerov dječji dom *Egipat* i našu redovničku obitelj posjetio je predsjednik Federacije Bosne i Hercegovine – gospodin Živko Budimir. U njegovoj pratnji bila je njegova supruga, sin, kći i najbliži suradnici. Tom prigodom predsjednik Budimir je razveselio djecu uručivši im paketiće za sv. *Nikolu*. Djeca su, vidno radosna zbog dobivenih darova, svojim osmjehom, pjesmom i recitacijama uzvratila predsjedniku Budimiru za posjet i lijepu gestu kršćanske ljubavi. Ovaj posjet predsjednik Budimir i njegova pratnja iskoristili su za susret s našom zajednicom u kući „Egipat“. Provincijska glavarica – sestra Admirata Lučić – tom je prigodom kazala kako sestre imaju milost slijediti karizmu sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa, koji je bio osjetljiv za svaku ljudsku patnju i zalagao se za dostojanstvo svakog čovjeka. Predsjednik Budimir je odao priznanje sestrama za ustrajno zauzimanje za najpotrebnije, osobito djecu, te zahvalio za opće dobro koje zajednica širi Bosnom i Hercegovinom.

Nikolinje u vrtiću „Srce“

U prijepodnevним satima 6. prosinca 2013. godine u vrtiću *Srce* u Sarajevu upriličeno je Nikolinje i primanje darova. Djeca su bila posebno sretna što su se mogla fotografirati sa „sv. Nikolom“ i primiti dar od njega. Ispjevali su i nekoliko pjesmica tim povodom. Na kraju su radosno uzela svoje darove i pošla sa tetama u prostorije vrtića.

Proslavljen Dan Sarajevske provincije

Iako se liturgijska svetkovina Bezgrješnoga Začeca BD Marije prenosi na ponedjeljak – 9. prosinca 2013. godine, naša sarajevska provincija povezala je slavlje Dana provincije s proslavom 95. obljetnice Utemeljiteljeve smrti – 8. prosinca 2013. Slavlje je započelo jutarnjom molitvom i sestrinskim druženjem, koje su svojim dolaskom uveličale naše sestre iz Neuma, Mostara, Prozora, Viteza, Gromiljaka i Vrhbosanske nadbiskupije. Svečano misno slavlje u sarajevskoj prvostolnici predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko Puljić – u zajedništvu s pomoćnim biskupom vrhbosanskim – mons. dr. Perom Sudarom – i dvadesetak svećenika. Tijekom ovoga euharistijskoga slavlja za kanonika Kaptola vrhbosanskoga ustoličen je mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu. Kao što je to uobičajeno posljednjih nekoliko godina, na Utemeljiteljev je grob ovoga dana hodočastilo pedesetak vjernika iz župe Prozor. Na kraju misnoga slavlja biskupi, svećenici i vjernici pošli su na grob našega Utemeljitelja – sluge Božjega nadbiskupa Stadlera – i tu su izmolili molitvu

za njegovo proglašenje blaženim. Kardinal je s groba podijelio i svoj blagoslov. Nakon misnoga slavlja uslijedilo je slavlje u samostanu *Egipat*, u koji su došle sve naše sestre.

Slavlje Božića u samostanu „Egipat“

U samostanu *Egipat* božićni su se darovi pošli stavljati pod bor u popodnevним satima 23. prosinca 2013.godine. Razlog tomu jeste taj što su sutra, 24. prosinca, djeca SDDE-a – zajedno sa sestrama – trebala poći u našu kuću u Maglaj da zajedno s vjernicima te župe proslave Božić. Kad smo došli u samostansku dvoranu, božićno je drvce bilo okruženo darovima. Djeca SDDE-a su nam najprije pripremila božićnu priredbu, kojom su se željeli oprostiti od s. Ane Uložnik. Bilo je tu lijepih božićnih pjesama, recitacija i poruka, a uprizorili su i budući misijski rad naše s. Liberije Filipović i s. Ane Uložnik koje uskoro odlaze u misije na Haiti. Na kraju priredbe predali su lijepi dar s. Ani, kojoj su, u obliku dviju lepeza, poklonili svoje slike s porukama oca Utemeljitelja, te slike sestara iz zajednice *Egipat*. Nakon toga uslijedio je čin što su ga svi radosno iščekivali: uzajamno božićno darivanje i otkrivanje tko je za koga molio. Sestre su nam novakinje (s. Sandra Kapetanović i s. Ana Uložnik) priredile izvlačenje, tako da izvučena osoba daruje poklon osobi za koju je molila. Bio je to doista dirljiv trenutak, nakon kojega smo pošle u kapelici izmoliti večernju molitvu. Potom je uslijedila zajednička večera i druženje sestara i djece. Sutradan, 24. prosinca 2013., provincijska je glavarica odvezla djecu Stadlerova dječjega doma *Egipat* u našu kuću u Maglaju, gdje su ostali do 8. siječnja 2014. S djecom su pošle s. Klara Jerković, s. Finka Brajković i s. Lucija Blažević. Veći dio sestara samostana *Egipat* pošao je na božićnu svetu misu u sarajevsku prvostolnicu u 20 sati. Misno slavlje predslavio je katedralni župnik – preč. Pavo Šekerija, a naše su sestre uljepšale misno slavlje božićnim pjesmama. Druga skupina sestara pošla je na misu polnoćku, koju je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko Puljić – a na misi su sudjelovale i naše sestre iz zajednice Vrhbosanska nadbiskupija i Apostolska nuncijatura. Po povratku s mise polnoćke nastavile smo slavlje zajedničkim druženjem i čašćenjem.

Sutradan, 25. prosinca 2013. godine, nastavile smo slavlje Isusova rođendana – Božić – zajedničkom jutarnjom molitvom. Nakon duhovne i tjelesne okrjepe pošle smo na svečano euharistijsko slavlje u sarajevsku prvostolnicu. Misno slavlje je predslavio kardinal Vinko Puljić, a na misi su – uz mnogobrojne vjernike – sudjelovale i sestre iz naših sarajevskih zajednica. U popodnevним satima posjetio nas je vlč. Damir Ivanović – ekonom i prefekt u Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu u Sarajevu – i naše sestre iz Vrhbosanske nadbiskupije i Apostolske nuncijature.

Bilo je veoma dirljivo kada su pred zajednicom sestara u samostanskoj kapelici naše najmlađe uprizorile divni događaj zavjetovanja naših prvih sestara. S. Manda Pršlja bila je s. Marta Golec; s. Stana Matić – s. Franciska

Vrglec; s. Jelena Jovanović – s. Alfonza Petrić; s. Sandra Kapetanović – s. Antonia Dadić; s. Ana Prkić – s. Rafaela Gržina; Nikolina Džavić – s. Bernardina Senger i Valentina Šunjić - s. Josefina Petrić. Sve smo to uprizorile kao što je bio osjećaj prije 120. godina, kada je prva sestra naše Družbe položila svete zavjete, te sve doživjele milosno za sve nas i za cijelu Crkvu. Svečano smo zajednički obnovile svete zavjete, a nakon toga izmolile večernju molitvu.

Pokopana s. M. Franka Čalić

Oko Žalosne Gospe u Čardaku okupio nas je u subotu 4. siječnja 2014. godine posljednji zemaljski ispraćaj naše drage s. M. Franke Čalić, koja je preminula u Domu *sv. Josipa* u Vitezu 2. siječnja 2014. godine u 93. godini života i 69. godini redovništva. Svetu misu zadušnicu u crkvi Žalosne Gospe u Čardaku predslavio je u 12 sati mjesni župnik – vlč. Pavo Kopic, uz suslavlje vlč. Ante Perića, vlč. Marka Stipića i vlč. Bartola Lukića. Na misi su sudjelovale 42 naše sestre, na čelu sa časnom majkom – s. M. Radoslavom Radek, provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom Zagrebačke provincije – s. M. Katarinom Penić-Sirak, ostale naše sestre, nećaci i rodbina pokojne s. Franke, te vjernici župe Čardak. Nakon popričesne molitve provincijska je glavarica – s. M. Admirata Lučić – progovorila o životu i požrtvovalnome radu pokojne s. Franke. Nakon mise zadušnice pogrebna se povorka uputila na sestarsko groblje u župi Čardak, na kojemu je pokopana sestra Franka. Obred pogreba također je vodio vlč. Pavo Kopic.

Blagoslov samostana „Egipat“

Katedralni župnik – preč. Pavo Šekerija – i njegov kapelan – vlč. Ivan Karača – došli su 5. siječnja 2014. godine u samostan *Egipat* kako bi molili Božji blagoslov ovom zdanju i svima koji u njemu žive. Sve je započelo svečanom molitvom u samostanskoj kapelici, nakon koje se krenulo u procesiji u svaku sobu našega samostana. Uz pjesmu koja je odzvanjala samostanom, osjećao se po kući miris kadionice. Bogu hvala na Njegovu pohodu i blizini!

Ispraćaj sestara misionarki

Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – i velik broj naših sestara sudjelovao je 7. siječnja 2014. godine na jutarnjoj svetoj misi u 8 sati u sarajevskoj prvostolnici. Tko god je od sestara mogao, došao je na tu svetu misu, na kojoj su sudjelovale naše misionarke (s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik) prije odlaska na Haiti. Misno slavlje je predslavio katedralni kapelan – vlč. Ivan Karača – koji je molio za naše sestre i zaželio im sretan put i blagoslovljeno djelovanje. Nakon svete mise pošle smo u samostan *Egipat* na tjelesnu okrpju. U 10 sati okupile smo se u dvorištu samostana *Egipat* i ispratile naše sestre misionarke pri putu za Zagreb, odakle će poći za Haiti. U Haiti će ih otpratiti provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, a njezina

zamjenica – s. Anđa Vranješ – odvezla ih je do Zagreba, odakle su 9. siječnja 2014. godine poletjele prema novoj misijskoj postaji Haiti – Nadbiskupija Port-au-Prince.

Veleposlanik Republike Hrvatske u BiH posjetio SDDE

Veleposlanik Republike Hrvatske u BiH – gospodin Ivan Del Vecchio – posjetio je 14. siječnja 2014. godine Stadlerov dječji dom *Egipat*. U njegovoj pratnji bila je ministar-savjetnica gospođa Nives Tiganj. Pri ulasku u naš samostan predstojnica samostana – s. M. Anđa Vranješ – zaželjela je Veleposlaniku dobrodošlicu i uvela ga u dvoranu samostana, gdje su ga čekala djeca, koja su otpjevala Veleposlaniku nekoliko pjesama i recitacija. Veleposlanik je uputio djeci riječi zahvale i obdario ih slatkišima.

Proslava Utemeljiteljeva rođendana

Spomen o 171. rođendanu i krsnom danu našega Utemeljitelja – sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera – proslavljen je 24. siječnja 2014. u svim zajednicama naše provincije, a na poseban način u Slavonskome Brodu, Sarajevu, Gromiljaku i Prozoru. Svečano misno slavlje u župi Gospe od brze pomoći u Slavonskome Brodu, kao i molitvu kod Stadlerova spomenika – u blizini mjesta njegove rodne kuće – predvodio je dekan sarajevskoga KBF-a i voditelj kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera – mons. dr. Pavo Jurišić. Uz domaćeg župnika Ivana Lenića koncelebrirali su mons. Stjepan Belobrajdić i Mato Matasović. Na misnome slavlju i molitvi sudjelovalo je dvadesetak sestara naše Družbe, na čelu s vrhovnom glavari-com – s. M. Radoslavom Radek. Iz Sarajeva je na slavlje Utemeljiteljeva rođendana u Slavonski Brod pošlo šest sestara, a pridružile su se i naše sestre iz Slavonskoga Broda i Zagreba.

Istoga je dana večernjim misnim slavljem u 18 sati proslavljen rođendan i krsni dan našega Utemeljitelja u Sarajevu. Stoga su sestre iz svih sarajevskih zajednica pošle u katedralu zahvaliti Gospodinu za život našega oca Utemeljitelja i pomoliti se na njegovu grobu. Euharistijsko je slavlje predvodio katedralni župnik – preč. Pavo Šekerija, a uz naše sestre na misi su sudjelovali vjernici župe Katedrala.

Na specifičan način proslavile su Utemeljiteljev rođendan i naše sestre u Gromiljaku, zajedno sa Prijateljima Maloga Isusa, koji su taj dan posjetili trideset bolesnika. Željele su se i na taj način ojačati u služenju Bogu na onakav način kako mu je služio naš Utemeljitelj, tj. brigom za najpotrebnije. Nakon posjeta bolesnicima zahvalili su Bogu za rođenje Njegova Sluge – nadbiskupa Stadlera, te prinijeli na oltar sve bolesnike i patnike. Misno slavlje u kapelici *Kuće Navještenja* na Gromiljaku predslavio je don Jakov Pavlović – vojni kapelan, a uz sestre i Prijatelje Maloga Isusa sudjelovali su i vjernici župe Gromiljak.

Utemeljiteljjev rođendan svečano je proslavljen i u župi Prozor, u kojoj djeluju naše sestre. Popodnevni molitveni program predvodila je s. M. Anđelina Perić s Prijateljima Maloga Isusa. Nakon programa izrazili su svoju zahvalnost Bogu za dar Stadlerova rođenja euharistijskim slavljem što ga je predslavio mjesni župnik – vlč. Stipo Knežević.

Predstavljen rad SDDE-a

U jutarnjim satima 26. siječnja 2014. krenule su prema Zagrebu s. M. Anđa Vranješ, s. M. Manda Pršlja i još šestero djece Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Oni su sutradan – 27. siječnja 2014. godine – u 10 sati nastupili na Konferenciji za tisak u povodu Dana posvećena života, koju organizira Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica Republike Hrvatske. Tema Konferencije je bila „Skrb redovništva za djecu bez adekvatne roditeljske skrbi“. Sestra Anđa je na Konferenciji predstavila naš dom, a djeca su izvela dvije točke. Po povratku iz Zagreba svi su bili oduševljeni i sretni zbog lijepog nastupa i predstavljanja naše kuće.

Proslava Dana posvećena života u Sarajevu

Uoči blagdana Svijećnice – 1. veljače 2014. – kada Crkva slavi Dan posvećena života, u 17 je sati organizirano klanjanje u sarajevskoj katedrali pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom. Kardinal Vinko Puljić je izložio Presveto i pozvao sve da u šutnji i molitvi promišljaju o tome, „što nam to Gospodin večeras želi reći?“ Pri kraju klanjanja izmolili smo Večernju molitvu koju su predvodili bogoslovi Franjevačke provincije *Bosne Srebrene*. Nakon klanjanja uslijedilo je misno slavlje što ga je predvodio fra Joso Oršolić, član uprave Franjevačke provincije *Bosne srebrene* i ravnatelj humanitarne-karitativne organizacije *Kruh svetoga Ante* uz suslavlje desetorice svećenika. Na klanjanju i na misnom slavlju sudjelovao je velik broj redovnica, među kojima su bile i naše sestre iz sarajevskih zajednica.

Na sam dan Prikazanja Gospodinova u hramu 2. veljače 2014. svečano misno slavlje u sarajevskoj prvostolnici predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko Puljić – uz suslavlje pomoćnoga biskupa vrhbosanskoga – mons. dr. Pere Sudara, franjevačkog provincijala Bosne srebrene – fra Lovre Gavrana – i dvadesetak svećenika. Na misi su sudjelovali vrhbosanski i franjevački bogoslovi, te mnogobrojne redovnice, među kojima je velik broj naših sestara iz sarajevskih zajednica, te iz Gromiljaka i iz Viteza. Na početku misnoga slavlja Kardinal je uputio pozdrav svim nazočnima te čestitao redovnicama i redovnicima Dan posvećena života. Nakon pozdravnih riječi uslijedio je blagoslov svijeća i svečana procesija oko katedrale. Bilo je doista lijepo vidjeti tu veliku povorku Bogu posvećenih osoba oko sarajevske prvostolnice. U trenutku procesije mnogi su prolaznici znali zastati, gledajući oduševljeno prema procesiji. Potom je procesija ušla u katedralu, te je nastavljeno s misnim slavljem. U svojoj homiliji Kardinal je

progovorio o Božjim planovima za svaki ljudski život, te o tome kako Bog „jednostavno i tiho“ uđe u ljudski život usprkos tome što mi obično imamo svoje planove. Nakon homilije uslijedila je zajednička obnova zavjeta i predanja Bogu u vlastitoj zajednici, a potom ispovijest vjere i molitva vjernih koju su molile sestre redovnice. Tijekom mise pjevali su bogoslovi Franjevačke provincije Bosne srebrenne, bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i sestre redovnice, a dirigirao je fra Slavko Topić. Na kraju mise kardinal Puljić je još jednom čestitao Dan Bogu posvećena života, te pozvao sve redovnike i redovnice na zajedničko druženje i okrjepu u Vrhbosansko bogoslovno sjemenište. Nakon susreta svih redovnika i redovnica u Vrhbosanskome bogoslovnom sjemeništu sestre naše provincije došle su u samostan *Egipat* na zajedničko druženje uz kolač i kavu. Bilo je tu i pjesme, jer je toga dana slavila svoj imendan naša s. M. Svjetlana Leko. U 17 sati pošli smo u prostorije Franjevačkoga provincijalata na Kovačićima u Sarajevu na zajedničko klanjanje i molitvu za duhovna zvanja.

Dan bolesnika u Sarajevu, Vitezu i Gromiljaku

Na spomendan Gospe Lurdske 11. veljače 2014. u samostanu *Egipat* svečano je proslavljen Dan bolesnika. Misno slavlje u samostanskoj kapelici predslavio je preč. Ilija Orkić, kancelar Vrhbosanske nadbiskupije. Na misnom slavlju su, uz bolesnike, sudjelovala djeca Stadlerova dječjega doma *Egipat* (SDDE) i sestre iz samostana *Egipat*. Poslije prigodne propovijedi slijedila je molitva vjernih i prikazni darovi što su ih prinosila djeca SDDE-a pod ravnanjem s. M. Klare Jerković. Misno slavlje je svojim sviranjem i pjevanjem uljepšao zbor djece Stadlerova dječjega doma *Egipat* i sestre koje skrbe o njima. Nakon euharistijskoga slavlja djeca SDDE-a, predvođena svojim odgojiteljicama, priredila su prigodni program i tako razveselila bolesnike i sestre iz samostana *Egipat*. Na početku programa nazočne je pozdravila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – koja je zaželjela dobrodošlicu i obogatila nazočne riječima koje je sluga Božji nadbiskup Josip Stadler pisao o BD Mariji. Nakon programa nastavljeno je zajedničko druženje i okrjepa.

Istoga je dana u Domu sv. *Josipa* u Vitezu obilježen dan bolesnika. Misno slavlje za bolesnike Doma i za njihove njegovatelje – djelatnike – predslavio je vlč. Jakov Kajinić – uz koncelebraciju fra Brune Ćubele. Nakon propovijedi podijelili su sakrament bolesničkoga pomazanja svima koji su to željeli, a poslije svete mise uslijedilo je zajedničko druženje sa starima i bolesnima koji su smješteni u Domu sv. *Josipa*.

Naša zajednica u Gromiljaku proslavila je Dan bolesnika u subotu 15. veljače 2014. godine. Svečano misno slavlje u 11 sati predslavio je fra Vinko (Vice) Tomas iz Busovače – uz koncelebraciju preč. Marka Perića, župnika župe Gromiljak i dekana. Sat vremena prije svete mise počeli su pristizati stari i bolesni iz Busovače, Brestovskoga, Fojnice, Kiseljaka i Gromiljaka.

Nakon sakramenta ispovijedi i mise uslijedio je šaljivi program što su ga pripremili PMI pod vodstvom s. M. Marinele Zeko. Slavlje se nastavilo zajedničkim druženjem u blagovaonici *Kuće Navještenja*.

Francesco Bergamaschi posjetio samostan „Egipat“

Od 15. veljače do 1. ožujka 2014. godine boravio je u našoj kući *Egipat* unuk gospodina Adelia Bergamaschi – Francesco Bergamaschi. Budući da gospodin Adelio nije mogao doći u Bosnu, njegov je unuk Francesco zaželio posvetiti vrijeme djeci Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Svojim dječjim osmijehom djeca su izrazila radost zbog Francescova boravka. Kada je 1. ožujka 2014. godine Francesco krenuo za Italiju, djeca su ga ispratila sa suzama u očima.

Sastanak sestara katehistica i animatora PMI

Povjerenstvo za Prijatelje Maloga Isusa organiziralo je 22. veljače 2014. godine u Gromiljaku sastanak sestara katehistica i animatora Prijatelja Maloga Isusa. Sastanak je započeo u 10 sati u dvorani *Kuće Navještenja* na Gromiljaku. Na početku sastanka nazočne je pozdravila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – i zaželjela im lijepo druženje i plodonosan rad.

Duhovna obnova za djevojke

U *Kući Navještenja* na Gromiljaku održana je od 28. veljače do 2. ožujka 2014. godine duhovna obnova na temu „Bog te ljubi“. Na duhovnoj obnovi su sudjelovale djevojke iz župe Domanovići – njih 32 – koje su došle autobusom, Novi Travnik 4 i Kiseljak 3. Susret je vodio don Jakov Kajinić, s. Danica Bilić i s. Ružica Ivić. Cilj susreta bio je potaknuti mlade u njihovu daljnjem životnom putu i tako ih učvrstiti u vjeri. U tome su dale svoj doprinos svjedočanstvom redovničkoga poziva naše kandidatice Nikolina Džavić i Valentina Šunjić, predvođene prefektom s. M. Lucijom Blažević. Ovo je samo jedan u nizu susreta i duhovnih obnova što ih organiziraju naše sestre u *Kući Navještenja* na Gromiljaku.

Posjet župi Dobretići

U nedjelju, 2. ožujka 2014. godine, pohodile su župu Dobretiće – rodnu župu naše s. Mande – s. M. Anđa Vranješ i s. M. Manda Pršlja. Budući da je kardinal Vinko Puljić predvodio misno slavlje u župi Dobretići, župnik je izrazio želju da na toj misi sudjeluje s. Manda kao duhovno zvanje iz te župe. Sestre su se rado odazvale, te sa župnikom i vjernicima radosno dočekali Kardinala Puljića.

Duhovne vježbe za sestre

Od 9. do 14. ožujka 2014. godine održane su u *Kući Navještenja* na Gromiljaku duhovne vježbe za sestre. Na duhovnim je vježbama sudjelovalo 26 sestara, a voditelj je bio fra Damir Pavić – župnik župe Rođenja Blažene

Djevice Marije Brestovsko. U svojim nagovorima fra Damir se uvijek oslanjao na Riječ Božju i na živote svetaca. Nakon prijepodnevnoga predavanja i stanke fra Damir bi uveo sestre u temu osobnoga razmatranja, a onda je svaka nalazila svoj kutak susreta s Isusom. Dirljivo je bilo i večernje klanjanje prije završne molitve dana. Zahvalne smo Bogu za ovaj milosni dar!

s. Virginia proslavila 101. rođendan

U utorak, 11. ožujka 2014. godine, bilo je posebno svečano u Domu sv. Josipa u Vitezu, gdje je proslavljen 101. rođendan nađe s. M. Virginie Ninić. Zajedno sa s. Virginom prisjećale smo se mnogih događaja iz njezina ne maloga životnoga iskustva, te zahvalile Bogu na daru posvećena života naše s. Virginie. Uz mnogobrojne prijatelje i naše sestre koje djeluju u viteškom kraju slavlju je nazočila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić. Sestri Virginie čestitamo i molimo blagoslovljene dane i godine!

Posjet župi Domanovići

Naše sestre iz *Kuće Navještenja* na Gromiljaku često posjećuju okolne župe. Župu Domanovići sestre su posjetile nekoliko puta. No, ovaj posjet 14. ožujka 2014. bio je nekako poseban. Sestra M. Danica Bilić i s. M. Lucija Blažević posjetile su župu Domanovići, molile križni put sa župljanima; bile na Euharistiji i poslije svete mise na klanjanju pred Presvetim. Crkva je bila prepuna djece, mladih i mladih obitelji. U pohodu župi, u dogovoru sa župnikom don Ivanom Bebekom, sestre su najprije posjetile nekoliko obitelji, podijelile s njima njihove brige i radosti. U pohodu jednoj obitelji bila je posebna radost, jer je jedna djevojka zaželjela napisati svoju molbu da bude pripravnica u našoj Družbi. U molitvi križnoga puta, kao i svetoj misi, sestre su posebno uključile cijelu zajednicu i duhovna zvanja. Cijela je župna zajednica podržala djevojku u odluci, što je župnik istakao u molitvi i zahvalio dragome Bogu što mladi imaju odvažnosti odazvati se Isusovu pozivu da ga nasljeduju. U radosnom zajedništvu svi su odlučili još više moliti za obitelji i duhovna zvanja.

Posjet župi Kandija

U nedjeljno korizmeno jutro 16. ožujka 2014. uputile su se u jutarnjim satima s. M. Ružica Ivić i s. M. Danica Bilić u pastoralni pohod župi Kandija kod Bugojna. Sestre su, zajedno s mladima župe Kandija, animirale misno slavlje: čitanje, pjevanje psalama, i sviranje korizmenih pjesama pod svetim misama u 9 i u 11 sati. Na početku misnoga slavlja don Pavo Nikolić je srdačno pozdravio sestre i naglasio kako je zajednica sestara Služavki Maloga Isusa jedina redovnička zajednica utemeljena u Bosni. U njegovim riječima, dok je govorio o zajednici Služavki Maloga isusa i o Utemeljitelju – slugi Božjemu nadbiskupu Stadleru – osjetila se ljubav i pobožnost prema prvomu vrhbosanskome nadbiskupu Stadleru. Bilo je divno čuti kako svećenik govori o radosti svećeničkoga i redovničkoga poziva. Nakon misnoga

slavlja sestre su imale susret s mladima župe Kandija, a tema je bila nedjeljno Evanđelje Mt, 17, 1-9 „UŽITAK – ZAPREKA DUHOVNOME POZIVU“.

Slavlje sv. Josipa u Vitezu

Na svetkovinu sv. Josipa 19. ožujka 2014. godine bilo je posebno svečano u samostanu sv. Josipa u Vitezu, gdje se slavio zaštitnik samostana. Svečano misno slavlje u 16:30 sati predslavio je fra Mario Knezović, uz suslavlje fra Vice Tomasa. Kako je naša samostanska kapelica sv. Josipa u Vitezu bila premalena da primi mnogobrojne vjernike i štovatelje sv. Josipa, hodnik je ispred kapelice bio ispunjen vjernicima. Sestra Emanuela Juričević je kazala kako je kroz sve dane trodnevnice bilo molitveno ozračje i kako su mnoge osobe dolazile moliti zagovor sv. Josipa za svoje obitelji. Duhovnu potporu u zajedništvu i apostolatu svojom nazočnošću dale su mnoge naše sestre, među kojima i sestra M. Admirata, provincijska glavarica. Nakon svete mise uslijedilo je zajedničko druženje i čašćenje.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Uskrsna čestitka Vrhovne glavarice	6
▪ Uskrsne čestitke Provincijskih glavarica	9
▪ Utemeljiteljeve stranice	14
▪ Na izvoru duhovnosti	15
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	18
▪ Duhovna obnova u Družbi	22
▪ Sestrinsko zajedništvo	36
▪ Karizmatsko djelovanje sestara	62
▪ Odjeci duše	89
▪ Pokojne sestre	97
▪ Pokojna rodbina	105
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	108
▪ Vijesti od broja do broja	114
▪ Sadržaj	152